ఉపనిషత్తులు

నిరాలంబోపనిషత్

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్

www.freegurukul.org

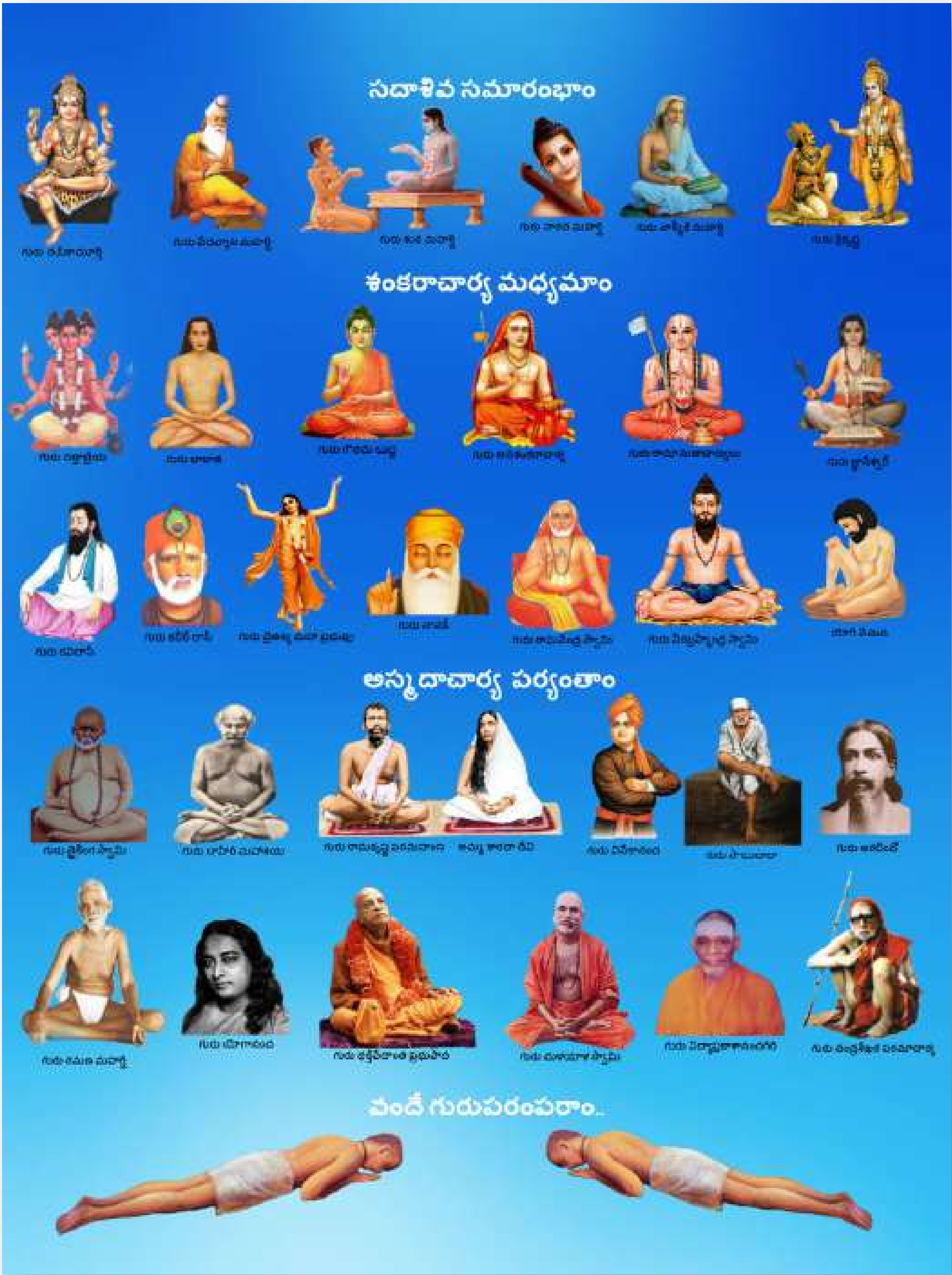
సదాశివ సమారంభాం
శంకరాచార్య మధ్యమాం
అస్మదాచార్య పర్యంతాం
వందే గురుపరంపరాం..

Free Gurukul

"ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్" ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో బాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని స్క్రిబ్డ్ వెబ్ సైట్ నుంచి సేకరించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియచేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో బాగంగా ఈ ఫౌండేషన్ స్థాపించబడినది. దీనిద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు వ్రాసినట్లయితే (లేక) సేకరిస్తే మాకు తెలియచేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిచేయుటకు, భాగస్వామ్యం అగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రదించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

1) స్క్రిబ్డ్ వారి వెబ్ సైట్: https://www.scribd.com
2) ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement
4) మొబైల్ ఆప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన,ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో స్క్రిబ్డ్ వారి సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలేని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైటు అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకొన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org Mobile App: Free Gurukul email: support@freegurukul.org
Facebook: www.facebook.com/freegurukul Helpline: 9042020123

" మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేది ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందరికి అందించబడాలి "

ఉచిత గురుకుల విద్య ఫౌండేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పాద సమర్పణమస్తు

స్క్రిబ్డ్ వారి వెబ్ సైట్:

http://www.scribd.com

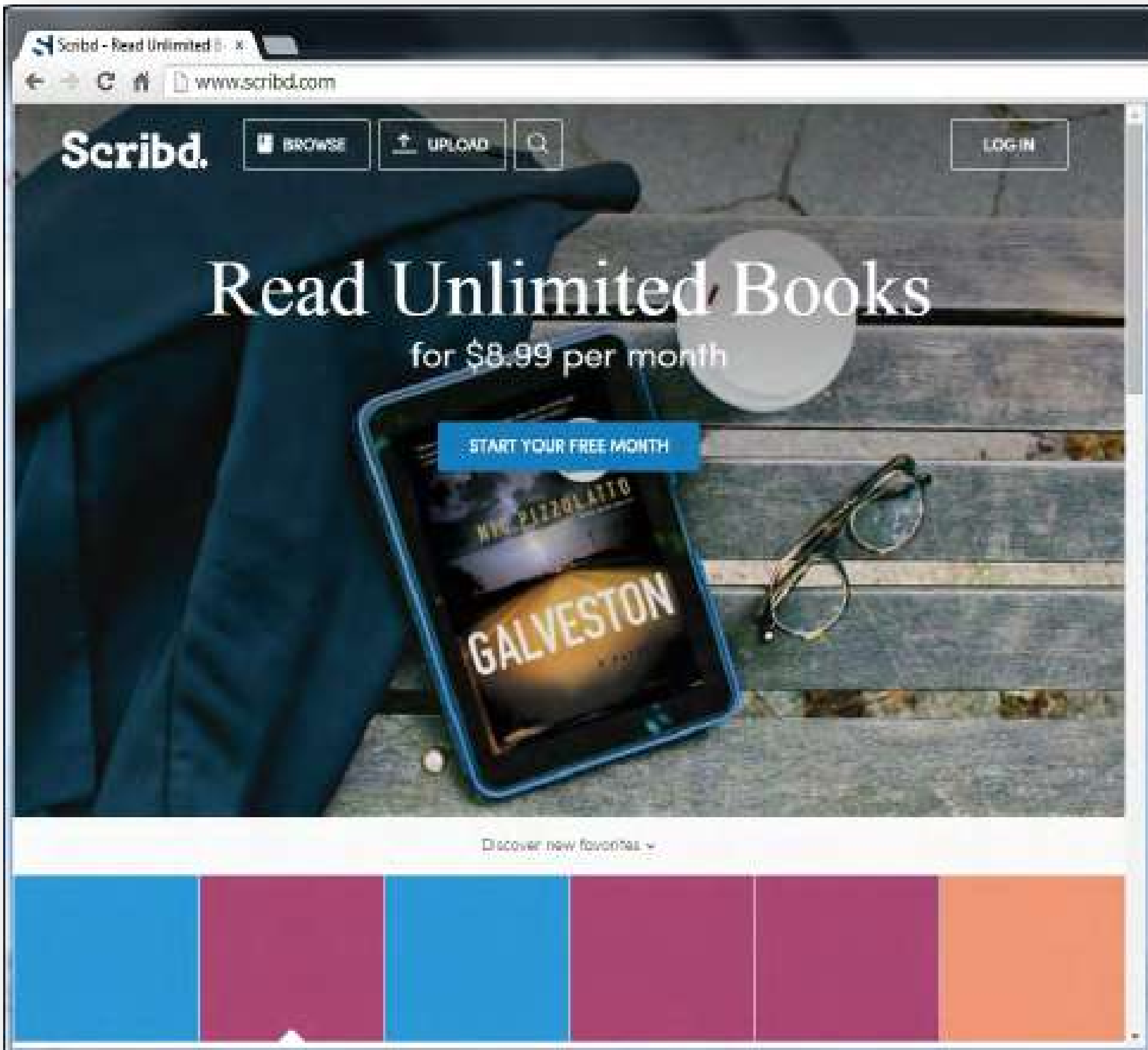

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్న్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్లో॥ పరిపూర్ణానంద సర్వంపూర్ణాపాదకముల సేవకం
Dr Dayananda swamy ebooks
ప్రబోధానంద వెంకటార్య సద్గురుం భజామ్యహం॥

అచలపరిపూర్ణ సిద్ధాంతమును ప్రబోధించు

నిరాలంబోపనిషత్తు

(శుక్లయజుర్వేదాంతర్గతము)

(భావార్థ వివరములు)

సంగ్రహ కర్త

శ్రీ ప్రబోధానంద మల్ల వెంకటార్య రాజయోగి శ్రీశ్రీ శిష్యుడు

గురుదీక్షాకర్త

సూరంత చిన్నయ్య [illegible]

[illegible] : **చిన్నయ్య**

[illegible] : **మంతెన** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] : [illegible]

1953

[illegible] [illegible] 1981 [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] : [illegible]

[illegible]

[illegible] : [illegible]

[illegible]

రచనలు :

1) [illegible] 2) [illegible] 3) [illegible] 4) [illegible] 5) [illegible] 6) [illegible] 7) [illegible] 8) [illegible]

అముద్రితములు :

1) [illegible] 2. [illegible]

[illegible]

Dr Dayananda swamy ebooks

ఓం

శ్రీ సద్గురుభ్యోనమః

నిరాలంబోపనిషత్తు

ప్రస్తావన

వేదశిరస్సులందుండు ఉపనిషత్తుల ప్రధాన లక్ష్యము నిరపేక్షకమైన, శుద్ధ నిర్గుణమైన, సర్వలక్షణ విలక్షణమైన, అద్వితీయమైన పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును నిరాలంబము ను లక్ష్యలక్ష్యార్థముగా తెలిపి జన్మరాహిత్యమును సిద్ధింపజేయుటయే. అందుకు నిరాలంబోపనిషత్తు ఒక చక్కని నిదర్శనము.

"సదేర్ధాతోర్విశరణ గత్యవ సాధనార్థస్య ఉపనిపూర్వస్య, క్విప్ ప్రత్యయాంత స్యరూపమిదం ఉపనిషత్" అని శ్రుతి వాక్యము. 1. విశరణము గతి, అవసాధన మను అర్థము గల సద్ ధాతువునకు వెనుక 'ఉప' 'ని' యను ఉపసర్గల ముందు క్విప్ అను ప్రత్యయము చేరి ఉపనిషత్ అను రూపు ఏర్పడెను. (ఉపదేశము) విశరణ = శిథిల మొనర్చు, అనగా పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము (నిరాలంబము) ను గతి = అపరోక్షమొనర్చు జనన మరణాదులను అవసాధనము నాశనముగావించు సామర్థ్యము గలది ఉపనిషత్తు అని శ్రుత్యర్థము.

"నిరాలంబోపనిషత్తు కూడా" నిరాలంబం సమాశ్రిత్య సాలంబం విజహాతి యః సన్యస్తో సన్యాసీచ, యోగీచ, కైవల్యం పదమశ్నుతే" అనగా అన్నియు వ్యతిరేకముగా ఎవడు ఆలంబనము (ఆధారము) వదిలిపెట్టి నిరాలంబమును (పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును) ఆశ్రయించునో అతడే సన్యాసి, సన్యాసుడు, అంటే అంటరానివాడు। యోగి, ఆత్మ యోగకైవల్యమునగా జన్మ రాహిత్యము సిద్ధించునని అటువంటి పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమును మొదటి మంత్రమున చేరగా సాక్షిగా ప్రబోధించినది. ఇంత స్పష్టంగా అటువంటి పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమును ప్రబోధించిన ఉపనిషత్ ఇదొక్కటే అంటే అతిశయోక్తి కాదేమో.

శ్లో॥ అజ్ఞాన తిమిరాం ధారం । త్వజ్ఞానాదస్య యథా సదా ।
సదా సుషుప్తవస్త్యే । జ్ఞాన కర్మవిసర్జనాత్ ॥

తా॥ అఖిలమునకు ఆధారము, అధిష్ఠానము అయిన ఆత్మ దేవుల యొక్క సంచితమనే కర్మవాసన ఉన్నంత వరకు యుండు మహిమాదియుండును = ఆత్మను దర్శించుటకు సదా విడిచిన ఆక జ్ఞాన కర్మలనేవి లేక పోవుట వల్ల పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము (నిరాలంబం) అంతము లేని సుషుప్తి వలెనుండునని శ్రీ శ్రీధర స్వామి ప్రబోధించినారు.

వారి శిష్యులైన శ్రీ శివరామ దీక్షితులవారు తెలిపిన పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమును " సర్వులకు యొరుకకు తెలిపి పరిపూర్ణ భావమును అవలంబించితే వారు మోక్షమే పొందెదరు. అంతా తానే, తానే అంతా 100 అంతా తానే అని చేసి పలుక సర్వంతము బాగా యుక్తి ఉండే స్వయంప్రకాశమునకు పనిలేదు. ఇది సిద్ధాంతము యిదే సత్యం. ఇదే మహా రహస్యం. మరో గూఢం యేమి లేదు అని నొక్కి చెప్పినారు.

శ్రీ భాగవత కృష్ణదేశికుల చే వ్రాయబడిన సకలవేదాంత సార గ్రంథమున

Dr Dayananda swamy ebooks

అనేక వాక్యములందు ఉపయోగపడిన పరిపూర్ణము, పరిపూర్ణము అను పదములను అందుని నిరాలంబం, ఆ నిరాలంబమే బ్రహ్మమని స్పష్టపరిచినారు. ఎటువంటి ఆధారము లేనిది పూర్ణమైనది నిరాలంబము. నిరాలంబమే పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమని సిద్ధాంతము.

ఈ ఉపనిషత్తు రెండవ మంత్రమందు 41 ప్రశ్నలు గలవు. వాటికి ఈ ఉపనిషత్తునందే గల మంత్రములలో సమాధానములు గలవు. ఈ ఉపనిషత్తు నందు మూడవ మంత్ర మందు మొదట బ్రహ్మేతి – అది బ్రహ్మము అని గలదు. అది బ్రహ్మము అని దానిని మొదట పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మముగా తర్వాత ఆపైనే అధిష్ఠాన చేతన బ్రహ్మముగా వివరములు కూర్చబడినవి. రెండు బ్రహ్మములు ఉన్నాయా? అంటే రెండు బ్రహ్మములు ఉన్నవని చెప్పవలసి వుంటుంది. అందుకు గాను వేదమున "బ్రహ్మ మయూరమ్మ బ్రహ్మంబు గనరాదని" స్పష్టపరిచినారు. అనగా ఎరుక బ్రహ్మము పరమాత్మంటా పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము అపరోక్షము గాదని స్పష్టపరిచినారు. అందుచేతనే కేనోపనిషత్తు వేదం ఉపాసించుటవలనే మనస్సుచే గ్రహించరానిది మాత్రమే బ్రహ్మమని నీవు తెలుసుకో. దేని నరులు చేత మనస్సు గ్రహింప బడుచున్నదో ఆ జనులు ఉపాసించు పూజించేది బ్రహ్మము కాదని తెలుపబడినది. కనుక బ్రహ్మేతి– అది బ్రహ్మము అను దానిని మొదట పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మముగా మరియు తర్వాత అధిష్ఠానచేతన బ్రహ్మముగా (మంత్రమునకు తాత్పర్యము నందు చెప్పిన విధముగా) వివరించబడినదని గ్రహించగలరు. తక్కిన ప్రశ్నలన్నీ ఎరుకకు సంబంధించినవి. పరిపూర్ణ బోధయందు ఎరుకను క్షుణ్ణంగా వివరించు బోధయందు పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును అంతగా వివరించనక్కర్లేదు. ఎందుకనగా నిరాలంబం వలన సంబంధ మాత్రలు లేవు. ఎరుకను (సచ్చిదానంద బ్రహ్మమును) బాగుగా యెరిగి, ఆ యెరిగిన తెలివిని వదిలినదే నిరాలంబ అపరోక్షము. ఎవరు లేదు లేదన్న ఉన్నది నిరాలంబమే. ఎవరు కాదు కాదన్న నిరాలంబోపనిషత్తు పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమునే ప్రబోధించు ఉపనిషత్తే.

ఇందలి చివరి మూడు మంత్రములు చాల ముఖ్యమైనవి. ఇందు బంధమోక్షములను గూర్చి ఎరుక పరము గూర్చి విశేషముగా వివరించబడినవి. పరిశీలించగలరు.

పరిపూర్ణబోధక సూత్రములు ఎవలమ్మ తేజోబిందూపనిషత్తు, నిరాలంబో పనిషత్తు మొదలగు ఉపనిషద్గ్రంథములకు గాఢముగా ప్రభవించి వ్యాఖ్యానములు వ్రాయవలసినదిగా సర్వసార పూర్ణోపనిషత్తునకు ఉపనిషద్భాష్యమును రచించిన శ్రీ మదమలానంద సత్యశోధనాచార్య దివ్యానంద గురువు సుబ్బరాయుడు గారు కోరియుండిరి. వారి ఆదేశము నా జీవిత భాగ్యముగా తలచి నిరాలంబోపనిషత్తునకు నా గురువుగారు ఎన్నో నూతన భావార్థములు కూర్చితిని. కనుక వారికి అనంతకోటి కృతజ్ఞతా పూర్వకముగా నిండు హృదయముతో నమస్కరించుచున్నాను.

Dr Dayananda swamy ebooks

ఈ ఉపనిషత్తు ప్రతి కొంత కాలము వరకు లభించలేదు. మిత్రులు శ్రీ రామయ్య గారు వారి మిత్రులైన కే.శే. మోటిశెట్టి రంగయ్య దగ్గర గలదని చెప్పి వారి దగ్గర గల ఉపనిషత్ కల్పతరువు అను సంపుటిని ఇప్పించినారు. కనుక శ్రీ రామయ్య గారికి, మరియు కే.శే. మోటి శెట్టి రంగయ్య గారి కుటుంబమునకు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా నమస్కారములు

ఈ ఉపనిషత్తు నందు తప్పులు లేకుండా చూడబడినది. దోషములున్న పెద్దలు మన్నించి సవరించుకొని చదుకొనగలరని ప్రార్థన.

ఈ ఉపనిషత్తు కూడా ఫలశ్రుతిని చెప్పుచున్నది. ఈ ఉపనిషత్తును ఎవరు గురు ముఖంగా విని చదివిన వారు తప్పక ఆయుష్మంతుడు లక్ష్మీ పుత్రుడై జన్మ రాహిత్యము పొందగలరు అని చాటినది.

ఈ ఉపనిషత్తునకు భావార్థములు సర్వమానవ సౌభ్రాతృత్వము, అన్యోన్య సహకారము, ఐకమత్యమునకై పరలోకప్రాప్తి లేకూర్పుల కొరకు కూర్చబడినవి. ఈ భావార్థములు వ్రాయుటకు, శ్రీమతి ముత్యమాంబ సమేత శ్రీమదశేష ఆచార్య ప్రబోధానంద మార్కండేయ వేంకటాచార్యుల దేశికుల పాదపద్మములకు మా అనంత నమస్కారములను స్మరించి మరొక మారు ధన్యంగా సమర్పించు కొంటున్నాను.

శ.ద.13 ప్రసక్తి గలిగి యుండిన ! ఏనకోవటము శాంతమవలదు । వేదాగాంతేంబగ్...॥

అని శ్రీ దేశికులు చెప్పినట్లు అందరు సుపార్థవేదము గురించి మళ్ళీ మళ్ళీ వివరించినందువల్ల ఏనాటికైనా చదువగలరని చేరుకుంటున్నాను. ఎట్లనగా తమ పెద్దలు చెప్పినదే మరల చెప్పినచో తప్పుపట్టక సంతోషించెదరు. ఎందుకనగా చెప్పినమాటనే తిరిగా చెప్పినందున వాక్యములందలి విషయము గ్రహించుచున్నారని సంతోషించెదరు. కాని దోషమని యెంచరు. ఎందుకనగా విషయగ్రాహ్యమే ప్రధానము. అదే పద్ధతిగా గూఢార్థములు అవగాహనచేసుకొనుటకు దగ్గరగా తెలియుటకు చెప్పినవాక్యములందు పునరుక్తియున్న తప్పుయని యెంచబడదు. బోధ దృష్టముగనను తెలియగలరు.

అందముగా అచ్చువేయించి యిచ్చిన శ్రీ రామా ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్ యజమాని శ్రీ. శ్రీశైలం గారికి కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా వందనము లర్పించుచున్నాను.

గురుభిక్షాదక్ష దివ్యయోగానంద మంత్ర స్వామి

Dr Dayananda swamy ebooks

ఓం

శ్రీ గురుభ్యోనమః

ఆశీస్సులు

మన ప్రియ శిష్యులు ఇప్పటూరి వెంకట దత్తాత్రేయ మొదట ప్రాథమిక పాఠశాల ఉపాధ్యాయుడు. తదుపరి కోస్తి సంస్కృత జూనియర్ కళాశాల ఉపన్యాసకుడుగా పదవీ విరమణ చేసినారు. వీరు

శ్లో॥ విద్యాంతం బ్రహ్మవిద్యాంతం వార్తికాంతం మనోహరం..."

వార్తిక సిద్ధాంతమునకు అతీతమైన ఆవల పరిపూర్ణ బోధను భగవద్గీతలోని జ్ఞాన యోగమునందు లభించునట్లుగా.

శ్లో॥ తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన । పరిప్రశ్నేన సేవయా
ఉపదేక్ష్యంతి తే జ్ఞానం । జ్ఞానినః తత్త్వదర్శినః ॥

అనునట్లు పెద్దల వాక్యములంటి తత్త్వజ్ఞాన సంపన్నులైరి. వీరు ఇంతకు పూర్వము ఈశావాస్యోపనిషత్తు, అవధూతోపనిషత్తు, సర్వసార పూర్ణోపనిషత్తు, కేనోపనిషత్తులకు భావార్థములు చక్కగా వ్రాసినారు. ఏమియు తెలియకుండ చదువునందు దీక్షయు లేని పామరునకు అర్థమగును. శాస్త్రయుక్తమైన పరిపూర్ణమున్నదని ఆదేశ సంపూర్ణ సిద్ధాంతమును వివరించినారు. గురు కృపవల్ల అద్వైతసిద్ధిపొంది పరిపూర్ణమును అపరోక్షము గావించుకొను విద్వన్మణి ధర్మభూషణ అను విశేషణములు పొందిరి.

శ్రీమదవధూత అమలానంద పాటల పండరీనాథస్వాములవారు వీరి సద్గ్రంథ రచనా కౌశలము వారి హృదయమునెరింగి **"గురుదీక్షాదక్ష"** అను నామముతో వీరిని అభినందించి ఆశీర్వదించిరి.

ఇప్పుడు అర్థముగా 108 ఉపనిషత్తుల వరుసక్రమములోని 24వ దగు నిరాలంబోపనిషత్తునకు భావార్థములు కూర్చినారు. వీరిని హృదయ పూర్వకముగా ఆశీర్వదించుచున్నాను.

ప్రబోధానంద మల్లవెంకటాచార్యులు

శ్రీ శివరామదీక్షిత గురుపీఠము.
రాజేంద్రనగరము,
మహబూబ్‌నగర్ - 509001
తేది 10.10.2009

Dr Dayananda swamy ebooks

నిరాలంబోపనిషత్తు

శుక్లయజుర్వేద శాంతి మంత్రము.

శ్లో॥ పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్యతే ।
పూర్ణస్యపూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే ॥

ఆ పరోక్షము పూర్ణము. ఈ ప్రత్యక్షము పూర్ణము ఈ పూర్ణపద్ధతిని వివరించి చూడగ ప్రత్యక్షపూర్ణము ఎంత మాత్రము ఆచరణాపరముగా లేకుండా పోవుచున్నది. పరోక్ష పూర్ణము లేకుండ యుండుటాపూర్ణము గనుక యుండు నిశ్చయించిన శాంతి ప్రత్యక్షపూర్ణ శాంతికై గాను, ఆధ్యాత్మిక, ఆదిభౌతిక, ఆధిదైవిక యితర విఘ్నముల శాంతి కొరకుగాను.

పూర్ణమును. – ఈ శాంతి జనన మరణరూప ప్రత్యక్షపూర్ణ శాంతి కొరకు నిర్ణయించినారు ఎందుకనగా జనన మరణ ప్రత్యక్ష పూర్ణము నష్ట పిష్టపిత్వ పద్ధతులుగా ఉపాధుల స్థానమైయుండు జనన మరణ రహిత పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే యుండును గాని జనన మరణ రూపమైన బ్రహ్మము ఎంతమాత్రము లేదని గాని శాంతి కొరకు ఈ శాంతి ఫల పూర్ణమును పదములతో కూర్చబడియున్నది. కనుక ఆగమ నిగమ ఉపనిషత్సార మథితార్థమైనది, జననమరణములు పొందని అచల పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమని నిరాలంబ అని నిర్ణయము.

మం. శ్లో॥ హరిః ఓమ్. నమశ్శివాయ గురవే సచ్చిదానంద మూర్తయే, నిష్ప్రపంచాయ శాంతాయ నిరాలంబాయ తేజసే, నిరాలంబం సమాశ్రిత్య సాలంబం విజహాతి యః సన్న్యాసీ చ యోగీ చ కైవల్యం పదమశ్నుతే. ఏషామజ్ఞాన జంతూనాం సమస్తారిష్ట శాంతయే యద్యద్బోద్ధవ్య మఖిలం తదాశంక్య బ్రవీమ్యహమ్॥ (1)

అ॥ హరి ఓం శివునికి సద్గురువు సచ్చిదానందమూర్తి. ప్రపంచము లేనివాడు శాంతుడు, నిరాలంబుడు తేజోవంతుడునగు ఆ శివునకు నమస్కారము. ఏ ఎవరు సాలంబనమును వదలి కేవల నిరాలంబమును ఆశ్రయించునో అతడే సన్న్యాసి, యోగి. అట్టి యోగి కైవల్యమును పొందుచున్నాడు. సమస్త అరిష్టములు తొలగిపోవుటకు ఈ అజ్ఞాన జీవులకు బోధింప వలసిన సర్వస్వమును జెప్పుచున్నాను (1).

వివరణము: (సంభాషణ) రూపము.

ఈ మంత్రము పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమునే ప్రబోధించుచున్నది.

హరిఃఓం

తనను శరణు జొచ్చిన శిష్యునికి. గురువు శ్రీకృష్ణవేదాంత కందార్థ దర్పణములోని 23వ పద్యమును వినిపించుచున్నారు.

క.ద. 23. **"శరణా గతుడగు శిష్యుని కరుణాపూరిత దృష్టి చాల । గని మోదమున మన్నించిగాన వ్యర్థ వాక్యములును । పరమ దయాళుండు గురుడు భక్తా వినుమనెనూ సంశయములత బాధింపదనెను । పరిపూర్ణ మొకటి లేదెరుగునదొకటి పరిపూర్ణ మెరుకాల నెరిగి । యెరుకనుమాను । భక్తా వినుమనెనూ "**

తా॥ శరణు జొచ్చిన శిష్యునకు సద్గురు కరుణాపూరిత దృష్టిచే చూచి జనన మరణ రహితమునకు నీవు యిప్పటికీ రావలయు సంతోషము మప్పుడే గొనుచున్నదు

వాక్యములు విన్నచో ఒకని మనస్సు ప్రమాదమునకు సంశయమునకు బాధ నుండదు. అవి ఏమనగా 1. పరిపూర్ణమునకు రాదు.2 మనస్సునకు రాదు. 3. పరిపూర్ణానుభవమునకు [illegible].

శిష్యుడు: మహావాక్యములు ఎన్ని వాక్యములున్నాయి ?

గురువు: [illegible] కనుక ఇవి మహావాక్యములు.

శిష్యుడు: స్వామీ! సంశయము బాధించ కుండ ఎట్లు ?

గురువు: ఒకని మనస్సునందలి సంశయములను, ఒకని మనస్సులో కలిగిన [illegible] తెలుసుకొని పరిపూర్ణుడైనచో మనస్సుకు ఏలాంటి సంబంధము లేదు, అట్లు చేసిన [illegible] ఒకని మనస్సు పట్టిన ఏలాంటి సంశయము బాధించదని నిర్ణయము

శిష్యుడు: ఈశావాస్యోపనిషత్తు లో మొదటి శ్లోకమున మొదట హరిః ఓం అని ప్రారంభమైనది. దాని అర్థమును మనము ఏవిధంగా చెప్పగలమని ప్రార్థించుచున్నాను.

గురువు: హరిః ఓం అను మంత్రమునందు రెండు పదములు గలవు. 1.హరిః, 2. ఓం. హరి యనగా విష్ణువు. భక్తుల పాపములను హరించువాడు. సూర్యుడు, చంద్రుడు, [illegible] అనేక అర్థములు గలవు. ఓం కారము ప్రణవ స్వరూపము గదా! హరిః ఓం అనగా ప్రణవ స్వరూపుడైన పరమాత్మ చేత [illegible], భక్తుల పాపములను హరించివేయువాడు. దాని అర్థమును తెలిసికొని జ్ఞానము ప్రకాశించువాడని అర్థము స్ఫురించుచున్నది. ఇదియే విధముగ [illegible] చెప్పినది వాచ్యార్థము.

శిష్యుడు: అయితే లక్ష్యార్థము ఏమిటండి స్వామి ?

గురువు: లక్ష్యార్థముగా వివరించిన హరి యనగా పరిపూర్ణ పరమాత్మ. ఓం కారమునగా తెలియబడుని అర్థము సిద్ధించును. ఒకని మనసు ఏకాగ్రము గావించుటయే ఈ మంత్రము యొక్క లక్ష్యార్థము.

శిష్యుడు: ప్రభో ! హరిఃఓం అనే మంత్రమును పరిపూర్ణ బోధకు అన్వయము చేసి చెప్పుటకు కారణమేమైయుండును?

గురువు: హరి ఓం అనే మంత్రము ఈశావాస్యోపనిషత్తు మొదటి శ్లోకమునందు ప్రారంభమునందు ఈ అనబడు తత్త్వ మహావాక్యాంతర్గతమై యున్నది. తత్త్వ మహావాక్యార్థ సారముగా శ్లో॥ పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్ పూర్ణమ్ ఉదచ్యతే అని గలదు. అప్పుడు ఈశావాస్యోపనిషత్తు సమస్త జ్ఞాన సారము యొక్క అంతిమ లక్ష్యము పరమాత్మ సాక్షాత్కారము సిద్ధింప చేయుటయే. అందుకే ఈ ఉపనిషత్తు మొదటి మంత్రమున [illegible] సమాప్తికి [illegible] పరిపూర్ణ యోగ కైవల్యం [illegible] అను పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమునే ప్రబోధించు చున్నది. కావున ఇక్కడ హరిఃఓం కూడ మోక్షము పరిపూర్ణమైనదే సిద్ధించును. గనుక ఈ మంత్రమును పరిపూర్ణ బోధాన్వయమునకు బోధించునట్లుగా అన్వయము చేసి చెప్పబడినది.

Dr Dayananda swamy ebooks

శిష్యుడు: అట్లయితే స్వామీ! దయచేసి ఆ సిద్ధాంత భావమును తెల్పండి.

గురువు: శిష్యోత్తమా! శ్రద్ధగావినుము. ఎవరు ఆలంబనమును వదిలిపెట్టి నిరాలంబమును ఆశ్రయించునో వారు సన్యాసి. కాగా, అట్టివారు ప్రత్యక్షముగ [illegible] పొందుదురు అని కూడా పరిపూర్ణ సిద్ధాంతము ప్రబోధించుచున్నది.

శిష్యుడు: మహాత్మా! పరిపూర్ణపరబ్రహ్మమునకు ఏ పేరు లేదంటున్నారు గదా! మరి పేరులు ఎట్లు సమర్థించుటకు తెల్పగలరు.

గురువు: పరిపూర్ణపరబ్రహ్మము సచ్చిదానందస్వరూపముగా [illegible] దానికి ఏ పేరు లేదనుట నిజమే. దాని స్వస్వరూపము [illegible] పేరు పెట్టనట్లు శ్రీ కృష్ణద్వైపాయనులవారు క.ఉ.:3.6 నందు **"[illegible]"** అని తెలియజేయుచున్నారు. [illegible] పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునకు స్వస్వరూపము [illegible] పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము [illegible] నిరాలంబం అని [illegible] పేర్లు మనము పెట్టినవే. [illegible] మనము పెట్టినవేయగును.

శిష్యుడు: స్వామీ! [illegible] పరిపూర్ణ [illegible] పర్యాయ పదముగా వాడినారా? తెల్పండి.

గురువు: [illegible] పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునకు శ్రీ కృష్ణద్వైపాయనులవారు [illegible] 13.34 [illegible] వాడినారు. పరిశీలిద్దాము.

క.ఉ.। [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥

తా॥ [illegible] పరిపూర్ణపరబ్రహ్మము [illegible] ఈ [illegible] పర్యాయ పదముగా వాడినారు.

శిష్యుడు: స్వామి పరస్వస్వరూపమునకు, స్వస్వరూపమునకు గల భేదమేమి ?

గురువు: [illegible] శిష్యుడు [illegible] సృష్టి [illegible] ఈ [illegible] స్వస్వరూపమునకు [illegible] సృష్టికి కారణమైన వస్తువు [illegible] జాగ్రత్త [illegible] స్వస్వరూపము [illegible] కదా. [illegible] స్వస్వరూపము [illegible] ఈ [illegible] పరిపూర్ణ [illegible].

Dr Dayananda swamy ebooks

శిష్యుడు: గురువుగా ఎవరున్నారు?

గురువు: హరి యందు (అనగా పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు) ఏకాగ్రమనస్కుడు (ధ్యానము) చేయువాడు గాని స్వామి గాని శిష్యుని సద్గురువు వలన వస్తు నిర్ణయముగా తెలుసుకొన్నవాడు గురువు. గురువు లక్షణాలు [illegible] భ్రాంతి [illegible]. ఇక ఏమి

పద్యం॥ గురువులందు కొందరున్నారు ।
[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible] ॥

ఈ పద్యమునందు [illegible] పరిపూర్ణ [illegible] బయలుగా [illegible].

శిష్యుడు: [illegible] ఈ హరి [illegible] గురువులు [illegible] అంటున్నారు గదా! మరియు స్వామీ!

గురువు: [illegible] **"[illegible] బ్రహ్మో[illegible]"** అని తను తనే సత్యముగా [illegible] అయిన [illegible], [illegible], [illegible] కల్పించినారు. **"[illegible]"** – [illegible] ఆ బ్రహ్మము పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము గాదు. [illegible] సర్వము [illegible].

హరి:

శిష్యుడు : హరిని గూర్చి వివరించండి స్వామీ !

గురువు: హరిని గూర్చి వివరింతును. [illegible] పరిపూర్ణ [illegible] హరిని గూర్చి క్రింది విధముగా వివరించినారు.

"హరి అనగా [illegible] – **[illegible], [illegible] [illegible]. సకల దేశాలయందు, సర్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువులందు మొదలు కొనలేక, [illegible] వ్యాపించియున్నది."** [illegible] అని [illegible] యున్నారు.

సృష్టికర్తగాను, సృష్టిలోని [illegible] హరి. సృష్టి కారణమగు బ్రహ్మ [illegible]. [illegible] హరి [illegible] ఈ [illegible] బ్రహ్మకు [illegible] [illegible]

Dr Dayananda swamy ebooks

పలుకరానిది యుక్తి యొక్క విషయము. కనుక "[illegible]" అని కేనోపనిషత్తు శ్రుతి తెలుపు. దానికి మాత్రమే వర్తింపగలదు. దాని నిరపేక్షత్వమును అంటే సర్వాపేక్షారహిత లక్షణము అని లక్షణము [illegible] శూన్యం గాదు. శూన్యమును గుర్తించుటకు గుర్తించువాడు వాని గుర్తు కూడ లేని స్థితి అది. కనుక అది శూన్యము కాదు. ఏమియులేదన్నా అని ద్రష్ట, అతని వాక్కు అందు లేక పోలేదు. కనుకనే ఏమియు లేదని చూచుచున్నారు. కనుక "అస్తీత్యేవోపలబ్ధవ్యః" అను వాక్యం అస్తి పదార్థమునకు. అస్తి పదార్థమును నాస్తి అని ఎవ్వరు చెప్పలేరు. కనుక అస్తిత్వము గానిది. అయిన "అస్తీతి బ్రువతోఽన్యత్ర కథం తదుపలభ్యతే" - కఠోపనిషత్తు. అనగా ఉన్నది అని చెప్పుట కంటే మరొకవిధముగా చెప్పుటకు వీలుగాదు. కనుక గత్యంతరము లేక అస్తి అని వాడినారు. మరియు అది ఉపమాన రహితమైనది. స్థూలసూక్ష్మములు గానిది. ఎరుక మరుపులు లేనిది. వస్తు రూపకముగా తెలియబడదు. అస్తి నాస్త్యాదులకు [illegible]. జ్ఞాన అజ్ఞానములు [illegible]. బంధమోక్షములు లేనిది. ధ్యానింప వీలుగాదు. ఉపాసితవ్యము గాదు. ఇంకా కేనోపనిషత్తు "యస్యామతం తస్య మతం। మతం యస్య న వేద సః। అవిజ్ఞాతం విజానతాం। విజ్ఞాతమవిజానతాం"॥

తా॥ ఎవడు తెలియబడనిది అని తెలియును. తెలుసుకున్నవాడే నిజముగా తెలియనివాడు. దానిని యే సాధన చేతను గ్రహింపలేని దానిని తెలుసుకున్నానని వాడు [illegible]. 2) "యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ [illegible]" తై.ఉ.

తా॥ [illegible] తెలుసుకొనుటకు వీలు [illegible]. 3) "అన్యదేవ తద్విదితా దథో అవిదితాదధి"

తా॥ తెలుసుకొన్నదాని కంటెను, తెలియనిదాని కంటె అది పరముగా ఉన్నది.

అది యిట్టిది అట్టిది అని చెప్ప లేము. మనసుచే నూహింపలేము. ఆత్మానాత్మ్యములచే అది లక్షింపబడ లేదు. కనుక ఇట్టి నిరపేక్ష తత్వమును ఎందుగలదు అని మాత్రము శ్రుతి యుక్తి అనుభవములకు గోచరమగుచున్నది.

ఇటల బుద్ధుని సిద్ధాంతము ప్రకారము సృష్టికి మూల కారణమగు (అనాదిబ్రహ్మము) కూడా సాపేక్షమే. "అహం బ్రహ్మాస్మి" అను మహావాక్యమున ఏ అహం అనగా ఏ నేను ఉపలక్షింపబడినదో ఆ నేను నేనే ఉండుట కూడా ఆ నాడు [illegible] గుర్తించలేరు [illegible] (ఉదా. [illegible]) [illegible] నేను చెప్పుచున్నారు కదా! నేనున్నంతే [illegible]. కనుక నేను "బ్రహ్మ" [illegible] సాధనలో అత్యంత [illegible] స్థితి పొందుటయే [illegible] అంత [illegible] ప్రమాణము [illegible] [illegible]. [illegible] బుద్ధుని సిద్ధాంతము.

Dr Dayananda swamy ebooks

ఓం.

శిష్యుడు: ప్రభో! మాధిని గూర్చి విపులముగా చెప్పితిరి. ఇక ఓం కారమును (ప్రణవము) గూర్చి సెలవియ్యండి.

గురువు: ఓం కారమునగా ప్రణవము, స్వరము, అకారాది అక్షరములు, పరబ్రహ్మస్వరూపము. దానిని నెరుగుట సాధ్యపడదుగాని ఓం కారము యొక్క స్థాన స్వరూప స్వభావములు తెలుసుకొన్నచాలు దానిని పొందగల వారలమగుదుము. ఓం కారమును గూర్చి శ్రీ కృష్ణదేశికేంద్రులవారు క.ర 122 యందు " పంచాశద క్షరముల ప్రపంచము వాసుస్ఫురించె। ప్రణవాక్షర మందుంచు శ్రుతులన్ని । దాన్వెదకు తంత్రని సెడలిగి॥ యెరుగ ప్రణవాముదీనన్। నిల్చుపు మెరుకే సకలాములోనన్ సకలాముత్ చాల । చతురాక్షరకార్యం చెందేత వెందుకు । యిది సమ్మ తెయునమ్ము యచలాముదీనన్।" అని సెలవిచ్చియున్నారు.

తా॥ ఏబది యక్షరములచేత ఈ విస్తృతమైన ప్రపంచము సృష్టించబడి. అందుకు కారణము ప్రణవాక్షరమని శ్రుతులు నిర్ణయించినవి. ఆ ప్రణవమే ఏకాక్షర యని తెలుసుకొనవలెను. ఆ వేదమయమైనటువంటి ఓంకారమును నిల్పుటను అని ప్రబోధించియున్నారు. ఓం కారమునగా బ్రహ్మతత్వమని స్పష్టపరచినారు.

శిష్యుడు: ఓ సద్గురుమూర్తీ। ఓం కారము ఏకాక్షరమా? లేక అక్షర సమూహమా? సెలవియ్యండి స్వామి.

గురువు: "ఓ మిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ" అని భగవానుడు భగవద్గీత యందు ప్రబోధించియున్నారు. నారద మహర్షి దీనిని ఏకాక్షరమగా సూచించగా శ్రీ వశిష్ఠులవారు దీనిని త్రి మాత్రకగా వివరించిరి. అని యాజ్ఞవల్క్యులవారు దీనిని చతురాక్షరిగానే వర్ణించిరి. శ్రీ భాగవతుల కృష్ణదేశికులవారు దీనిని చతురాక్షరి గానే స్వీకరించి తన ప్రణవార్థ ప్రకాశికయందు తెలిపిరి. కావున అకార, ఉకార, మకార అర్థమాత్రక స్వరూపమైన ఈ క్రమము వలన ప్రపంచమాయెను. ఎట్లనగా ?

అకారము ఉదయము పొందగా భూమి, అగ్ని, బ్రహ్మేశ్వరము భూలోకము బ్రహ్మలోకము ఆవిర్భవించెను.

ఉకారము ఉదయము పొందగా అంతరిక్షము, యజుర్వేదము, భువర్లోకము సనాతనమైన విష్ణువు ప్రభవించెను.

మకారము వలన స్వర్లోకము, సూర్యుడు, సామవేదము స్వర్లోకము మహేశ్వరుడు ఉద్భవించిరని శాస్త్రములు ఘోషించు చున్నవి.

"శ్రుతి॥ ప్రణవోయా పరంబ్రహ్మ ప్రణవస్య పరస్మాత్రా" అనగా ప్రణవము నిశ్చయముగా పరబ్రహ్మస్వరూపమే. దీనినే ఇతర బుధులు అట్లే తెలుపుచు నడచిన్నారు.

శిష్యుడు, ఓం కారమును ఇతర బుధులు మరియు కృష్ణదేశిక ప్రభువులు తెలిపిరి యని అన్నారు. వేదములను గురించి దయచేసి వివరముగా తెల్పండి.

గురువు: "ఏకాక్షర (ఓం కారము) మొదలుపై నున్నావనికింద వెంటనే యేమి లేక పోయ్యేది. కలుపంచుదీ" అని శ్రీ శివరామ దీక్షితుల వారు చెప్పారు. ఏకాక్షరే కింద నక్షత్రమండలము, పంచభూతములు, దశావతారములు, జ్ఞానేంద్రియములు నవీ. వీటిలో కన్ను

Dr Dayananda swamy ebooks

ముఖ్యమైనవి. ఇది ఎరుకకు స్థానమని అందురు. ఎరుకే ఖండా ఖండములుగా, అఖండముగా కూడా నున్నది. ఆత్మానాత్మలు, సగుణ నిర్గుణములు, శివ శక్తులు, పురుషాకారాకారమైన జడా జడాత్మకమైన ప్రపంచము, నాద బిందు కళలు, దేహేంద్రియములు ప్రకృతి పురుషుడు, కాళిక కౌశిక, నేను నేను అనేది ఇదే. దేవుడని నేనే అనేది ఇదే. వేదశాస్త్రములు పురాణములని వ్రాసుకొన్నది ఇదే. ఇదే ఓం కారము ఎరుక.

జ్ఞాతా జ్ఞానములు యెరుకే స్థూలముగా విశ్వమందు నేత్ర గోచరమగు ప్రకృతి ఎరుకస్వరూపము. సూక్ష్మముగా మనోగోచరమగు ఆత్మ సచ్చిదానంద స్వరూపమే. ఎరుక మనుష్యుల ఎరుక స్వరూపమే. అనేకం ఏకం ఇదే. ఇదే సాక్షి. ఒకటీ అయివుండి తనలోనే అనేకంగా ప్రకాశిస్తుంది ఇదే. అభిమానము చీకటి వెలుగు నిర్ణయము చేసేది ఇదే. క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులు ఎరుకనే అదే ఎరుక స్వరూపమే.

క్షణమైన ఊరకవుండక ఎరుక యేదో ఒక వ్యవహారము చేస్తుంది. మార్పు, విక్షేపము, చాంచల్యము, సంకల్ప వికల్పములు చేయుట దీని స్వభావము. అనేకం ఏకం ఇదే. యెరిగేది యిదే. వచ్చేటప్పుడు నీవు యెక్కడి నుండి వచ్చావు, పోయేటప్పుడు యెక్కడికి పోతావు అనే యెరిగే దిక్కులేదు. దీని రాకడ పోకడే ప్రపంచోత్పత్తి, స్థితిలయములు. దీనికి మూలములేదు. అన్నిటికీ మూలము యిదే. సర్వ క్రియలకు ఇదే కర్త ఇదే ఓం కారము. ఇదే విక్షేపావరణములు. ఇదే బీజవృక్షములు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే హరి తప్ప మిగతాదంతా ఎరుకనే.

ఇక ఎరుకను లెనెరుకని యెందుకన్నారంటే అద్వైతులు బ్రహ్మము, మాయా వేర్వేరు అంటూనే మాయా, బ్రహ్మము యొక్క శక్తి అంటారు. ఈ విషయమును పరిశీలించిన మాయా బ్రహ్మములు రెండు ఒకే నాణెపు బొమ్మబొరుసు లాంటివి. బ్రహ్మమే మాయ, మాయయే బ్రహ్మము.వస్తు విశ్వయము గలవారికీ విషయము అనుభవగమ్యమే. అంటే ఇతరులు చెప్పు బ్రహ్మము ద్వంద్వ రూపముగా నున్నది. ఈ మాయాబ్రహ్మల సమిష్టి రూపమైన ఏకైక వస్తువునకే లేనెరుకయని నామకరణము జేసి యున్నారు. ఎందుకనగా ఈ బ్రహ్మమునకు హరి యందు మూలముగాని నిలిచే అంటుకు స్థానముగాని లేనందున దానిని లేనెరుకయని వ్యవహరించుచున్నారు. కావున ఓం కారమును లేని ఓంకార మనవలయును. క.త.॥ 69 **లేనెరుకను యెరుకనియును। లేనెరుకేఖ్యాతిమనిన లెస్సగా వినుమా లేని మృగజలము। వంధ్యాసూనులు గలిగుండి వెదకిచూడా లేనట్లు ఈ లేనెరుక మూడాలేదిట్లు** అని శ్రీకృష్ణ దేశికేంద్రులవారు సెలవిచ్చియున్నారు. మృగజలము వలె, వంధ్యా సూనుని వలె వెదికి చూడ లేనట్టు అచల సిద్ధాంతము ప్రకారము ఓం కారము (ఎరుక) హరియందు వెదికిన లేకుండును. కనుక దానిని లేని ఓం కారమని లేనెరుక యని అనిరి.

శిష్యుడు: శ్రుతి రూపమైన ఓం కారమును నాగర లిపిలో పూర్వము ఎట్లు వ్రాసేవారో సెలవియ్యండీ తండ్రీ.

గురువు: ఓం కారమును నాగర లిపిలో అనగా సంస్కృతలిపిలో **ओम** అని వ్రాయుట జరిగినది. అదే విధంగా తెలుగులో ఓమ్ అని వ్రాయుట జరిగినది. కాల క్రమమున మార్పు వచ్చుటచేత ॐ గా వ్రాయుట మొదలిడిరి. అదే విధముగా

Dr Dayananda swamy ebooks

[illegible] ఒకటి అనే [illegible] మొదలు [illegible] కారణము [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] వస్తువును [illegible] [illegible] [illegible]

గమనిక: శ్రీ [illegible] గారి శిష్యులు శ్రీ సచ్చిదానంద వెంకటేశ్వర [illegible] "ఆకాశస్య [illegible]" అని శ్రుతి వాక్యమును [illegible] [illegible] [illegible] భక్తులారా! పరిపూర్ణ [illegible] గురు కటాక్షముచేత [illegible] భక్తులారా ॥ అని గానము చేసినారు. [illegible] ఒకటి అని [illegible] పరిపూర్ణ [illegible] శ్రీ [illegible] వారు:

" [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥"

[illegible] అద్వైతం [illegible] అని శ్రుతిని [illegible] [illegible] "అద్వైతం । [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible]

శ్లో॥ ఆత్మేతి శబ్దహీనోయం । ఆత్మశబ్దార్థ వర్జితః
సచ్చిదానంద హీనోయం । నిత్యైవాత్మా సనాతనః ॥

తా॥ [illegible] ఆత్మ శబ్దార్థ వర్జితుడు [illegible] ఆత్మ సచ్చిదానంద [illegible] [illegible]

శ్లో॥ [illegible] హీనాత్మా [illegible]
[illegible] హీనాత్మా సర్వభావ వివర్జితః ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] సిద్ధాంతమును [illegible]

[illegible]

Dr Dayananda swamy ebooks

ఓం కారమును (ఎరుకను) పదములు

శిష్యుడు: ఓ తండ్రీ ! ఇంతవరకు [illegible] గూర్చి మరియు ఓం కారమును గూర్చి చెప్పినదంతా బాగుగా అర్థమైంది. "ఓంకారము" అను మంత్రముకంటె వేరే ప్రసాదములుగలవు [illegible] ప్రసాదమైన [illegible] లేదు గదా [illegible] విచారించవలెనని గురువుగారిని కోరుతున్నాను.

గురువు: ఓ కుమారా! [illegible] ఓం అను మంత్రమును [illegible] పరిపూర్ణ [illegible]. ఓంకారముగా లేని యెరుకని తెలుసుకోవలెను. [illegible] నిత్య శాశ్వతమైనది. ఓం కారము అశాశ్వతమైనది. [illegible] సత్యమైన [illegible] వస్తువులందురు. [illegible] సత్యమందులు [illegible]. చివరగా [illegible] [illegible] ఓం కారము కంటె ప్రాంతిలో పదములకు [illegible] [illegible] యుండదు. [illegible] 115 **[illegible] శిష్యుడు [illegible] తెలుసుకోవలెనా [illegible] ప్రాంతిష్టము [illegible] తెలుకోవాలా** [illegible] శ్రీకృష్ణభగవానుడు [illegible] చున్నారు.

[illegible] తానే [illegible]. [illegible] ఓం కారమును [illegible] ప్రమాణమైన బ్రహ్మాండము [illegible] ఓం కారము [illegible] తెలుసుకొని తానే [illegible].

ఈ విధముగా విచారించిన యెడల [illegible] ప్రసారములలో [illegible] విధానము, [illegible] ఓం కారమును తెలుసుకొనుట [illegible] రూపమున [illegible] యున్నదని [illegible].

శిష్యుడు: ఓ గురుదేవా ! ఓం కారమును (ఎరుకను) పదుల [illegible] వివరించగలరని ప్రార్థించుచున్నాను.

గురువు: పరిపూర్ణబోధను ఒక్కవాక్యములో చెప్పుచున్నాను. [illegible] మరియు ఓం కారమును [illegible]. అశాశ్వతమైన ఓం కారమును పదములు. ఓం కారము యొక్క స్థాన, స్వరూప, స్వభావముల [illegible] ఓం కార స్వరూపుడవై [illegible]. అందే తాను బ్రహ్మస్వరూపుడనని గుర్తెరిగి తానే బ్రహ్మననే భావనలో నుండాలి. [illegible] తన [illegible] [illegible] ద్వారా [illegible] ఏరుకను [illegible] వారగుదురు.

శిష్యుడు: ఓంకార స్వరూపస్థ సిద్ధుడు యనగా నేమో తెలుపవలెనండీ తండ్రీ!

గురువు: ఓంకార స్వరూపస్థుడైనవాడు అనగా అద్వైత సిద్ధాంతము. వేదప్రతి పాదితముగా తెలుసుకొనియున్న తన మనస్సు అనన్యయోగమునకు వచ్చినదే గాని ఆ వస్తువు అపరోక్షమైనది కాదు – దృష్టి భావమైన పరమ సమిష్టిరూపమైన క్షేత్రము [illegible] [illegible] మహాత్ముని అప్పుడు ఓంకార స్వరూపస్థ సిద్ధుడనాలి. అదే అఖండబ్రహ్మ స్వరూపమునకే స్వస్వరూపము.

“మనో నాశాత్ పరం” అనగా అక్కడ మనసు యోగమునకు పోవట ఆ యోగాంగము పొందినప్పుడు, ధ్యానము నందు ఏకాగ్రత ధరించిన మనస్సు నిర్విషయమై తన్మయమై పొందిన మనస్సు ప్రత్యక్షమును పొందును. **అదే ఆత్మ సాక్షాత్కారము**, ఏ నిశ్చయరూప దర్శనము. అప్పుడు నీవు నేను అను భేదము నశించిన నాదబ్రహ్మ. అప్పుడు ఇంకా తెలిసినది తెలియబడునది యుండదు. అప్పుడు సర్వమునాకే ఒక్క నిర్గుణమే. [illegible], తన నిత్యంగా ఉండి మాత్రమే పుంటాడు. నీవు యేమి చెప్పినను మౌనముతోనే ఉన్నదంతా [illegible] ఆరాధనగును. అప్పుడు గురుడు పరమాత్మ నిర్వికల్పమని చెప్పిన మాటలు పొందినప్పుడే తెలియగలదు. అనగా సృష్టి రూపమైన ఆ జ్ఞానము, సమష్టి భావమునందున్న క్షేత్రము కంటే అన్యముగానున్న వాడు యేమియు మూలంగాని, స్వభావముగాని లేదని తెలుసుకొని యోగమున్ననే శాంతిని పొందగా ప్రకటించబడుతుంది ఓంకారమునకు వస్తుంది. అట్టి ఓంకారమునకు ప్రాంతము నందున్నది బ్రహ్మతేజోమయము. అదే అద్వైతసిద్ధాంత మార్గము. అదే మహాత్ములైన పెద్దలందరు చేయదగిన మోక్షము.

శ్లో॥ అశరీరం శరీరేష్వ నవస్థేష్వ వస్థితం సదా ।

ఆయుషేవ సర్వోముక్తి ధర్మార్థకామకారణం॥

తా॥ శరీరముతోని వారి (దేహపూర్ణమును) ఎప్పుడును పుట్టరు. శరీరము ఎప్పుడును లేదు. ఈ సిద్ధాంతము దృఢమైన లక్షణమే సర్వోముక్తిలభించును. ఇతర సిద్ధాంతముల వల్ల భ్రాంతి కలుగుచున్నది.

శిష్యుడు: గురుదేవా! అన్యదొరత మెట్టిదో ఇంకా వివరించండి.

గురువు: ఇంకొకసారి వేదము యొక్క పద్యమును వినిపించెదను.

పుట్టువాడెవడు పుట్టించువాడెవడు ?
పుట్టి పుట్టనట్టి పరమపురుషుడెవడు ?
పుట్టి పుట్టనట్టి బోధించువాడా ?
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ ॥

తా। ఆగామి. సంచిత, ప్రారబ్ధములనే కర్మత్రయమును నాశనము చేసుకొనని వాడు తిరిగి పుట్టుదురు. కర్మత్రయమును నాశనము చేసుకొన్న వాడు తిరిగి పుట్టరు. ఇప్పుడు పుట్టియుండి పరిపూర్ణ బోధ యందు ఆరాధన చెందిన వాడు పుట్టి పుట్టనట్టివాడు. అట్టి పుట్టి పరిపూర్ణ బోధ సద్గురువు జ్ఞానానందము కర్మత్రయ నాశనముగా కర్మజ్ఞానము అగును నశింపజేసుకొన వలయునని అట్టి బోధను బోధించుమని యోగి వేమన ఉపదేశించుచున్నారు.

Dr Dayananda swamy ebooks

1. గురుపాదము బట్టి సర్వకర్తయగు అఖండ ఏరుక స్వరూపుడు తానేనని తెలుసుకొనుటవల్ల మోహము నశించి సంచితకర్మ అంతయు దగ్ధమగును.

2 "ప్రారబ్ధము భోగతో నశ్యేత్" అనట్లు ప్రారబ్ధము అనుభవించుట వల్ల నశించును.

3 కర్తృత్వ రహిత కర్మాచరణముగా చేసి చేస్తలేను, అంతా ఆగురు చేస్తే చేయిస్తున్నాడు అని యథార్థ్యముగా చేస్తే ఆగామి నశించును.

ఈవిధంగా త్రివిధకర్మలు నశించాలంటే పరిపూర్ణ బోధను పొంది జన్మరాహిత్యరూప మోక్షమును బడయుమని ఉద్బోధించుచున్నారు. **వేమనయోగి** " గురోః కృపైవ జ్ఞాతవ్యం నాన్యథా గ్రంథకోటిభిః" అనునట్లు ఈ విషయమునందు 1గురుభక్తి- **త్రికరణ శుద్ధిప్రవర్తన, 2 గురుసేవ - గురుశుశ్రూష, 3 గురునిష్ఠ - కర్తృత్వరహిత కర్మాచరణగా బోనట్టి** పరిపూర్ణ గురువును సేవించి తెలుసుకొనవలయును.

శిష్యుడు: స్వామీ! ఏవరగా ఓం కారము రహితమా? ఓం కారముండని భ్రాంతి రహితమా ? తెలుపుడి।

గురుడు: ఓంకార రహితమున్నాడును గాదు. ఓం కార రహితమని పెద్దలు వాడినా ఓంకార మందలి భ్రాంతి రహితమేనని గ్రహించవలయును. శ్రీ కృష్ణశేషేంద్రులు వారు పరిపూర్ణ మనుసరించాలి, ఏరుకనునరించాలి అని చెప్పినారంటే ఓంకారముకూడ కలదని చెప్పినట్లే. లేని ఓంకార అసలే లేనేలేదని అర్థముగాదు. అది మందలి కొమ్ముకలె అనేకనున్నారదీని గాదు అసలె లేదని గాదు. సిద్ధాంతరీత్యా ఓం కారము పొందియుండు లేక పోయిన అది సత్యముగా తోచుచున్నది దానికి వ్యవహారిక సత్యమున్నది కాని పారమార్థిక సత్యం లేదు. శాస్త్రరీత్యా రెండు సత్యములుండుటకు వీలు లేదు. రెండున్నాయంటే ఏకమేవా ఓ ద్వితీయం బ్రహ్మ అనే శ్రుతికి భంగమగును. కనుక ఓంకారమును, లేని ఓం కారమన్నారు. వాస్తవ యొక్క రెండు యొరక సత్యమే Men and Matter are both indestructiable అనగా పదార్థమునకు గాని జీవునికి గాని అత్యంత నాశనములేదు. పదార్థముల యొక్క నామ రూపములు ఏరుక స్థితి గతులు మార్పు చెందుట మాత్రమే. **అవి లేవు. ఉన్నవి అనే భ్రాంతి యొక్కటే పరిపూర్ణునికి లేకుండా పోతుంది.** పాలి మరియు ఓంకారములు సర్వసత్యాసములుగాదు. ఎండమావుల దృష్టాంతమును పరిశీలిస్తే విషయము స్పష్టమగును.

సూర్యప్రకాశము (ఎండ) నుండు ఎండమావులు తోచును. కాని సూర్యుని యందు ఏలండమావులులేవు. నీరు అనే భ్రాంతిలేదు. అయిన ఈ ఎండమావులను చూచినపుడు నీరున్నదనే భ్రాంతి మాత్రము కలుగుచున్నది. అందు నీరులేదని దృఢపరచుకొన్నవారికి ఇతరులకు మాలా నీరు తోస్తునేయుండును. అవి ఎండమావులు, నీరు కాదని తెలిసినవాడు ఇతరులవలె ఆ దృశ్యమువలన భ్రాంతి చెందడు. తాను సత్యవస్తువనే భ్రాంతి రహితమునకే పరిపూర్ణబోధ మరియు పరిపూర్ణ గురువు అవసరము, ఏరుక అనేదే లేకపోతే పరిపూర్ణ బోధ అవసరము లేదు కనుక **పరిపూర్ణమునో**

(నిరాలంబంలో) **తా నున్నాననే భావమే భ్రాంతి.** అందు నేను లేను అని దృఢపర్చుకొంటే అపుడా గట్టిగ నమ్మిన భ్రాంతి రహితము. పరిపూర్ణావలోకనమే జన్మరాహిత్య మోక్షము. గురుముఖతా ఇపుడైనా తెలుసుకొని జన్మరాహిత్య మోక్షము బడయుదురు గాక !

సర్వం శ్రీ గురు చరణారవిందార్పణమస్తు.

ఓన్నమశ్శివాయ

భ్రాంతి రహితమే మోక్షము

అంతా శివమే యుండగా నేనెక్కడ

నేను లేనప్పుడే శివము.'

సప్తకోటి మహామంత్రములలో పరిపూర్ణ బోధను ప్రబోధించి, జన్మరాహిత్యమహామోక్షము సిద్ధింపజేయు ఏకైక మంత్రము ఓం నమఃశివాయ. ఇందు ముఖ్యమగు మూడు వాక్యములు. త్రివిధ ప్రమాణములు Three-in-one ఒకే మంత్రమునందు నిక్షిప్తమైయున్నవి.

ఒక్క ముక్కలో పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమును చెప్పవలెనంటే శివమును (పరిపూర్ణమును) ఓంకారమును (దేహమును) మధ్య యుండును నమః (నమః అనగా మొదలే లేక నీవింతే).

ఈ పంచాక్షరములో 1 శివమును 2 ఓం కారమును గురుముఖంగా విచారించి తెలుసుకొనడం ద్వారా పరిశోధనచే సాధించవలెను. తరువాత ఇదెందెంతో యే పరమునందే ఓంకారమువలెనె గ్రహించినచో ఆ ఓం కారమును వదలి వేయుటనే కర్తవ్యమవేదం చేయునదియుండే.

పరిపూర్ణపరబ్రహ్మమును పొందుటకు ఈ విషయము 5వ 6వ ద్వారా **"పేరడలయంతుతు ఇటువంటి పేరెవ్వరు లేదు మనసు తెల్లుట చాలన్ ; పేరాయె ఇదమిద శిష్యుడ పోరా నీవు నేను వ్యత్యాసనిపోతే చాలున్"** అని శ్రీకృష్ణ దేశికేంద్రులవారు స్పష్టపరిచినారు. శివము పరిపూర్ణమునకు. ఓం కారము దేహమునకు పర్యాయ పదములుగా ఉపయోగపడినవని తెలియపరచబడుచున్నవి.

శివమనగా సర్వతంత్రస్వతంత్రమైనది. మంగళకరమైనది. అద్వైతం. శివము ఆదరోక్షమైన మొదలు ఇనని మరణ రహిత జన్మమోక్షము సిద్ధించుటకున్న మంగళ కరమైనది మరొకటి యుండదు గదా!! కనుక ఉపనిషత్తులు కరుణాకరులు ఋషులు శివమని పదమును పరబ్రహ్మమునకు వాడినారు. నీవు మూలపురుషులు వేదాంతమునకుగాదే తెలుసుకొండు. దానికి పేరు లేదు. ఏది రాదు. మనము వ్యవహారార్థము అనుకున్నది. శివమని. పరబ్రహ్మమని. బ్రహ్మమని నిరాలంబమని పేర్లుపెట్టుటచే పేర్లైనవి. అది మంగళ కరమైనది. శుద్ధమైనది.

శ్రీకృష్ణదేశికేంద్రులవారు 23వ. తరంగా గతువగు శిష్యుని కరుణాదృష్టి వృష్టి చాత। గని మోదము ముక్తిపొందినట్లు వాక్యములను సరుమము నాశిందు గురుడు భర్తవినయమునెనా పంచకోశముకే బాధించబడెనా పరిపూర్ణమైనది తెలియునదేలేదు

Dr Dayananda swamy ebooks

పరిపూర్ణమైనవారై నేరుగ ముక్తులవుతారు" అని సెలవిచ్చియున్నారు. అందులకు అనేక ఋషులు, ఉపనిషత్తు, పురాణములను పొందు పరచినారు. వాటిన ముఖ్యోద్దేశము మహావాక్యములు తెలియుటకై 'ఓం నమఃశివాయ' యను మంత్రమునే యొక్క సర్వత్రయున్నదో పరిశీలింతము. ముఖ్యోద్దేశము మహావాక్యములుగాని శివమును తెలియుటకునది ఓంకార (ప్రణవమే) మే. 2. ఓం కారమును తెలుసుకొనుటకు ఓం కారమే. 3. నమః అని తనను తాను విడుచుకొనుటకు ఓంకారమే. ఈ మూడు వస్తువులు ఓం కారానివే కనుక ముఖ్యోద్దేశము మహావాక్యములను నిర్ణయము పరిపూర్ణమైనదను ద్వారకి, షోడశియను మహామంత్రమును పంచదశియను దృష్టి బ్రాహ్మిణమునకే ప్రవేశించుటకు. పంచాక్షరము ఓంనమఃశివాయయను మంత్రము నందు నిక్షిప్తమై యుండుటనే పరిపూర్ణబోధను ఈ మంత్రమునుద్వారా ఏట్లు వస్తు నిత్యముగా వెళ్ళనున్నదో పరిశీలింతము.

అర్థార్థముగా "ఓం నమఃశివాయ" యనుమంత్రము ద్వారా పరిపూర్ణబోధ నిశ్చయము.

1. ఉత్పత్తి. శివము, శాశ్వతమైనది.

2. లేని ఓంకారము లేదే లేదు, అనాద్యంతము,

3. నమః అనగా నేను లేనటువంటి శివునకు నమస్కారము. నమస్కారముగా ఎవరు లేక (ఓంకారము లేక) నిలుచుట ఎరుకకు కలుగుట.

"ఉత్పత్తి గురుదత్తమే పరస్పరంతట ఉత్పత్తి. ఉత్పత్తియే ఉత్పత్తి నేనున్నదే లేకున్నది" శ్రీమంతిత్యంహానుమంతరాణయానా. ఉత్పత్తి శాశ్వతమైనది శివము. అశాశ్వతమైన ఓంకారమునకు శివమునందు మూలమునందు స్థానము కూడా లేదు. కనుక ఓంకారము లేని ఓంకారము అని స్మరించవలసియున్నది.

పైన చెప్పిన విషయము జ్ఞానమును గురుముఖముగా ఎరిగి దత్తత్వమువలన కర్మ పరంపర్యముగా అనగా నమః పూర్వకముగా తన్ను తాను నిలిపి తన జీవితము గడిపిన యెడల తాను (ఓంకారము) శివమునందు ఉన్నానే భ్రాంతి పటాలిత్తే చేయుటకు పత్రము మొదలైనట్లు తెలిసి యున్నాడు. ఇదే జన్మరాహిత్య మార్గ మోక్షము. అప్పుడు ఏలాంటి సంశయములు బాధించవు.

వివరములు

1. ఉత్పత్తి శివము శాశ్వతమైనది

మొదట శివమే ఉండినది. సనాతనమనిని భగవత్సర్వ అన్నియనులు మొదటిక్షణమును పరిశీలించదము.

"ఋతత్త్వక ఏక సనాతనం । బ్రహ్మాద్యగోచరం ఏవ సత్యం నిరంజనం నిర్వికల్పం । నీ ధుర్ధంత పరాత్పరం । బాహ్యమునైతిపిధాన్ । అత్ర జ్ఞాన నాస్తి జన్మకర్మస్థితిస్తి సర్వసదా సత్యవాక్యం భక్తి జ్ఞానే కర్మశక్తి చ యోగితం సర్వదాస్తం । సచ్చిదానంద ఏవాతం॥

తా॥ మంగళకరమైన శివతత్త్వ మొక్కటియే సనాతనము బ్రహ్మాదు

Dr Dayananda swamy ebooks

భగవానుడవలెనే. ఇది యే సత్యం. నిరంజనము. నిర్వికల్పము. ఆకాశమువలె నిండియున్నది శివమును అపరోక్షము గావించుకొన్నవాడే విద్వాంసుడు, జ్ఞాని, ఇతరమైన జ్ఞాన మందులేదు. అన్యపుష్టియేలేదు. ఎవరు చెప్పారు సత్యవాక్యము కాదాలరు. భక్తి జ్ఞాన కర్మలకు భా బ్రహ్మ మందుచేత. ఇది సర్వశాస్త్రము స.ప్రధానంద రహితము.

మాయాతత్పరం భవేద్వస్తు తత్పరం పరమశ్శివః
సర్వపరిపూర్ణగం సత్యం । శివాదన్యం నకించన ॥9

తా॥ ఎయ్యది మాయకంటె పరమైనదో అదివరకు శివము సర్వపూర్ణమైనదే సత్యము. శివునికంటె భిన్నమైనది ఏమి కొంచము కూడాలేదు.

అంతఃపూర్ణో బహిఃపూర్ణః। పూర్ణకుంభ ఇవార్ణవే।
అంతర్బాహ్యే తదాప్యేష్ట। శివం సర్వగతం స్మృతం॥28

తా॥ సముద్రమునందు పూర్ణకుంభము వలె సంతః పూర్ణము బహిఃపూర్ణమై అంతర్వ్యాప్తము. అది వ్యాప్తమై శివమై సర్వగతమై యున్నదని తెలియ వలెను.

దేహాద్యాత్మస్య సర్వస్య అంతరం వ్యాపితం శివః
నిర్గుణం నిశ్చలం బాహ్యం। సర్వకాలేషు సంస్థితమ్॥ 30

తా॥ దేహమునకు లోపల వెలుపలయందు శివము వ్యాపించియున్నది. నిర్గుణము నిశ్చలమై బాహ్యము సర్వకాలమందున్నది.

ఇకసన్నె సారపూర్వోపనిషత్తునందు గల మంత్రములను పరిశీలింతము.

అప్రమాణ మసంగత్వం। తల్లింగ మచలం భవేత్॥
సర్వకారణ హీనోహి సఏవ పరమశ్శివః॥ 10

తా॥ అది అప్రమాణము, అసంగము. దాని గుర్తు అచలమైయున్నది. అదియే పరమశివము. అతడు సర్వకారణ హీనుడు.

తదేవలింగ మిత్యుక్తం। సయేవ శివ ఉచ్యతే।
శివం మధ్యే స్థితం విశ్వం। శివాదన్యంనకించన॥22

తా॥ అదియే లింగమని చెప్పబడుచున్నది. అదియే సదాశివుడు. శివుని మధ్య యందు ఈ విశ్వమున్నది. అనగా తోచుచున్నది. శివుని కంటే భావింపదగినది యేదిలేదు. పరిపూర్ణబోధ యుంతయు భావనారూపమే.

శివాదన్యమివిద్యాస్తి। త్రిలోకేషు నిశ్చితమ్।
భ్రాంత్యా దృశ్యవశాద్బంధం భ్రాంత్యా భావేకుతో భయమ్॥ 23

మూడులోకములందు శివము కంటె వేరైనది లేదని నిశ్చయించబడినది దృశ్యవశమున బద్ధ బంధింప బడుచున్నారు భ్రాంతియే లేనిచో భయము లేదు. భయము లేనిచో సంశయమేలేదు. సంశయ రహితమే భ్రాంతి రహితము. భ్రాంతి రహితమే అన్యరాహిత్యమగు మోక్షము.

నిరహంకారేణ చిజ్జడాత్మ భావరేణంచిత్యా
నిర్గుణం నిరంజన పరమం శివమాత్మ్యే నిరహంకారో భవ ॥32

తా॥ నిరహంకారముతో చిజ్జడాత్మకమగు నావరణమును భేదించి నిర్గుణమును నిరంజనమగు పరమశివుని కనుగొని నిరహంకారుడవై గమ్ము

Dr Dayananda swamy ebooks

అల్పా నాత్మ రహిత పరిపూర్ణ పరమాకాశ నిరతిశయ
నిరీశ్వర లింగ మధ్యే విలీనోభవ ॥ 33॥

తా॥ అల్పా నాత్మ రహితమైన పరిపూర్ణ పరమాకాశ రూపమగు నిరతిశయ నిరీశ్వరలింగ మధ్యమున విలీనుడవు కమ్ము.

శాసనకర్త శ్రీ పండిత శివానందస్వామి విరచిత శ్రీమదద్వైత శిఖామణి యందలి జగదుత్పత్తి నిరూపణ నిరసన ప్రకరణమునందు శివమును యిట్లు వర్ణించినారు.

శ్లో॥ నిరాఖ్యాతం నిరాభాసం నిస్త్రైగుణ్యం సదా నిత్యముక్త్వం, నిరాశత్వం తల్లింగం పరమం ప్రభుం॥ విషయానుభవ ప్రకరణమునందు

శ్లో॥ సర్వద్వంద్వ వినిర్ముక్తం, సర్వోపాధి వర్జితం।
సర్వమోహ నిరాహిత్యం తల్లింగం పరమం ప్రభుం॥

శ్లో॥ శివోవా సర్వభువనం భువనం నామ సంత్యజ।
శివోహమితి నిశ్చిత్య దాహం భావం పరిత్యజ। సంపూర్ణశూన్యకలనుండి.

శ్లో॥ ప్రకృతి పురుషరహిత సర్వాతీత స్వభావ నిరాకార శివః।
తస్మిర్లింగమన నిరామయ। సర్వగత నిరాకారశ్శివః॥

2. లేని ఓం కారములేనే లేదు

ప్రణవార్థ విహీనాత్మా లక్ష్య వాచ్య వివర్జితః।
శుద్ధ చైతన్య హీనాత్మా సర్వభావ వివర్జితః॥ సర్వసారపూర్ణోపనిషత్తు – 13

తా॥ శివమునందు ప్రణవమనగా ఓంకారము లేదు. అది లక్ష్యార్థములకు వాచ్యార్థములను వదిలినది. శుద్ధ చైతన్యము కూడా లేనిది. అన్ని ప్రకాశింపజేయునట్టి సంబంధి కాదని స్పష్ట పరిచినవి ఉపనిషద్వాక్యములు.

శ్రీ కృష్ణ దేశికేంద్రులవారు ఓంకారమును యెరుకపై స్పష్టపరిచిన విధంబును పరిశీలింతము.

ఈ ఓంకారమును అసలు ఋషులు సుదీర్ఘంగా ఆలోచించి సృష్టికి మూలం ఓం కారమేయని అంగీకరించిరి. సృష్టి వలననే సకల జీవకోటుల జననమును వాని మనుగడయు కొన సాగుతున్నదను మాటను కూడా అపోహించిరి. అయితే దేనివల్ల జన్మ కలిగినదో దాని వలననే జన్మరాహిత్యస్థితి కూడా కుదుర గలదను భావము ఎంతవరకు సమంజసమో విచారింపవలెను– శ్రీకృష్ణదేశికేంద్రులవారు క.ద. 122 "**పంచా శదక్షరముల। ప్రపంచము తాసృష్టించె ప్రణవాక్షరముల। దంచు శృతులన్న। దాన్నెరుకపడ నీవెరిగి మొరుగు మవలాయుద్దేశన్। నిల్చుట మెరుగా నవలాయదోషన్॥** సెలవిచ్చినారు.

తా॥ ఏబది అక్షరములచేత విస్తృతమైన ప్రపంచము పుట్టినది. ఇందుకు కారణము ప్రణవాక్షరమని శ్రుతులు నిర్ణయించినవి. ఆ ప్రణవము యొక్క నిర్ణయమును తెలుసుకొనుము శివమును తెలుసుకొని (నిరాళంబమును తెలుసుకొని) ఆ శివమునందు ఈ ఏరుక అయిన ఓం కారమును నిల్పుకొనుము అని సెలవిచ్చియున్నారు.

ఏబది అక్షరములకు మూలము ప్రణవమని శ్రుతులు నిర్ణయించుటకు కారణమేమనగా శ్రుతి "ప్రణవోయా పరబ్రహ్మ ప్రణవశ్చ పరస్మృతః" అనగా ఓం కారము

Dr Dayananda swamy ebooks

నిశ్చయముగా గ్రహిస్తాడు. ప్రణవమే పరమాత్మయని చెప్పబడుచున్నది. కనుక సాధ్యముగా ప్రత్యక్షమగను జాగ్రత్తగా ఓం కారము ఏదని ఉత్తరములకు చూచునది సర్వదయము. ఈ శబ్దము పరా పశ్యంతి, మధ్యమ వైఖరీ నాల్గు రూపములతో అస్తిత్వము గలదు.

అకార ఉకార, మకార, అర్ధ మాత్రలతో కూడి ఇదే చతుర్మాత్ర స్వరూపమైన ఓంకారము శ్రేష్ఠమైన నిర్గుణుని తెలుపుట ఒక భావము. దాని సగుణమైన శివమును గుణ సాధన ద్వారా గ్రహింప, పలికిన ఓం కారము (ఉచ్చరణ) ఓం ఉచ్చరించిన మానవ ఇష్ట సార్థకమగును. అప్పుడు ఓం కారమే పరబ్రహ్మము భావము అభ్యాసమగును.

చతుర్మాత్రల స్వరూపమైన ఓం కారము నిల్చెనని శ్రీ కృష్ణదేశికులంతే నిశబ్దో బ్రహ్మవుచ్యతే "నను నగుణమును గ్రహించి దానిని గుర్తుగా చూపుటకు నిష్ఠ "ఒఓం" గా సిద్ధాంతీకరించినారు. దానిని పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమునకు ప్రతీకగా శ్రీకృష్ణదేశికేంద్రులవారు వాడిరి.

270 శ.వ. "**ఒంటుకు నాదాల లింబ్బాలు ఉద్దీపింపనకొలవి తెల్వ యుక్తమంటుగును ఒంటుక పలుకుల లింబ్బాల అందీంచిన చిత్త ఉద్యోగ్యాసపోయి ఒంటుంది చేయాగపోయా**" అని సెలవిచ్చిరి. మరియు శ్రీ భావానందు మహిమ్న ఉ పాదమంత రాజయోగ గాను **కంకణ చీరెడు పిసుమడి ఉంటెంతో ఒంటునొకటి ఆత్మన జడుమా కంకుల తొంపుల ఉగమిడి పంతలు చేసట్టి యుపలం వాసిగ గమడీ పై సుద్ధి వైకుంఠమడుమా** ఇద్యది జగ్రాతీతం శేషనార్థ యమబ్రహ్మను బలకరిచినడి. దీనినే 010 గుర్తుగా వ్రాయబడెను.

ఓం కారమును పిదేపదే చేయగా నాలుగు మహావాక్యముల సారము కూడా అంతే అని తెలుసుకున్నది. ఇందువలన ఓం కారమే సృష్టికి ఆధారముగా ఉన్నట్టి చైతన్యమునందు సకల జీవోపాదుల సృష్టి స్థితి లయములకు మూలమని తెలిసెను. కాని దానికి మరొక మూలము లేక పోవుట వలన మూలము లేని ఈ గుర్తుగా చరించుచు యేమీ లేదని అనే యమలు నిర్ణయించిరి. "ఓం నిశబ్దో, బ్రహ్మవుచ్యతే" అనుభావమును అభ్యసించితే తెలుసుకొన్నారు. తర్వాతనుండే జిజ్ఞాసాత్మకమై సిద్ధాంతమును తెలుసుకునుటకే ఒఓం అనే గుర్తు ద్వారా తమ సిద్ధాంతమును వారి చెప్పిరి. అందుకే వారి సిద్ధాంతములోకి కల్యాణమైనది. దానిని మన మనోగత మొదట్లు కొని ఉన్నంతవరకు పొందెదము గాక !

3. నమః

న అంటే లేదు. మః అంటే నేను, నమః అంటే నేనులేను. నేను లేనందువలన (ఓంకార) నమ తము ఓం కార యోగమువనే శిష ప్రపత్తము. "తన్ని వృత్తియోక్ష గాన కరిగించుటే మోక్షము. శివునకు నమస్కారమంటే శివుని (లింగాకారమును) ఉపాసించుట. అంటే నేను అనే భావము లేనంటే శివుని ఉపాసించుట. శివునికి నమస్కరించి నమస్కారము గ్రహించవలెను.

పూర్ణమస్య ఇదం వాక్ష తస్యవం నమస్కృత్య ।
నేతి నేతిం నేతిం నేషితం పూర్ణమస్యతే ॥ సర్వసారపూర్ణోపనిషత్తు -3

శివము తప్ప తదితరమంతయునదని. ఆ శివుని ఉపాసింపవలెను. అతడ్యాప్రత్తి సర్వమునకే యిది కాదు అది కాదు ఇది కాదని అంటూ నాదు రూపములన్నింటిని నిషేధింపగా మిగిలిన దేదో అదే శివము, పరిపూర్ణము సిద్ధాంతము.

Dr Dayananda swamy ebooks

ఈ శ్లోకమునందు అద్వితం సదాశివస్థితి అని చెప్పబడినది. మంగళకరమైన శాశ్వతమైన శివము. తాను గానిది, తానుకానిది, ఏమి గానిది, మరి దానికి నమస్కారమెట్లు? పరిపూర్ణపరబ్రహ్మయైనటువంటి 'మొగ్గోగార పెరిశాఢ' ఇత్య స్వరూప జ్ఞానులే పెద్దలు అట్టి వారి పద్మమైన వారినే సేవించవలెనని ఈ శివము. సిద్ధ లేక ఉపాస్యవస్తువు, ఉపాసన, ఉపాసకుడనే త్రిపుటి స్థిరముగనున్నది. ఉపాసింపదగినది బ్రహ్మమే కాదు. **"తదేవ బ్రహ్మత్వం విద్ధి నేదం యదిద ముపాసతే"** అని కేనోపనిషత్తు ప్రవచనము.

కనుకనే శ్రీ కృష్ణదేశికేంద్రులవారు క.డ. 131 "ద్వైతము లేక సేవింపదగు" నన్నారు. కావున తాను తానుకానిది లేనిది భావనలో యుండుట యే శివమునకు నమస్కారము. సర్వసార పూర్ణోపనిషత్తు ఈ భావమునే బలపరుచుచున్నది. **" నిర్లేపం నిర్మలం పూర్ణం త్రిలింగమహం శివేక్ష। మాయాపి వంచితం బాహ్యమే తద్ధ్యానం కురుసద్గురో॥"** 19.

ఓ। శరీరము లేనిది. నిర్మలమైనది ఆ లింగమే అచలము. మాయా బ్రహ్మలచే వందనము చేయబడినది శివమే. ఎందుకనగా మాయాబ్రహ్మలు రెండు ఒకటే ద్వైతముగాను. ఆద్వైతాన్ని ఎల్లప్పుడు ధ్యానము చేయుచుండుమని ఈ శ్లోకము. ఎరుక లేక సేవించుటయనగా నేను తాను అహంస్ఫూర్తిని వదలియుండుటయే శివమునకు నమస్కారము.

ప్రత్యక్షసాక్షిరూపముగు తనకు దశదిశలయందున్నది ఆ శివమే. ఆ దశదిశల యందున్న శివ మును అచల ధ్యానము స్పష్టపరిచినది.

శ్లో॥ పూర్వమేవా సిద్ధాంతం .. అంతర్బహిశ్చ సర్వత్ర అవలోకయం సనాతనః॥ పది దశదిశలయందేగాక అంతర్బహిశ్చ అని చెప్పటచే దాని ప్రాతిపదికగా దశదిశలు చెప్పబడినవో అవి శివమునందుండుటకు వీలు లేదు. కనుక దానిని తెలియక యుని శ్రీకృష్ణదేశికేంద్రులవారు పద్యము. క.డ.48 **" లేని కళ కల్గినప్పుడు దానికి దశదిశల యందు తగుమరది కొనన్ అనంతమున్నమేల్మ్ర చెనిఖలే చూడవేని లేక పోవుగదా॥"** అంటూ దృష్టాంతమిచ్చియున్నారు. ఎరుకను అధిగమించి దాని ద్వారా స్వరూపము లందున్న శివమునకు నమస్కారమంటే అర్థమేమనగా ఎరుకను (ఓం కారమును) విడుచుటయే । నమస్కారము.

" స్వయం బ్రహ్మ మయో భూత్వా తత్పరం నావలోకయేత్" 212 అని గురు గీత గానం చేసినది. నీ విశ్వరూపముగు ఓం కార స్వరూపుడవై నీకు పరంగా నున్న శివమును చూడుమంటుంది. అది నీవుకాదు, నీ వది కాదు. నేను లేనిది అని నీవుండరా బ్రహ్మనైతిని అనే బ్రహ్మ భ్రాంతిని వదిలినప్పుడు సర్వ భ్రాంతి రహితముగుటవల్ల తిరిగి జన్మరాదు **తాను తానవే భ్రమ విడిచి చూడక చూస్తే అంతా అచలమే,** అంతా పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే.అంతాసిద్ధాంతమే అంతా శివమే రెండవది లేదు యేమీలేదు. ఈ విషయములన్నీ దీని సాంప్రదాయ గురువుల ద్వారా తెలుసుకొని తరించరు గాక !!! మరొక శ్లోకము.

సర్వాంతస్థం శివం ధ్యాత్వా సర్వ భావాన్ విసర్జయేత్।
జ్ఞాన మంతర్బహిర్త్యాజ్యం జ్ఞాత్వా జ్ఞానం పరిత్యజ॥

సర్వసార పూర్ణోపనిషత్తు 42

తా॥ సర్వము నందు నిండియున్న శివమును ధ్యానించి నమస్కరించి అన్ని తలంపులను సర్వత్రైకరూపత కర్మాచరణ పద్ధతిగా చేయుటను ధ్యానము అంతర్బాహ్యముల ధ్యానించి చూచి జ్ఞానములనిదుర్భను.

క॥ భావా భావములంటక
సేవించెడు బ్రహ్మవిదుడు స్థిరమతి లోనన్
కేవల శివ పద ధ్యానము
తావరమై గన్న వాడె ధన్యుడు వేమా ॥

తా॥ భావా భావము అంటక వున్నది ఏది? శివము. బ్రహ్మవిదులు కేవల శివ పదధ్యానము తావరము ఏది? ఆ పరిపూర్ణమైన బ్రహ్మమే. శివమే. దానిని స్థిర మతితో కన్నవాడే ధన్యుడు. అట్టి ధన్యుడు భావాభావము అంటక సేవించవలెను. మరి ఎట్లు సేవించవలయును? శివము నేను నేను శివమే లేనని. నాకు స్థానము లేదు మూలము లేదని త్రికరణ శుద్ధిగా శక్తియుక్తి నిశ్చలముగా కర్మాచరణ చేయుటయే. యెరుకను ఓంకారమును అంతట నెరుక కొనుట అప్పుడే సద్యోముక్తి

శ్లో॥ అశరీరం సర్వదా చిత్తు శరీరం రహితం సదా ఆత్మయేవ సద్యోముక్తి రన్యథా భ్రమకారణమ్॥ శరీరము లేని శివమే ఎల్లప్పుడు వుండియున్నది. శరీరము ఎప్పుడును లేదు. ఈ సిద్ధాంతము దృఢమైన తక్షణమే సద్యోముక్తి లభించుచున్నది.

ఇంద్రజాలమిదం సర్వం యథా మరుమరీచికా ।
అఖండిత మనాకారం కేవలం వర్తతే శివం ॥

తా॥ ఈ దృశ్యమంతయు ఇంద్రజాలములలో లేదు సమస్త సమువాయమువంటిదే. ఎండమావులలో జలమువలె భ్రాంతి గొల్పుచున్నది. నిజముగానున్నది శివమొక్కటే. అది అఖండము నిరాకారము. కేవలము.

జాలము అనగా మాయ, గారడీ, 'ఇదా నా సా దా యు' అనునట్టి లేంది లేదా అంటేమాయ, నిజముగా లేనిదానిని వున్నట్లు భ్రమింప చేయుటయే జాలము.

ఇదం సర్వం: ఇంద్రియములు చేతను. మనస్సు చేతను తెలుసుకొనేటి సమస్తము కూడా అనగా సాకార నిరాకారము ఏదేది తెలియనొప్పునదో అది తత్త్వము. మనస్సు ఇంద్రజాలమువంటిదే వన్నమాట. కనుక సర్వము మిథ్యాత్మకమే, మిథ్యామయము గాని వస్తువు లేదు. శివం ఒక వస్తువే గాదు శివముతప్ప అన్యమంతయు మిథ్యాత్మకమైన యెరుకే. ఇదం సే సూచితము అది ఎండమావులలో జలమువంటిది.

శివము అఖండితము అనగా భేదింపబడనిది అనగా ఖండములు కానిది, అవిచ్ఛిన్నమైనది.

అనాకారం అనగా యెట్టి ఆకారములు లేనిది. నిరాకారం ఆకారములేనిది అన్నదే సర్వాకారములుగా నున్నది. పరిణామ వికారములుగాని లేనిదో అదే శివం.

కేవలం: ఆ శివం కేవలం అని చెప్పబడినది కేవలం అనే మాటలో సజాతీయ విజాతీయ స్వగత భేద శూన్యమై తాను తప్ప అన్యమేమి లేని పరిశుద్ధమైనదని అర్థము.

Dr Dayananda swamy ebooks

ఫలితములతో అటు సర్వశుభప్రదమైనదని, మంగళ కరమైనదని అర్థము. శాశ్వత జనన మరణ రహితము సిద్ధించుటకన్నా శుభము మంగళకరమైనది. మరొకటి లేదుగదా! అట్టి జన్మరాహిత్యరూప మోక్షము పరిపూర్ణబోధవల్ల సిద్ధించును.

ప్రత్యేకమైన శివమునకు వస్తుత ఉనికియేగా పదమును బోధింప చెప్పబడిన దనవచ్చును. కాని వస్తుతః అనే పదమునకు వర్తించుటతో పాటు 'స్పందనం' అనే అర్థము కూడా కలదు. ఉన్నదే అది మరొకటి లేదు. ఉన్నదని కూడా చెప్పవచ్చునా? "న సత్తన్నాసదుచ్యతే సోమునః" మరియు "అస్తీత్యేవోపలబ్ధవ్యః" అంటున్నాయి శ్రుతులు. అస్తి-నాస్తులు రెండు పరస్పర సాపేక్షకములుకదా! మరెట్లు? అస్తీతి బ్రువతోన్యత్ర కథం తదుపలభ్యతే అది ఉన్నదని చెప్పుటకు వినా మరొక విధంగా ఉపలబ్ధి గాదు. గురుముఖంగానే తెలియవలయును. ఉన్నది గుణదృష్టి నేకన్నా ధర్మతః నున్నది ఫున్నదేమో ఉన్నది నేననన్నచే లేకున్నది" శ్రీ భూమానందమందిర స్థల హనుమంతరాజయోగి గారు ఏకతత్త్వమునందు సూచనజేసియున్నారు.

"ఇతివేదాంత సిద్ధాంతసారం వేదాంతడిండిమః॥ పూతం జన్మద్వయం నాస్తి భయభ్రాంతి వినశ్యతి॥" సర్వ సారోపనిషత్తు - 67. తా॥ ఇదియే వేదాంత సిద్ధాంత సారమగు వేదాంత డిండిమము. మరియు దీనిని విన్నవారికి కన్నవారికి జనన మరణములుండవు. భయ భ్రాంతులుండవు. అని స్పష్ట పరచబడినవి. గురుముఖంగా ఈ మంత్రమును లక్ష్యలక్షార్థముగా చిలికిన తరింతురు గాక !

" పరిపూర్ణజ్ఞానము సృష్టిచెప్పబడుచున్నది. పునరుక్తిదోషము కాదు విషయము స్పష్టముగుటచేసి గమనింప గలరని ప్రార్థన. చూడుము ప.వ. 13.

గురవే సచ్చిదానందమూర్తయే.

గురువు సచ్చిదానందమూర్తి యెందుగా? గురువంటే ఎవరో విచారింతము

శ్లో॥ గుకారః ప్రథమో వర్ణః । మాయాది గుణభాసకః।

రుకారో౽స్తి పరబ్రహ్మ । మాయాభ్రాంతి విమోచకం ॥ గురుగీత

తా॥ గురు పదము నందలి మొదటి వర్ణము గుకారము మాయాది గుణములను ప్రకాశింపచేయుచున్నది. రెండవ వర్ణము రుకారము మాయయొక్క భ్రాంతిని పటాపంచలు చేసెడి పరబ్రహ్మస్వరూపమై యున్నది. ఇట్లు గురుపదము మాయగాను, పరబ్రహ్మముగా నున్నది

శాస్త్రమునందు అష్టవిధములగు గురువులు చెప్పబడినారు. వారి కతీతమైన పరిపూర్ణ గురువే గురువు.

వే.పు॥ 196 సద్గురుల గురువెవరనిన ఆదిగో ఐయులరుగో తెలి యాగురువెవరినేడి దగ శరీరము దీనిని పరుషముసుమ చెప్పవచ్చిన వారే ॥ తా॥ పరిపూర్ణ మెరుకల పరింగించి మెరుకను రహితపరచి జనన మరణ భ్రాంతి తొలగించు వారే గురువు. వ॥ 131 **ఎరుక తనకు దాపడితే ఎరుకను విడిపించలేదు యెవ్వరు ధాత్రిని గురుడొకడు తప్ప...."**

ఎరుకను విడిపించు పరిపూర్ణగురువే నిజమైన సద్గురువు. సచ్చిదానందము అనగా

సత్ అనగా త్రికాలములచే బాధింపబడని అనంతమైన అఖండ యునికి యే సత్తు **చిత్** అనగా సర్వసాక్షిత్వ లక్షణములతో కూడిన అంతులేని జ్ఞానమే చిత్. **ఆనందము**

Dr Dayananda swamy ebooks

అనగా సుఖదుఃఖములు గాని ఆనందమునకు విలక్షణస్థితియే ఆనందము. గురుపరబ్రహ్మకు సచ్చిదానందములు స్వరూప లక్షణములుగా చెప్పబడినది.

కావున తటస్థముగ సృష్టి యందంతట కూడా సచ్చిదానందములు ఏ స్థూలపరిణామముతో సంబంధించగా వుండదనునదే. ఆహారమునకు ఒక బిడ్డ వెంటనుండు కూడా ఆనందే కలిగి యుండుటచే సంలక్షణము. అంటే ఆనందమునాయము పరబ్రహ్మము కలిగివుండుటకు కారణమైన శక్తి రూపము విలక్షణము ఏ స్వల్ప ప్రయోజనములో అవసరమై యుండుటచే ఆనంద లక్షణము ఆ బిడ్డవెంట యుండు ద్యోతకమగుచున్నవి. ఈ విధముగా సచ్చిదానందములు సర్వేశ్వరునిగా గోచరించుట చేత కూడ. " ఆ బ్రహ్మాస్తంభ పర్యంతం పరమాత్మస్వరూపకమ్ " అని వర్ణింప బడినది. బ్రహ్మ స్వరూపమే గురుస్వరూపము. కనుక గురు స్వరూపము గాని కించిత్తు భేదము చెప్పబడినది. కనుక గురువు సచ్చిదానంద స్వరూపుడు అని నమ్ముచుంటారు. కాని అవతరించిన స్వరూపమున కల్పితమైన వాడు గురువు మొదట గురువు సచ్చిదానంద స్వరూపుడు అనగా ఏయక స్వరూపుడు అయిన తర్వాతనే అతడు ప్రపంచము లేని వాడు, శాంతుడు నిరాలంబుడు, తేజోవంతుడు అగును. అంతే నిరుకమ పరలి నిరాలంబమునకు ప్రకాశించు వాడే గురువు అని నిరుట చెప్పబడినది.

నిష్ప్రపంచాయ = ప్రపంచము లేని వాడు

గురువు ప్రపంచము లేనివాడు గురువు ప్రపంచము లేదనే భావనలో యుండును.

శ్లో॥ శుద్ధేసుష్మస్తాపిత । తస్మిన్నాహం కిదావను। తస్య సమాధియస్యాప్తి। ప్రపంచం నాస్తి తస్యహై॥ బ్రాంతిరహిత శ్లోకం ॥

తా॥ నిర్మలమైన అంతఃకరణపూర్త పరమయమునందు యుండు నేను ఎప్పుడు లేదని తెలుసుకొనుచున్నానో అట్టి పుణ్య పురుషునకు (గురువునకు) ఈ కనుపడే ప్రపంచము లేదని భావము. అటువంటి గురుమూర్తి ఎల్లప్పుడు అట్టి భావనలో యుంటారు. కావున అతనికి ప్రపంచములేదు.

శాన్తాయ = శాంతుడు

అనగా గురుడు శాంత స్వరూపుడు. శాంతుడు అనగా ఒక్క కోపము మాత్రమే లేకపోయిన శాంతుడు కాదు. అంతఃకరణమును అరిషడ్, అంటేకన. అజ్ఞానము, కళత్ర పుత్రాదు చింత యత్నములు లేకుండే శాంతి, శాంతుడు. ఆకాశము యొక్క స్వాభావిక గుణములగు. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములు వలన కోపము జనించును. కోపము వలన సమ్మోహము, స్మృతి భ్రంశము, బుద్ధి నాశము వరుసగా కలిగి సర్వనాశనము గావించును. ఈ అంతటికి మూలకారణము విషయ చింతన, విషయ చింతన లేయని జ్ఞాని అంతఃకరణము శాంతికి నిలయమై యుండును. పరిపూర్ణ పరమాత్మయందు గాకైన ఏమునకు స్థానము లేదు. మూలమునకు కూడా లేదని నిత్యముక్తసమం గల గురువు ప్రాంతి లేనితుడు. కనుక యతని అంతఃకరణమున కోరికలు జనించవు. జనించిన అవి వానిని బాధించవు. కావున అట్టి అంతఃకరణమును గురువు కలిగి యుండును. కావున గురువు శాంత స్వరూపుడు.

Dr Dayananda swamy ebooks

నిరాలంబాయ = నిరాలంబుడు

గురువు నిరాలంబుడు. పరిపూర్ణభావస్వరూపుడు. నిరాలంబము అనగా ఆధారము లేనిది. స్వతంత్రము అని సామాన్యముగా అర్థముగా ఉన్నది. నిరాలంబము అనగా అచల పరిపూర్ణపరబ్రహ్మము అచల పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము దేనికీ ఆధారముగాదు. దానికి మరొక ఆధారము లేదు. అట్టి నిరాలంబమును - పరిపూర్ణ పరమాత్మను శ్రీ శివరామ దీక్షితుల వారు తమ బ్రహ్మసూత్రములందు యీ క్రింది విధముగా వివరించుచున్నారు.

"ప్రస్తుతిది - సాకృతి. ఆకారమేకడ లేనిది, సకల దేశాలయందు, సర్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువులయందు, మొదలు కొనలేక, దళింపక, ఒక్క తీరుగా తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై యున్నది. అంతే గాక కేవలాత్మ - అచలానామమనే తీర్పక యందు (50)కు పేరును నిరాలంబం అని పేర్కొన్నారు. నిరాలంబం అనగా కేవలాత్మ, పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమని రూఢీయగుచున్నది. మరియు సాంకేతిక వాక్యములందు 141వ వాక్యము **"ఈ శరీర మందున్నది గుర్తెరిగె చైతన్యము విసర్జించితే నిరాలంబమే స్వతస్సిద్ధము"** అని పేర్కొనబడినది. అనగా అచల పరిపూర్ణ గురువు ఈ శరీరము నందు వున్న గుర్తెరిగె చైతన్యము (అనగా ఎరుకను) ను వదలియున్నవాడు కనుక నిరాలంబుడు.

తేజసే = తేజోవంతుడు

అనగా గురుడు తేజోవంతుడు. గురుగీత చతుర్థాధ్యాయమునందున సద్గురులక్షణములు తెలుపుతూ

శ్లో॥ **గుకారశ్చాంధకారోహి। రుకారస్తేజ ఉచ్యతే।**
అజ్ఞాన గ్రాసకం బ్రహ్మ। గురు రేవన సంశయః॥ 98

అని గురుగీత గానం చేసింది. గు॥ గుకారమే కటిక చీకటి గాను. రుకారమే కటిక చీకటిని నశింపజేసెడి జ్ఞాన తేజస్సు గల పరబ్రహ్మము గురువే యగుచున్నాడు దీనిలో సంశయము లేదు. గురుశబ్దము నందలి 'గు' కారము చీకటి. చీకటి అనగా శిష్యుని అజ్ఞానము. 'రు' కారము అంధకారము పోగొట్టి తేజస్సును అందే శిష్యునికి జ్ఞానము కలిగించును. కనుక గురువు తేజోవంతుడని ఋషులే పిలుచుచున్నారు. చీకటి (అజ్ఞానము) తేజస్సు (జ్ఞానము) రెండుకలిసే యున్నవి. కలిసే వచ్చును, కలిసే పోవును. అజ్ఞానము నాశనము కావలయునన్న జ్ఞానమునకు వినాశము పొందవలసి యున్నది. అట్టి జ్ఞాన అజ్ఞానముల రెండు నిర్మూలన వస్తువు పరమాత్మకు పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు జ్ఞానము లేదు, అజ్ఞానము లేదు అని పరిపూర్ణ బోధచే నిరూపించి మూలాజ్ఞానమును శాశ్వతముగా రహితమొనర్చగలవాడు కనుక గురుడు తేజోవంతుడు పరిపూర్ణుడు.

నిరాలంబం సమాశ్రిత్య సాలంబం విజహాతియః సయతి సన్యాసీచ యోగీచ
కైవల్యం పదమశ్నుతే.

ఈ వాక్యము ఈ ఉపనిషత్తులోని అచల సిద్ధాంతము. అనగా ఏదేని ఆలంబనమును వదలి పెట్టి నిరాలంబమును పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును ఆశ్రయించునో అతడే సన్యాసి, యోగి, అట్టి యోగి కైవల్యమును పొందుచున్నాడు. ఇది పరిపూర్ణ ప్రబోధాన్ని గల సిద్ధాంతము ఈ ఉపనిషత్తునకు ప్రాణము వంటిది

Dr Dayananda swamy ebooks

సాలంబనము అనగా ఎరుక. ఎరుకనగా శుద్ధజ్ఞానము యొక్క మారు రూపమే జగత్తు. కనుక సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ "ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ" "ఏకం అనేకం భవతి" ఇత్యాది శ్రుతులలో నున్న బ్రహ్మశబ్దమునకు పర్యాయ పదముగా అచ్చ తెలుగున "ఎరుక" అనే శబ్దము వాడినారు. ఎరుకనగా ఎరిగేటిది. సంస్కృతములో జ్ఞాన శబ్దమునే చెప్పవచ్చును. జ్ఞానముతో తెలుసుకొనువాడు జ్ఞాత. జ్ఞానము, జ్ఞేయములు త్రిపుటిగా ఏకవస్తువు నందు వ్యక్తమౌతున్న సృష్టి రూపమున అంతఃకరణముగా నున్నది కాని దానికి అత్యంత మూలకారణమైనది సచ్చిదానంద లక్షణములు గల కారణబ్రహ్మము.

ఎరుక. ఎరుగ - మరుపు అను రెండురూపములుగా నున్నది. ఎరుక తనను తాను యెరిగినప్పుడు ఎరుక. తనను తాను మరచినప్పుడు మరుపు అని పిలువబడుచున్నది. మరుపు స్థితి యందు గుర్తెరిగి తెలిసి రూపమైన ఎరుక యేమి లేదు. మరుపునందు ఎరుక తాత్కాలికముగా లేదు. కాని తిరిగి ఎరుక రూపము వహించుచునే యున్నది. అంటే ఎరుక నిరంతరము మారుచున్నది. మార్పు చెందునదే ఎరుక. అది నిరంతరమైనదనుకోవాలి. ఎరుకన్నా శ్రీకృష్ణ దేశికులు సెలవిచ్చినట్లు కం.దు. 45 పిండబ్రహ్మాండములు రెండును మూలాంశిలోని దేవదేవులు యనా। ఖండములు నాల్గు కూడి అఖండము అగు ఎరుక రూపు। గనరావా తండ్రి......" అని సెలవిచ్చియున్నారు.

భావము : ఆ పాదమస్తక పర్యంతము తెలియుచున్న వ్యష్టి ప్రాణము పిండమని, దాని యందలి వ్యష్టి మనస్సు అహంపు, వ్యష్టి ఆకారము నరకు తెలియుచున్న సమష్టి ప్రాణము బ్రహ్మాండమని. దాని యందలి సమష్టి మనస్సు అహము సర్వమును. ఈ పిండ బ్రహ్మాండములు రెండు పిండి ఖండములు నాలుగును గూడి అఖండమగు ఎరుకయను బడును. ఈ వాస్తవమును తెల్పు సద్గురువే తల్లి తండ్రి. ఇట్టి అఖండ ఎరుకనే పాలించునటువంటి అందురు. సాలంబనము అనగా దాని మాటలలోనే మరొక

కం.దు 46 "ఎరుకతే దేహేంద్రియములు। ఎరుకే వర్ణాశ్రమములు। ఎరుకే శ్రుతులున్। ఎరుకే నీవును నేనును। ఎరుకే నది సోదరాదు। ఎరుగుమా వత్సా నే ధీర్ఘాడ నిత్యాగో నేయివా। హరి, హర, బ్రహ్మాద్, సుర, నర, గిరి,సరిత్తరు మృగముఖ చరాచరములు ఎరుకాని ఎరుగుము వత్సా...."॥

భావము - ఓ వత్సా! దేహములు ఇంద్రియములు ఎరుకనే, వర్ణములు ఆశ్రమములు యెరుకనే, నీవు నేను ఎరుకనే. నది సోదరులు ఎరుకనే, శ్రుతి స్మృతులు యెరుకనే ఇదిగో నీతో చెప్పుచున్న ధీర్ఘాడను. హరి, హర, బ్రహ్మాది నిరుపమ దేవతలును, నరులు, పర్వతములును, నదులు, స్థావర జంగమ జీవరాసులన్నియు ఎరుకనేయని భావము. ఒక్క మాటలో చెప్పవలెనంటే నిరాలంబము (పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మ) తప్ప తక్కినదంతా సాలంబనమే ఎరుకనే అని తెలియవలయును.

నిరాలంబము అంటే పరిపూర్ణమైన యున్న నరకే మనము తెలుసుకొన్నాము. సాలంబమును (ఎరుకను) వదలి నిరాలంబమును ఆశ్రయించిన వాడే సన్యాసి. యోగి. అట్టియోగి కైవల్యము ను పొందును. ఇవెన్నో పరిశీలించతము.

Dr Dayananda swamy ebooks

ఆ॥ రూపదగక దీప రూపంబు గనరాదు
ఆత్మ రూప మడగ నలవి గాదు
బ్రహ్మ మడగియున్న బ్రహ్మాండముగనరాదు
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ ॥

ఈ స్థూల శరీరము మనకిడి రూపము, ఈ స్థూల శరీరమును ఆశ్రయించి యున్న సూక్ష్మము దీపము. ఈ దీపమును ఎట్లు చూడవలయును ? జ్ఞాన నేత్రముతే చూడవచ్చును. మనస్సును సూక్ష్మము చేసి అనగా పంచేంద్రియములైన పంచ తన్మాత్రలనుండి విడువడునట్లు చేసిన అప్పుడు మనసు తన వశమగును. అట్టి వశమైన మనస్సుకు అన్య గ్రహణముండదు. ఈ విధముగా మనస్సును అణచి చూచిన యెడల మనస్సు బ్రహ్మాకారము వహించిన స్వస్వరూపమును చూడవచ్చును. ఇదే అఖండ ఏకైక స్వరూపము. ఆత్మ సాక్షాత్కారము. బ్రహ్మ స్వరూపము. ఇదే ఆలంబనము. ఈ బ్రహ్మమే వ్యక్తి పొంది జీవేశ్వర జగత్తు అయినది. నిరంతరము మార్పు చెందేది నామ రూపము అయినది. కనుక ఈ ఏకైక బ్రహ్మము లేక ఆలంబన బ్రహ్మము సత్యము గాదు. ఆభాసత్వము.

ఈ పద్యము లోని మూడవ చరణమును పరిశీలించిన బ్రహ్మమడగియున్న బ్రహ్మాండము గనరాదు అని స్పష్టపరిచినది. ఇందు మొదటి బ్రహ్మము ఆలంబన బ్రహ్మము ఏకైక బ్రహ్మము. రెండవ బ్రహ్మము నిరాలంబన బ్రహ్మము, పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము. అంటే ఆలంబన బ్రహ్మము నశించకుండ నిరాలంబన బ్రహ్మము అపరోక్షము గాదు. నిరాలంబన బ్రహ్మము అపరోక్షమైన సాలంబన బ్రహ్మ తనంతటతానే లేకుండ పోవును అఖండాత్మ దృష్టి కలవాడినవాడు కృత కృత్యుడే. కాని నీ స్వరూప జ్ఞానము కలుగుటతో నీవెవరో నీకు తెలిసినదని అనల యుక్తః నిర్ణయము. దానికి భిన్నము గానున్నది. "**సోఽన్వేష్టవ్యః స విజిజ్ఞాసితవ్యః**" అనగా వెదుకవలసినది. జ్ఞాన దేయుటచీనవేరో దానిని నీవు తెలుసుకొంటివి. శ్రవణ మననాదిధ్యానముచే తెలియదగినది నీకు ద్రష్టవ్యమైనది. కాని "నైవ వాచా న మనసా ప్రాప్తుం శక్యో న చక్షుషా..." అని కఠోపనిషత్తు "**న ఏష నేతి నేత్యాత్మ ? గృహ్యో నహి గృహ్యతే**" అంటూ బృహదారణ్యకోపనిషత్తు అంటున్నది. ఏకైకచే తెలియబడదని చెప్పె పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము నిరాలంబన బ్రహ్మము నీ స్వరూపమునకు అన్యంగానున్నదిగదా ! దాని యందు నీ నిజ స్వరూపమునకు (ఆలంబన బ్రహ్మము) మూలము గాని స్థానము గాని లేదు అది ఆలంబనమును మీరినది. కనుక దానిని ఏకైక లేక నిర్వచించవలయును. అంటే నీవైన బ్రహ్మమును విడిచి, అతిక్రమించినప్పుడే పరిపూర్ణపరబ్రహ్మము అపరోక్షమగును. "**తస్మిన్ స్థితి మోక్షః**" పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు తనకు మూలము లేదనె భావము దృఢమైనదో కానే లేదు తన మనస్సు (ఏకైక - ఆలంబనము) వున్నదా! తన మనస్సు లేకున్న సర్వకర్మలకు మూలమైన సంచిత ప్రారబ్ధ ఆగామి లేకుండ పోవును. మనస్సే సంస్కారములమూట. ఆవిధముగా అనుభూతి పొందిన వాడు అశరీరి. మరణ కాల మాసన్నమగు వరకు తన మనస్సు లేకుండా చేసుకొన్నచో చివరకు ప్రాణమొక్కటే ఆకాశము యొక్క ఆకర్షణ చే లాగబడి శరీరము నుండి బయటపడి బ్రహ్మాండములోని సమష్టి ప్రాణములో చేరును. తిరిగి జన్మవచ్చుటకు సంస్కారములతో

Dr Dayananda swamy ebooks

చూచిన వ్యక్తి మనస్సు చెదురకుండ తిరిగి పుట్టుక లేకుండ పోవును. జన్మరాహిత్య రూప మోక్షము సిద్ధించును. అదే కైవల్యం పొందుట. ఇట్టిదానిని తెలిసినవాడు సన్యాసి, యోగి అని వేదాంతము ప్రబోధించుచున్నది. ఇక్కడ కూడ తెలిసిన వాడు అనలేదు [illegible]

<u>సన్న్యాసిత = సన్యాసి</u>

సర్వసంగములను విడిచిన వాడే సన్యాసి. తన్మూలాన విడిచిన వాడు చేసినా కూడియుండును అన్నమాట వదలినవాడు. మూలము లేని ఈ సంసారానికి శరీరములకు నిరాలంబనమునందు మూలము లేదు స్మరణము లేదని ఎరుగుట తెలిసినవాడే సన్యాసి. ఒక్క దానికి సర్వప్రాంతులు నిలువును, సర్వోపాధులు వాడునుగును. అంతః కరణమున్నదైతే కోరికలు జనించిన అతనిని భక్షించును. అందుకనగా అతడు కర్తృత్వ రహితముగా పనులు చేయును గనుక తాను చేయుచున్నాననుకొనడు. అప్పుడే అతనికి జన్మరాహిత్యరూప మోక్షము కైవల్యము ప్రాప్తించును. అతడే సన్యాసి. ఇతరులు వేషధారులు.

యోగిత = యోగి

యోగమనగా రెండింటి కలయిక. పారమార్థికముగా జీవబ్రహ్మైక్యము సాధించుటయే యోగము. ఆకాశము సూక్ష్మము. ఆ ఆకాశము కన్న సూక్ష్మంగా యున్నదే ఆత్మ జ్యోతి దానిని చూచినవాడే యోగియగును. కాని నా ఊరకుండుట తెలియుట ఉత్తమ యోగంబు మాటలందు కలిపి మిన్నకుండుట అనునది సిద్ధుల అనుయు యోగంబురా। సి। అని వేమన స్పష్టపరిచినారు. ఇదెల సర్వేశ్వర బ్రహ్మమును ఊరకనే యుండి తెలుసుకొనుటయే ఉత్తమ యోగము. మనో సంబంధమైన యోగములవలన మానసిక శక్తులు కలుగవచ్చును కొన్ని సిద్ధులు కలిగినను అవి అశాశ్వతము. కనుక మనస్సుచే శరీరముచే చేయు యోగములద్వారా ఆ నిరాలంబనము తెలియబడదు. అద్దానిని ఊరక ఉండి గురుకృప ద్వారా తెలుసుకొన్న తెలిసి మిన్నకుండుటే ఉత్తమ యోగము. అట్టివాడే యోగి అని వేమన ప్రవచించుచున్నారు. మరొక విధంగా 'ఊరకుండుట తెలియుట' అనగా కర్తృత్వరహిత కర్మాచరణయే ఉత్తమయోగమని అతడే ఉత్తమ యోగి అని వేమన ప్రబోధించుచున్నారు.

"నిరాలంబనం పరమాత్మ స్వాలంబనం మనోమయం". ఈ భావమును శ్రీ శివరామ దీక్షితుల వారు తమ బ్రహ్మాద్వైత సిద్ధమును ఆధారమును చక్కగా ప్రకటించిన తెలుగు పరిచినారు. "సర్వాలంబ ముడుపును తెలిసి పరిపూర్ణమూలంతోంటిదే చాలు పొత్తులే వ్యవహారము. **అంతా తానే అంతా తానే, 100 అంతా తానే అని దేహాంతమున పర్యంతము యాలాగు యుక్తి యుంటే వ్యవహారమునకు పనిలేదు. ఇదే సిద్ధాంతము, ఇదే సత్యం, ఇదే మహారహస్యం, మహా గూఢం యోచించుడు"**

రెండు యోగి లేని దీనిని పరమార్థమునకు పర్యాప్తంతటను చూపుచున్న ఈ మూలము లేని గుర్తింపని శరీరమునకు (ఆలంబనమునకు) నిరాలంబనమునందు స్వరూపము. మూలము లేదని తెలిసిన నిష్టతో నిరాలంబనము వున్నదని గాని, రెండు ఆలంబనను లేదని గాని అనుటకూడ ఊరుకు వాక్యములే. అదియు భ్రాంతి మాత్రమే. "ఉపమ నిర్గుణమే మహారహస్యము" అని దీక్షితుల వారున్ను యోగ[illegible]

Dr Dayananda swamy ebooks

వేరుగు లేనటని మహాత్మ్యమైనది అని శ్రీ కృష్ణ దేశికేంద్రుల వారు సెలవిచ్చియున్నారు. అంతేగాక "షడి తప్ప ఏమి లేదు। మొదటిది మొదలు పెట్టాముందు ముదమున ఏను మూ మాటి ఏమిలేదు పామ్మ। వదలక చెంతోటి చెప్ప వచ్చునూచుండుమురా। అయినను కాలవిధినిశ్చయముగా । అదిగాక నీవెంట నటని నీవిష్టంబు విదితముగా చెంత్రి విధా మంత్రములిట్లు..." అని సెలవిచ్చి యున్నారు. రెండు మంత్రములు ఏవర యేమిలేదు అని యోగులు ఎరుక వదిలినవానికి బంధంపున వున్నవా! కనుక పరిపూర్ణ మున్నాడనిగాని, ఎరుక అంటు లేదని గాని ఇక్కడలో లేదంటుటలేదు పరిపూర్ణ బోధయందు అంతిమ సోపానము.

ఏషా మజ్ఞాన జన్తూనాం సమస్తారిష్టశాన్తయే యద్య ద్బోద్ధవ్య మఖిలం తదాశంక్య బ్రవీమ్యహమ్ ॥

సమస్త అరిష్టములు తొలగి పోవుటకు అజ్ఞాన జీవులకు బోధింప వలసిన విషయములను చెప్పుచున్నాను. పైన చెప్పిన విధముగా నిరాలంబమనునది మూలము లేని ఈ గుర్తెరిగే శరీరమునకు స్థానము లేదు, మూలము లేదని ఆధారత తెలిసి ఆలంబనమున పరిపూర్ణములో తాను వున్నానని భ్రాంతి వదిలినవానికి సమస్త అరిష్టములు తొలగిపోవును. నిరాలంబ దర్శనమే మంగళకరము దాని వల్ల రోగి యున్నచోట జన్మరాహిత్య మోక్షము సిద్ధించును. లక్ష్మీ దాని జీవితము ధన్యమైనది. ఎందుకనగా సర్వసంసారములు, సర్వగ్రంథులు నశించిన వానికే జన్మరాహిత్య మోక్షము గాని ఇతరులకు అది సిద్ధించదు. లక్ష్మీ దానికి సర్వారిష్టములు తొలగిపోవును. కావుననే అజ్ఞానులకుగా ఆత్మ జ్ఞానములేని వారికి ఈ సర్వస్వమును అనగా నిరాలంబ బోధామృతమును చెప్పుచున్నాను. మొదటి ఉపనిషద్మంత్రము ప్రబోధించుచున్నది.

మం॥ శ్లో॥ 1. కిం బ్రహ్మ. 2. క ఈశ్వరః 3. కో జీవః 4. కా ప్రకృతిః 5. కః పరమాత్మా 6. కో బ్రహ్మా 7. కో విష్ణుః 8. కో రుద్రః 9. క ఇన్ద్ర 10. కః శమనః 11. కః సూర్యః 12. కః చన్ద్రః 13. కే సురాః 14. కే అసురాః 15. కే పిశాచాః 16. కే మనుష్యాః 17, కాః స్త్రియః 17. కే పశ్వాదయః 18. కింస్థావరం 19. కేబ్రాహ్మణాదయః 20. కాజాతిః 21. కిం కర్మ 22. కిమకర్మ, 23. కింజ్ఞానం 25. కిమజ్ఞానం 26. కిం సుఖం 27. కిం దుఃఖం 28. కః స్వర్గః 29. కోబన్ధః 31. కోమోక్షః 32. క ఉపాస్యః 33. కః శిష్యః 34. కో విద్వాన్ 35. కో మూఢః 36. కిమాసురం 37. కింతపః 38. కిం పరమంపదం 39. కిం గ్రాహ్యం 40. కి మగ్రాహ్యం 41. కః సన్న్యాసీత్యాశంక్యాహ కింబ్రహ్మేతి హోవాచ. (2)

తా॥ 41 ప్రశ్నలు 1. బ్రహ్మము ఏది? 2. ఈశ్వరుడెవడు? 3. జీవుడెవడు? 4. ప్రకృతి యేది? 5. పరమాత్మ ఎవడు? 6. బ్రహ్మ ఎవడు? విష్ణువెవడు? 8. రుద్రుడెవడు? 9. ఇంద్రుడెవడు ? 10 యముడెవడు ? 11. సూర్యుడెవడు 12. చంద్రుడెవడు? 13. సురులెవరు? 14. అసురులెవరు? 15. పిశాచులెవరు? 16. మనుష్యులెవరు? 17. స్త్రీలెవరు? 18. పశువులెవ్వరి? 19. స్థావరము లెవ్వరి? 22. బ్రాహ్మణు లెవ్వరూ? 21. అకర్మ యనగానేది? 24. జ్ఞానమనునది యేది? 25. అజ్ఞానమనునేది? 26. ఏది సుఖము? 27. ఏది దుఃఖము? 28. ఏది స్వర్గము? 29. ఏది నరకము? 30. ఏది

బంధకము? 31. ఏది మోక్షము? 32. ఉపాస్యదేవుడు? 33. ఉపాస్యదేవుడు? 34. పరబ్రహ్మదేవుడు? 35. మూఢ దేవుడు? 36. అసురుడెవడు? 37. తపస్సుగా ఎవ్వడు? 38. ఏది పరమ పదము? 39. గ్రహింపదగినదేది ? 40. గ్రహింపదగినది ఎవ్వడు? 41. ఎవడు సన్యాసి?

మం॥ శ్లో॥ (బ్రహ్మేతి) మహదహంకార పృథివ్యప్తేజోవాయ్వాకాశాత్ వ్యక్తోక్త బృహద్ బ్రహ్మాండాఖ్య కోశేన కర్మ జ్ఞానార్థ రూపతయా భాసమాన మద్వితీయ మఖిలో పాధి వినిర్ముక్తం తత్సకల శక్త్యుప బృంహిత మనాద్యంతం శుద్ధం శివం శాన్తం నిర్గుణ మిత్యాది వాచ్య మనిర్వాచ్యం చైతన్యం బ్రహ్మ. (41)

తా॥ (అజ్ఞానములకు) మహత్తు, అహంకారము, పృథివి, జలము, తేజస్సు, వాయువు, ఆకాశము అనువానిగాను, బృహద్రూపముగా బ్రహ్మాండకోశముగాను, కర్మ జ్ఞాన ఫలముగా బ్రహ్మాండలోక రూపముగాను తోచుచున్నది. అద్వితీయము మైనదియు, సకలోపాధి వినిర్ముక్తమైనదియు సర్వశక్తి సంపన్నమైనదియు, ఆద్యంతములు లేనిదియు, శుద్ధమైనదియు, మంగళకరమైనదియును, శాంతమైనదియు నిర్గుణమైనదియు, అనిర్వచనీయ ప్రసిద్ధమగు చైతన్యమే బ్రహ్మము.

41 ప్రశ్నలకో సరియైన కిం = బ్రహ్మ బ్రహ్మమేది? బ్రహ్మము అనే పదము నిరాలంబ బ్రహ్మమునకు వర్తింపనుగాని ఇతరులు కొందరు అధిష్ఠాన చేతన బ్రహ్మమునకు కూడ వర్తింపచేయుచున్నారు. రెండు బ్రహ్మలు ఉన్నాయా? అంటే ఉన్నవనే చెప్పవలెయును. కావున మొదట పరిపూర్ణ పర బ్రహ్మమును వివరించి తరువాత అధిష్ఠాన బ్రహ్మము (సచ్చిదానందబ్రహ్మము) నకు విశేషములు కూర్చబడినవని గమనించవలెను. అనగా మొదటి బ్రహ్మము నిరాలంబమే బ్రహ్మము, పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునకే వర్తించును. తర్వాత చెప్పబడిన బ్రహ్మము, ఆలంబన బ్రహ్మ, అధిష్ఠాన చేతన బ్రహ్మమునకు వర్తించును. అజ్ఞానులు నిరాలంబన బ్రహ్మమును చేతన బ్రహ్మకు వర్తింపజేయుదురు. ఆత్మ్యలకు నిరాలంబన బ్రహ్మము గూర్చి, చెప్పబడని ఈ ఉపనిషత్తు సూచించుచున్నాడు. మరొక విషయము ఇక్కడ గుర్తింపవలసిన దేమనగా మొదట బ్రహ్మమునుగూర్చి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకొన్న తర్వాతనే నిరాలంబన బ్రహ్మము తెలియబడును. **శ్లో॥ "స్వయం బ్రహ్మ మయో భూత్వా తత్పరం నావలోకయేత్। పరాత్పరతరం నాన్యత్ సర్వగం తన్నిరామయం"** ॥ అని గురుగీత గానం చేసింది. శ్లో। 212.

తా॥ జనుడు తానుబ్రహ్మ స్వరూపుడై ఆ పిమ్మట దాని కంటె శ్రేష్ఠమైన కేవలాత్మను (నిరాలంబ బ్రహ్మమును) చూడను. అట్టి నిరాలంబము కంటే అన్యమైనదిలేదు. అది అంతట నిండియుండునదియును, నిరామయ మైనదియునైయున్నది. అది దేనికి ఆధారము గాదు. దేనికి ఆధారమునుగాని నిరాలంబ బ్రహ్మము (పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును) గూర్చి తెలుసుకొందాం. బ్రహ్మమనే పదము కేవలం పరిపూర్ణ బ్రహ్మమునకే వర్తించును. ఇందుకు గాదు.

యద్వాచా నభ్యుదితం యేన వాగభ్యుద్యతే। తదేవ బ్రహ్మత్వం విద్ధినేదం యదిదముపాసతే॥ కేనోపనిషత్తు 1-5.

Dr Dayananda swamy ebooks

Dr Dayananda swamy ebooks

ఉదా: ఏది వాక్కు ద్వారా వ్యక్తపరచబడ దానితో అది మాత్రమే బ్రహ్మమని అనగా పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమని (నిరాలంబమును) నీవు తెలుసుకో. దేనిచేత వాక్కు వ్యక్తమగునో. ఇక్కడ ప్రజలు దేనిని ఉపాసించుచున్నారో అది బ్రహ్మముకాదు. కనుక నిరాలంబమే బ్రహ్మము

1. బ్రహ్మతత్వ = అదే బ్రహ్మము.

పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే (నిరాలంబబ్రహ్మమే) బ్రహ్మము. అట్టి పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును గూర్చి వివరించెదను.

అచల పరిపూర్ణ సిద్ధాంతము

అచల పరిపూర్ణ బ్రహ్మోధ్యాత్మ తత్వము సిద్ధాంతమును ఒక్క మాటతో చెప్పాలంటే, పరిపూర్ణము తెలిసికొను యెరిగి మొదటను మాటను అని చెప్పవచ్చును. ఈ ఒక్క వాక్యములో పరిపూర్ణమును తెలియుటను గురుముఖంగా విచారించి తెలుసుకోవడం, తాత్విక పరిశోధనకు సంబంధించినది. తమకు తెలియని ఏ ఎరుకనే గ్రహించలేవో ఆ యెరుకను నిరసించుటయని కర్తృత్వోపదేశం చేయుచున్నది.

నిరాలంబం అనే. పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమనే, బయలనే. ఉత్త బట్టబయలనీ, అనేయమని, పరమపదమనీ మొదలగు పేర్లు నిరపేక్షక కేవల బ్రహ్మమునకు వ్యవహారార్థము వాడ బడ్డాయి. దానికి పేరు లేదు – మనమే దానికి పేర్లు పెట్టి నాము. దానికే పేరు పెట్టినారు.

అచల పరిపూర్ణ బ్రహ్మోధ్యాత్మతత్వము. (సిద్ధాంతము)

1. ఉన్నది పరిపూర్ణము శాశ్వతమైనది. కేవలం
2. లే ఎరుక్ష చేసే చేనిది, అశాశ్వతము. చలనముగలది.
3. నేను లేనటువంటి ఎరుకను వదులుట.

ఇట్లు గురు ముఖంగా యెరిగి కర్మ భ్రాంతి కర్తా చరణావిధానమున తనువు విడిచిన వాడే (అహం ను వదిలిన వాడే) చేయుచున్న చిత్తమును మెలిపెత్తినట్లు నిర్మలమై సర్వభ్రాంతి రహితమై ఐక్యరాహిత్య మోక్షము సిద్ధించును.

వివరణము 1. పరిపూర్ణ పరబయలు శాశ్వతమైనది.

1. పరిపూర్ణ పరబయలు శాశ్వతమైనది. కేవలం అనగా తాను తప్ప తనతరమేదియు లేకుండుటగాని గనుక నేరుగాని యాపేక్షాశ్రయము లేకుండా బాహ్యాంతర భేదము లేకుండ నిండియున్న పరిపూర్ణమునకే పెట్టును. పరిపూర్ణ పరబయలు వర్ణము, గుణము, రూప నామము కాదు. కన్నేరుగదు, ఏ పనులు చేయదు. బయలునకు విశ్వమంతయు ఒక్క తీరుగనుండును. సంస్థలు గనిది. నేను లేదు, ఉపాధి లేనిది. చలనములేనిది, అది ఎవరికి తెలియబడనిది. పరిపూర్ణము తనకు తానే స్వతః సిద్ధమైయున్నది.

2. తెలివిక లేనే లేదు.

ఎరుకనగా యెరిగెడు తెలివి, జ్ఞానము. కార్యరూపమగు ఈ దృశ్య జగత్తు యొక్క సృష్టి, స్థితి, లయములకు అత్యంతమూల కారణమైన అధిష్ఠాన చైతన్యబ్రహ్మమే ఎరుక. సృష్టియందున్న పదార్థములన్నిటికి ఈ ఎరుకే ఆధారము, అధిష్ఠానమైనున్నది. ప్రాణమనునంటి జీవేశ్వర జగత్తు బీజరూపము వాల్చి ఈ ఎరుకయందు గర్భితమైయుండి

మన సృష్టియందు తిరిగి ఆవిర్భావము చెందుతుంది. సృష్టి పూర్వమున్న యేదైన సత్యానుభూతి లేక గాని పరివర్తనావృతం. అందువల్ల కంటే ప్రాణం మనోత్పత్తులే పద్ధాయిపుటంతం. ఈ పరమ పురుష ప్రకృతులుగా, పంచభూతాత్మకముగా, పంచ భూతములుగా, జీవేశ్వరులుగా, సగుణ నిర్గుణములుగా, సాక్షిగా, కర్తగా, భోక్తగా, లోకములుగా లోకేశ్వరులుగా జీవేంద్రియాదులుగా వున్నది యేదైతే అదే పరము. అనేకముగా, స్థూల, తద్, ఇవి పదార్థములుగానున్నది. సర్వమూ కూడ నిలకడగా, ఒంటి ఖండముగా సర్వవ్యాపకము. తదుపరిగా, కార్యకారణముగా వున్నది. పరమ నిరంతర పరిణామశీలి. ఇట్టి లక్షణములు గల పరమము పరిపూర్ణ పరమాత్మయందు ఉత్పత్తి నాశములులేవు. పరము ఏకమైన పరమే మూలముగాని వికారములు లేవు పరమమందునే లేదు. ఈ పరమమే పరిపూర్ణ మందు మూలము లేదు సిద్ధాంతము స్థానము లేదు కనుక దీనికి వివరణ మని పేరుపెట్టారు. అంటే పరిపూర్ణమందు పరమము స్థానము లేదు అని పరిపూర్ణ సిద్ధాంతము.

3. ఏకత్వము పరమము.

ఏకత్వము వస్తు నిత్యత్వమనగా ఒకరి యొక్క స్థాన స్వరూప స్వభావములు సమముగా యుండటమే కాని ఏకత్వ స్వరూపమని తెలుసుకొని, అద్వైత తత్వముగా సర్వ పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు తనకు స్వరూపమైన స్థానం గాని లేదని అనుభవ స్థితి నాటికి వాడి యెరుకను విడిచినాడు.

నేను నేనను పూర్తిగా యెరుగకయున్న తన మనస్సు ఆ వస్తుతత్వము ఆ వ్యాపించు. అప్పుడు ఆ వస్తువు యొక్క ప్రత్యక్షము, అప్పుడు తెలిసినదే తెలియదగినదంతయు మరి లేదు. అప్పుడు సర్వము తానే సాక్షిగ కాదు. అనన్యంగా పరిపూర్ణము యొక్క ప్రవచనము. పరిపూర్ణ మందు తనకు మూలము లేదని విజ్ఞానము అదియే అద్వైతమగును. పరిపూర్ణమును గట్టిగా పట్టక ఆనందమైన స్థితిని చూచి అప్పుడు గురువు ఏకత్వ నిర్దుష్టమై దివ్యమై మూలమును కలిగించి ప్రతిపాదించబడెను. జ్ఞాన జ్ఞేయ రూపములుగానున్న తన స్వరూపము కంటే అన్యముగా సర్వ పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము నందు తనకు మూలము లేదని. స్థానము లేదని తెలిసినది అదే బ్రహ్మమనే జ్ఞానమై సమత్వమైన ఏకత్వ పరమము.

పరిపూర్ణమును పుట్టలేదు. ఎవరూ పుట్టించరు. అందు ఎవరు పుట్టలేదు కనుక నేను అందు పుట్టలేదు. కనుక నేను పరిపూర్ణమందు లేను.

పరమ ఏకత్వ యందు సత్యమే. ఏకత్వ యందు పుట్టి సకల ప్రపంచములు కర్తలై దోషములుగా చేయుచున్నారు. కనుక నేను ఏకత్వ యందున్నాను.

ఇట్లు నేను ఏకత్వ యందున్నాను పరిపూర్ణమందు లేనని దృఢ భావముతో యున్నాను. అందుకే నేను పుట్టి లేని వాడై అయినాను. ఏకత్వ దర్శనము మనుజుడు కూడ కోట్లకొలది పరమ చేయుచున్నను. ఎట్లనగా బ్రహ్మజ్ఞానికి దేహాంతరములుగా చేయును. ఒక్క కర్త అగును యెప్పుడూ పెట్టి అద్భుత ఫలము వస్తుపదము.

ఈ విధముగా పరిపూర్ణమును, తెలిసికొని యుండి ఏకత్వ విధమైన వాడు చేయవలసిన నిత్యము మంత్రోచ్చారణ తిరిగి పుట్టుట. ఇదే జన్మ రాహిత్య మోక్షము. ఈ

Dr Dayananda swamy ebooks

Dr Dayananda swamy ebooks

బోధవల్ల ఫలమును, దీనిని అంతా అజ్ఞానులకు బోధించుటకని ఈ ఉపనిషద్వక్త ఈ మంత్రములను వ్యాఖ్యానము చేసియున్నారు. జనులందరు ఇట్టి పరిపూర్ణబోధ పడసి తరించగలరని ఆశిస్తున్నాను.

ఇక ఈ మంత్రము 2 నుండి 41 వరకు గల వాటి సారాంశమును పరిశీలించెదము.

1. బ్రహ్మవిద = 2 ఎరుక బ్రహ్మము

కేవలం బ్రహ్మ తాను తాను గానున్నప్పుడు అనగా సృష్టి కారణ కలుగకమునుపు జ్ఞానరూపంగా ఉన్నప్పుడు అహంస్మృతి లేనప్పుడు పరబ్రహ్మము

శ్లో. బ్రహ్మణో అవ్యక్తః అవ్యక్తో మహత్తు, మహత్తో మహాహంకారః మహాహంకారాత పంచతన్మాత్రాణి, పంచతన్మాత్రేభ్యో పంచభూతాని. పంచ భూతేభ్యో అఖిలం జగత్.

అవ్యక్తము: బ్రహ్మము జ్ఞాన అజ్ఞానములను రెండు గుణములు కలిగినప్పుడు అవ్యక్తము. అవ్యక్తముయొక్క పరిణామము మహత్తు.

మహత్తు: త్రిగుణాత్మక శక్తి విజృంభించినపుడు స్పందనము జరుగును. మహత్తుయొక్క పరిణామము మహాహంకారము.

మహాహంకారము: సమస్త సృష్టి తానేనని అభిమానించినపుడు మహాహం కారము. దీని యొక్క పరిణామము పంచతన్మాత్రలు

పంచతన్మాత్రలు: సృష్టిలో కలుగు సుఖ దుఃఖములను చూచి తాను అవి ఒక రీతిగా భావించి అనుభవించినపుడు ఏక రూపమును బ్రహ్మ వివిధ దశలలో నామములు కలుగుట మాత్రమేనని తెలియవలయును. దీని పరిణామమే పంచభూతములు.

పంచ భూతములు: తమోగుణప్రధానముగ మాయతో కూడి ఈశ్వరుని నుండి పంచ భూతములు ప్రకృతి కలిగెను. అవే ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథ్వి. పంచ భూతముల పరిణామమే జగత్తు. దీని పరిణామమే పిండాణ్డ.

బ్రహ్మాండపిండాణ్డకోశన.

అధిష్ఠాన చైతన్యబ్రహ్మము అండకోశముగానున్నది. బ్రహ్మాండమునందుగా బ్రహ్మమున్నదంటే పెద్దదిగానున్నది. దాని కంటె మరొక పెద్ద వస్తువులేదు. "బృంహిత్వాత్ అనుగ్రాహ్యము నుండి వచ్చినది **"బ్రహ్మత్వంవాచ్యాత్ బృహతి వర్ధతే"** అని తర్క కల్ప ద్రుమము నిర్ణయించినది. ఇదే భూమా పదార్థము గురు స్వరూపము. సమస్త సృష్టి ఈ బ్రహ్మము నుండే వెలువడుచున్నది. శ్రుతి **" యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే యేన జాతాని జీవంతి, యత్ప్రయంత్యభిసం విశంతి, తద్విజిజ్ఞాసస్వ తద్బ్రహ్మేతి॥"** తైత్తిరీయోపనిషత్తు.

తా॥ దేని యందు భూతములు పుట్టుచున్నవో, పుట్టినవి దేనిచేత బ్రతుకుచున్నవో. తిరిగి మరణానంతరము దేని యందు ప్రవేశించుచున్నవో అదియే బ్రహ్మము సృష్టి కారణమగు బ్రహ్మము. దీనిని గురించే జిజ్ఞాస గావించుము అనగా విచారణ చేయుము. కావున ఈ సృష్టికారణబ్రహ్మమే (ఎరుక) అండకోశముగా నున్నది.

"కర్మ జ్ఞానార్థ రూపతయా భాసమాన మద్వితీయ మఖిలోపాధి వినిర్ముక్తం తత్సకల శక్త్యుప బృంహిత మనాద్యనంతం శుద్ధం శివం శాన్తం నిర్గుణ మిత్యాది వాచ్య మనిర్వాచ్యం చైతన్యం బ్రహ్మ - 3" అనగా ఈ బ్రహ్మము కర్మ జ్ఞాన ఫలముగ బ్రహ్మద

లోకరూపముగా తోచుచున్నది. కర్మ జ్ఞాన ఫలమే బ్రహ్మాది లోకరూపముగా నున్నది. శ్రీ కృష్ణపరమాత్మవారు దీనినే హృదయ గ్రంథియన్నారు. హృదయ గ్రంథి యనగానేమి. ఒకే వస్తువు తనను రెండు రూపములుగా కర్మ జ్ఞానములుగా గానవచ్చు వస్తువు కూడా ఆ రెండు రూపములుగా ముడిపడి విడదీయరాక యున్నది.

జ్ఞానేంద్రియముల ద్వారా మానవుడు కర్మేంద్రియముల ద్వారా కర్మ చేయుచున్నాడు. జ్ఞానము ననుసరించి కర్మ, కర్మననుసరించి జ్ఞానమున్నాయి. జ్ఞానములేక కర్మలేదు. కర్మలేక జ్ఞానము లేదు. ఈ రెండిటి వలనే పుట్టిపెరుగుట. ఈ జ్ఞాన కర్మలున్నంతవరకు పునర్జన్మలు తప్పవు. క.ప. 67 **ముడిపడి కర్మము జ్ఞానము ! విడుపడ నా రెండు వెలసె । విశ్వము పడె.....**" 17 తత్త్వములతో కూడిన శరీరమే హృదయగ్రంథి. కర్మ జ్ఞానముల యొక్క చేరిక విడుటకు ప్రయత్నించుము. విశ్వమున ఉండే వర్ణితగా ప్రవహించును. క.ప. 312 "**హృదయ గ్రంథి విడుబడె సకలము తలోకాలోక వెల్గ ఆనంద గురుత్వై**" ఈ హృదయగ్రంథి విడుటకు శిష్యుడు గురువుని చేరవలయును. ఇది అతని గురుకృపచే మాత్రమే ఛేదింపబడును. గురుకృపవల్ల సాలంబ బ్రహ్మము యొక్క దర్శన భాగ్యము కలుగును. అందువలన నిరాలంబమును ఆలంబనమునకు (ప్రయత్న) మూలముతోనని నిశ్చయమైన తనతోపాటు ఈ విశ్వము లేకుండాపోవును. అప్పుడు సమ్మిళిత చేసిన జ్ఞాన కర్మ ఫలము ఉండదు. అప్పుడే జన్మరాహిత్య మోక్షము సిద్ధించును.

అద్వైతము ముక్తిలో సాధ్య సమన్వయం.

బ్రహ్మము అద్వితీయమైనది. అద్వైతవాదము వివర్త వాదమును ప్రతిపాదించె బ్రహ్మమునందెట్టి మార్పు జరుగకుండనే మాయా పరిణామము వల్ల! అన్న ప్రతీతి కలిగినది, లేని మాయనే వర్ణించినది అని చెప్పుదురు. ఉన్న బ్రహ్మము యొక్క ఉనికియం ఏ మార్పు చెందకుండాయున్నది. కనుక అది ఏక మాత్రమని మాయా కార్యములున్నప్పటికీ లేక అవి మిథ్యయే కనుక బ్రహ్మము యొక్క ఉనికియే తప్ప అన్యము లేదని " ఏకమేవా ద్వితీయం బ్రహ్మ అనే" శ్రుతికి అర్థము గ్రహించిరి. నిత్యమై శుద్ధమై బుద్ధమై సర్వాంతర వర్తియై అద్వయమై, నిర్గుణమై నిర్మలమై స్వయంప్రకాశమై. సర్వకారణమై సర్వమునకు ఆధారము అధిష్ఠానమై సచ్చిదానంద లక్షణములు గలది పరోక్షముగా గోచరించు దానిని బ్రహ్మము. ఇది స్వరూప లక్షణము. అనగా తటస్థలక్షణము. ముఖ్య రూపము. ఈస్వరూపము గలదొక్క బ్రహ్మమే కనుక ఏకమేవా అన్నారు. దానికి మరొకటి సాటి లేదని అద్వితీయము అన్నారు. కనుక సకలోపాధి సమన్వితమయ్యెను. మాయా బ్రహ్మములు రెండు ఒకటే. బ్రహ్మశక్తియే గాని సకలము సృష్టించుటకై. అద్వితీయమైనది కేవలము నిరాలంబము మాత్రమేనని గ్రహించవలయును.

శక్తులకు శక్తియైన బ్రహ్మాంతర సామర్థ్యం.

బ్రహ్మము సర్వ శక్తితో కూడుకొని యున్నది. ఈ అనంత విశ్వము తన శక్తులతో అంత సాక్షముగా నడుపుచున్నారు. "**య ఏకో జాలవాన్ ఈశత ఈశనీభిః సర్వాన్ లోకానీశత ఈశనీభిః, య ఏవైక ఉద్భవే సంభవేచ, య ఏతద్విదు రమృతాస్తే భవన్తి**" - శ్వేత. 3-1 ఆ బ్రహ్మమే తన శక్తులచే సర్వమును నియమించుచున్నాడు. సృష్టి స్థితి లయములు చేయుచున్నాడు. "భీషాస్మాద్వాతః పవతే, భీషోదేతి సూర్యః, భీషాస్మా

Dr Dayananda swamy ebooks

చంద్రశ్చాగ్నిశ్చ, మృత్యుర్ధావతి పంచమః" సూర్యాగ్ని యింద్ర వాయు మృత్యువులు భయము చే ఆతని ఆజ్ఞకు లోబడి వర్తించుచున్నారు. ఇట్లు సర్వనియంతగా వర్తించు చుండియు, "యస్యకర్తాత్మనః పిద్యు కర్తారమస్వయం" గీత అన్నట్లు కర్త అయ్యు అకర్తగా ఇవలా కేవల సాక్షిగా కూడా ఈ బ్రహ్మమే యుండునాశ్చర్యము.

అనాద్యంతం.

ఈ బ్రహ్మమునకు ఆద్యంతములు లేవని ఇచట చెప్పబడినది. ఆది అనగా మొదటిదని కార్యబ్రహ్మమని అర్థము. కొలతలకు లోబడుటానికి ఆది మధ్య అంతము లుండును. గుణ స్వరూపమునగా గొప్పతక పెద్ద స్వరూపము బ్రహ్మ స్వరూపము. గొప్ప చిన్న అను పదములు సాపేక్షక శబ్దములు అవి చిన్న పెద్ద కురుపదములను ప్రదర్శించుటకొనుటె వర్తించును. " అణోరణీయాన్, మహతో మహీయాన్ " అని చెప్పబడినది ఆత్మ స్వరూపము ఎంత మహత్త్వమానమైన అదియు నొక ప్రమాణము కలిగియున్నది. ఇది ఇంతటిది కొలతల గలదే గాని అంతటి ఏక రీతిగా లేదు. ఎంత పెద్ద ఆవరణమైన దానికి మితి యుండినట్లది. "మీయతే అనేనమాయ" మితిలో గలది మాయ. మాయా బ్రహ్మలు వివిధీయ రాసినిగానున్నవి. కనుక ఆదిమధ్యాంత రహితము ఏకము బ్రహ్మముగాదు. నిరాకారమైన బ్రహ్మమే అనాద్యంతమనియు తెలుసుకొనవలయును.

శుద్ధం

ఈ బ్రహ్మము శుద్ధమైనది. అనగా తెల్లనిది దోషరహితమైనదని అర్థమగుచున్నది. సూర్యుని కిరణములందు సప్తవర్ణములున్ననూ తెల్లగా కన్పడుచున్నట్లు గుణ మనస్సుయొక్క స్వరూపము శుద్ధమైనదని వర్ణించినా సప్తవర్ణాత్మక ప్రపంచమును ఆబ్రహ్మము ఏకరూపముగా ధరించియున్నది. ఇట్టి దానియందు ఏదోషములు లేకున్నను ఉపాధులు పొందిన దోషమున్నది దోష రహితమైన దొక్క పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము. అది "నిర్దోషంహి సమంబ్రహ్మ" అని చెప్పినపుడు కేవలద్వైతరహితమైనది నిరాలంబము అని చెప్పవలయును.

శివం

శివమును గూర్చి భ్రాంతి రహిత శ్లోకము యిట్లు చెప్పుచున్నది. శ్లో॥ ఇష్ట జాలమిదం సర్వం యథాపూర్వం సుకీర్తితం॥ ఖండిత మనాకారం కేవలం వర్తతే శివం.

తా॥ ఈ దృశ్యమంతయు ఇంద్రజాలము వలెకనుపడు సమూహమువంటిదే. పంచభూతములతో జలమువలె భ్రాంతిని గొలుపుచున్నది. నిజముగానున్నది శివమొక్కటే. అదే నిరాలంబం. అది అఖండము మరియు కేవలం. శివ నామముతో అది సర్వశుభ్రమైనది, మంగళప్రదమైనది. శాశ్వత జనన మరణ రాహిత్యము సిద్ధించుట కన్న శుభము మంగళప్రదమైనది మరొకటి లేదు. కాని ఈ మంత్రమునందు శివంపదము నిరాలంబ అర్థమునే గ్రహించ వలయునుగాని అఖండమగు బ్రహ్మము ఏకమే బ్రహ్మముగా గ్రహించరాదు.

శాంతం.

నిరాలంబ బ్రహ్మము (సచ్చిదానందబ్రహ్మము) శాంత స్వరూప మైనది. అంతః కరణ వృత్తులు ఉపశమనమునుపొందిన స్థితి - అంతఃకరణము యొక్క సహజధర్మములగు

Dr Dayananda swamy ebooks

కాను క్రోధాదులు లేకుండుట కాదు. సృష్టి కారణమైన బ్రహ్మము సృష్టికి పూర్వము తాను తానై స్థితిలో (గుణసామ్యస్థితిలో) యున్నప్పుడు చలనము లేకుండా యుండును. అప్పుడు త్రిగుణములు కార్యరూపము వహించవు స్థితి ఉన్నపుడే సృష్టి వ్యష్టి అంతఃకరణములుగాని కాని వృత్తులుగాని లేవు. ఆస్థితిలో మాత్రమే సదమాత్మ శాంత స్వరూపుడు ఆ బ్రహ్మము జగత్కారణముగ కలిగి లేడు సకలేశ్వరుడుగా! ఆతడు సంకల్ప రూప ప్రథమ చలనము కలిగిన వెంటనే త్రిగుణ విక్షేపణమై గుణ సృష్టికి కర్తయై కర్తృత్వములు కలుగుచున్నవి. సుషుప్తిస్థితిలో మాత్రమే నిర్గుణము నిశ్చలము శాంతము కలుగుచున్నవి. అందుకే బ్రహ్మ స్వరూపము సుషుప్తివంటి అని వృత్తాంత మీరు వినినది. అందువలన జీవేశ్వర జగత్తుగా పరిణామము చెందినప్పుడు ఆ బ్రహ్మము మరల జాగ్రదవస్థలోకి వచ్చి చెందుచున్నది. కనుక నిర్గుణముగా, నిశ్చలంగా శాంతముగా నున్నదాన్ని పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే. నిరంజనమే. అంతఃకరణ వృత్తులు ఉపశమనం పొందిన స్థితియు గాఢనిద్రస్థితి అప్పుడే మహాశాంతం.

నిర్గుణ మిత్యాది మనిర్వాచ్యచైతన్య బ్రహ్మ.

ఎటువంటి బ్రహ్మము నిర్గుణమని. అనిర్వచనీయ మని ఈ మంత్రమున చెప్పబడినది. కాని అది సరికాదు. కేవలం నిరాలంబ బ్రహ్మమే నిర్గుణమైనది. అనిర్వచనీయమైనది. చైతన్య బ్రహ్మమునందు త్రిగుణములు సత్వరజోతమో గుణములు గలవు. అవి దానిలో నిక్షిప్తమై యున్నవి. సూక్ష్మంగా బీజరూపములో నున్నవని చెప్పవలసినదే. కారణమందు త్రిగుణములుండుట చేతనే కార్యరూపమైన జీవేశ్వర జగత్తునందు ప్రకటితమైనవి. త్రిగుణములు లేనిదేది సత్య పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమే. అదే నిరాలంబం.

సర్వోన్నతమైన బ్రహ్మము అనిర్వచనీయమని ఈ శ్లోకమున చెప్పబడినది చైతన్యమనగా కదలిక, కదలికలు గలదైనది ఆత్మోప క.ఉ. 6.2 **"ఆటాడి ఆడకుండునా ఆటాడిన మేము బొమ్మ లాటాడకనే। ఆటాడు పిరుక యనునావి। ఆటాడించేటివాడు అతడేరా కర్త। అంతటికీ ఇతా ఆడల కర్తా ...."** పిల్లకాయలు బొమ్మలు ఆటాడును ఆడకుండాయుండును. మనము శరీరముతో ఆడకుండా తనలో తానే ఆడుచుండును. కనుక ఆటాడించేటివాడు ఎరుకస్వరూపమైన కర్తయగు సిద్ధుడును. పరిపూర్ణపరబ్రహ్మము (నిరాలంబం) ఆడదు, ఆడించదు, **"సాక్షాత్ నిర్గుణ మితివ్యచంబ్రహ్మ"** కనుక పరమాత్మను అకర్త. జ్ఞానము, ప్రాణము, శక్తి కదలిక యనువాని అన్నిటికి మూల కారణముగా సూక్ష్మరూపంలో నున్న బ్రహ్మము. దీనిని అనిర్వచనీయ బ్రహ్మమనుట సరికాదు. **"ఆత్మావారే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మంతవ్యో నిధిధ్యాసితవ్యః"** బృహదారణ్యకోపనిషత్తు ఆత్మ చూడదగినదని, వినదగినది మననము చేయదగినది, ధ్యానమునే పొంద దగినది అనగా మనస్సుచే పొందదగినదిగా నున్నది. బృహదారణ్య కోపనిషత్తు ఆత్మను నిర్వచించినది. అట్టి నిర్వచింపబడిన చైతన్యమే పరబ్రహ్మము కాదు **"తదేవ బ్రహ్మత్వం విద్ధి నేదం యదిదముపాసతే"** కేనోపనిషత్తు 1.5.9 ఏది ఉపాసింపబడు అనగా ఉపాసించుటకు సాధ్యమగునది కాదో, దానిని బ్రహ్మముగా తెలుసుకొమ్ము. అదే పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము(నిరాలంబం). ఎందుకనగా ఉపాస్య ఉపాసకోపాసనలను త్రిపుటి

Dr Dayananda swamy ebooks

ఉండునొక్క మునుపేదు. క.వ.॥34. పలుకున పలుగరాకము తలపోయుచున్న ముక్తి సగలకమౌనమునకు మునుగుట్ల సంధి లేకను కలిగున్నది బట్టబయలు.." అని శ్రీ కృష్ణదేవేంద్రులు వారున్నూ "యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ" తైత్తిరీయ ఉపనిషత్తు చెప్పినది. తా॥ మనస్సుతో వాక్కున్నూ దేనిని తెలుసుకొనుటకు అసమర్థములై వెనుకకు మరలెనో అది నిరాలంబం. పదములకు, సంకల్పములకు వీలు లేదు గనుక నిరాలంబ బ్రహ్మమే ఉపదేశించబడినది.

మం. శ్లో॥ ఈశ్వర ఇతిచ బ్రహ్మైవ స్వశక్తి ప్రకల్ప్య చ విధేయ మాత్రత్వ మోహాన్ సృష్ట్వా ప్రవిశ్య చ స్వయం తేన బ్రహ్మాదీనాం బుద్ధీంద్రియ నియన్తృత్వాదీశ్వరః . జీవ ఇతిచ, తదేవ ఇతిచ బ్రహ్మవిష్ణ్వాదీనాం ప్రాణి నాం నామరూప ద్వారా స్థూలోహ మిథ్యాజ్ఞానవ శాత్జీవః, సో హం దేహో ఽ హి మోహాత్మక భేదకతా జీవః ఇతి - 4.

తా॥ ఈశ్వరుడనగా బ్రహ్మమునందునే సర్వశక్తి మాత్రముండి ఈ ప్రపంచమునందు తన్నెరుంగని వారిచేత తనకంటే వేరుగా నున్నట్లు ఈ కనిపించు లోకమును సృష్టించి ఆలోకములు యందు తానే అంతర్యామిగా ప్రవేశించి బ్రహ్మనుండి అల్పజీవి వరకు సర్వజీవుల యొక్క బుద్ధీంద్రియములకు నియంత అగుటవలన ఈశ్వరుడనబడు చున్నాడు.

జీవుడనగా ఈశ్వరుడే. బ్రహ్మ, విష్ణు రుద్రాదులు. ఇంద్రుడు మొదలగు నానా దేవ రూపములు ద్వారమున నిట్టిన (మిథ్యయగు) అజ్ఞాన మలిన సర్వస్థూల శరీరములను అభిమానించువాడగు సమిష్టి జీవుడనువాడు ఆ సమిష్టి జీవుడు ఒకడే అయినను, స్థూలదేహములు అనేకములైనందున కారణమగు దూరాంతః కరణ భేదములను పలువురుగను అసంఖ్యాకులుగ చెప్పబడుచున్నాడు

ఈశ్వర ఇతిచ = ఈశ్వరుడనగా నాయొక్క యొక్క సూక్ష్మరూపమే సృష్టి. సృష్టి సూక్ష్మాంశమే శక్తి. ఆశక్తి సూక్ష్మాంశమే యిం బీజము. యిం బీజము సూక్ష్మాంశమే ఈశ్వరుడు. ఈశ్వరుడు శక్తి. సృష్టి యందు పిండు గుణములు గలిగిన వారున్నూ చేత దేవతలు బ్రహ్మాదులు. బ్రాంతిని కలుగజేయుచున్నాడు. అవిద్యయందు జీవులకు మాయను గల్పించుచున్నాడు.

సమిష్టి అజ్ఞాన స్వరూపమై సత్వగుణ ప్రధానమైనయటువంటి మాయ యందలి ప్రతిబింబము. మాయా సహిత చైతన్యమును గూడి ఈశ్వరుడనబడును. సత్వగుణ స్వరూపమై యున్న సుషుప్తి సాక్షియగు మాయ యందు అనేక చిత్తవృత్తులు ప్రతిబింబమై యుండినందున ఈశ్వరుడు సర్వజ్ఞుడును, స్వతంత్రుడును, నియామకుడును అయియున్నాడు.

1. జీవ ఇతిచ = జీవుడనగా

అజ్ఞానము వ్యష్టి సమిష్టి రూపములుగానున్నది. అజ్ఞానము యొక్క అవయవమునకు వ్యష్టి అజ్ఞానమని పేరు. సంపూర్ణ అజ్ఞానమునకు సమిష్టి అజ్ఞానమని పేరు. అజ్ఞానము యొక్క వ్యష్టి రూపమైన మలిన సత్వము నందున్న చైతన్య భావమున్నూ ఆ అజ్ఞానాంశమునకు అధిష్ఠానమైన చైతన్యమునకున్నూ బ్రహ్మమున్నూ తాదాత్మ్యము గలదు మాత్రమే. తాను ప్రత్యగాత్మయను జ్ఞానము లేక పాపపుణ్యముల వశ బద్ధుడై సంసార బంధమున తాపత్రయ బద్ధ చేత జీవుడు అల్పుడై సంసృతి పొందుచున్నాడు.

జీవుడనగా తాను వ్యష్టిరూపి యగు ప్రాణాధారుడని అర్థము. పరమాత్మ యొక్క చలనశక్త్యాత్మకమగు ప్రాణ సంహితుడై యుండుటవలన జీవస్వరూపుడై వ్యవహారము ఏర్పడెను.

సృష్టి స్థితిలయము. అనాది. కనుక అనాది నుండి సృష్టిలోని జీవులు తమతమ పూర్వజన్మ సంస్కారముల ఫలము వల్ల లోనగుచు ఇట్లో గడుపుచు చేయుచున్నట్లు అసంఖ్యాక జీవ కోటి జనన మరణములు పొందుచున్నారు

మం॥ శ్లో॥ ప్రకృతి రితిచ, బ్రహ్మణ స్సకాశా న్నానా విచిత్ర జగన్నిర్మాణ సామర్థ్య బుద్ధిరూప బ్రహ్మశక్తి రేవ ప్రకృతిః, పరమాత్మ ఇతిచ, దేహాదేః పరత్వాత్, బ్రహ్మైవ పరమాత్మ త్వ స బ్రహ్మ స విష్ణుః, స శివః, స ఇంద్రః స్స యమస, స సూర్యః, స చంద్ర స్తే సురా స్తే అసురా స్తే పితరా స్తే మనుష్యా స్తా స్త్రియః స్తే పశ్వాదయ స్థావరం తే బ్రహ్మాదయః సర్వముత్పన్నం బ్రహ్మ, నేహ నానాస్తి కించన (౫)

తా॥ ప్రకృతి అనగా బ్రహ్మనుండి నానావిచిత్ర జగన్నిర్మాణ సమర్థమగు బుద్ధి రూప బ్రహ్మశక్తి, బ్రహ్మశక్తియే ప్రకృతి. పరమాత్మ ఎవరు? శరీరాదులకంటే పరమైనందు వలన బ్రహ్మమే పరమాత్మ. బ్రహ్మమనగా? ఎవరు బ్రహ్మాదులు? ఆ బ్రహ్మమే చతుర్ముఖుడగు బ్రహ్మ, అతడే విష్ణువు. అతడే శివుడు, అతడే ఇంద్రుడు అతడే యముడు అతడే సూర్యుడు, అతడే చంద్రుడు. వారే సురులు. వారే అసురులు, వారే పితరులు. వారే మనుష్యులు. వారే స్త్రీలు. అతడే పశ్వాదులు. అతడే స్థావరం. వారే (అతడే) బ్రహ్మాదులు. ఈ సర్వస్వము బ్రహ్మమే. నేను తప్ప మరొకటి లేదు. ఎందరు బ్రహ్మదేవుడు మొదలు బ్రహ్మము వరకు వేరుగా కొందరునులేరు. అంతా బ్రహ్మమే. నాకంటే మరొకటిలేదు.

4. ప్రకృతి రితిచ = ప్రకృతి అనగా

బ్రహ్మ నుండి నానా విచిత్ర జగన్నిర్మాణ సమర్థమగు బుద్ధిరూప బ్రహ్మశక్తి. బ్రహ్మ శక్తియే ప్రకృతి.

సృష్టికి అత్యంతమూల కారణము బ్రహ్మమే. ఒక్క బ్రహ్మము తాను కూడా సృష్టి కల్ప స్థితిలో సుషుప్తిని సృష్టి లేదు. తన యందు నిశ్చలమైనదిగా ఉన్నట్టి గుణత్రయములు అనగా సత్వరజోతమోగుణముల సామ్యావస్థయే ప్రకృతి మాయయే ప్రకృతి అందురు. **"కాలతేష ప్రకృతి"** సృష్టి పూర్వముండెడిది. కనుక దీనినే ప్రకృతి అనిరి. ప్రకృతి అనుశబ్దమునకు స్వభావము. స్వలక్షణము, నైజము అనే అర్థములున్నవి. ఉత్పత్తిగాని, ఉత్పత్తి లేనిదిగాని లేకుండక తన నైజలక్షణము చేతనే యున్నది గనుక దీనికే ప్రకృతియని పేరిడిరి.

5. పరమాత్మ ఇతిచ = పరమాత్మ అనగా శరీరాదుల కంటే పరమైనదగుటవలన బ్రహ్మమే పరమాత్మ. 'తత్త్వమసి' మహావాక్యము నందలి తత్పదమునకు లక్ష్యార్థమై సృష్టి పూర్వము తాను తానుగానున్న స్థితి యందున్న బ్రహ్మ పదార్థమే పరమాత్మ. పరమ అనగా ఉత్కృష్టమైనది. పరమాత్మయనగా శ్రేష్ఠమైన ఆత్మ. ఈ పరమాత్మ త్రిగుణ గతుడై విలక్షణముగా అంతఃకరణకు వృత్తిగతుడై యున్నట్లుండు ప్రత్యగాత్మ యనియు, అంతః

కరణ పరిచ్ఛిన్నమై యున్నప్పుడు జీవాత్మయనియు నామ రూపాత్మకమగు జీవేశ్వర జగత్తుగా పరిణమించి అందు అనుప్రవేశముగావించి యున్నప్పుడు విశ్వాత్మ యనియు పేర్లు పెట్టబడినవి. ఉపాధి సంబంధము వదిలినచో యిది పరమాత్మకంటే భిన్నంకానిస్వరూపం. స్వస్వరూప స్థితుడైనను స్వయం ప్రకాశమైన బ్రహ్మమే ఉత్పన్నమగు ఆత్మ లేక పరమాత్మ. అది "స్వమహిమ్నిప్రతిష్ఠితః" అది తన యొక్క మహిమచేతనే, స్వయంభూవై తనయొక్క మహిమ యందే సుప్రతిష్ఠితమై యున్నది. అది పరమాత్మయని కొనియాడ బడుచున్నది.

బ్రహ్మైవ పరమాత్మ = బ్రహ్మమే పరమాత్మ.

6. స బ్రహ్మ = అతడు బ్రహ్మ అనగా సచ్చిదానంద స్వరూపుడగు ఎరుక బ్రహ్మమే బ్రహ్మము. సృష్టికర్తయే బ్రహ్మము. అధిష్ఠానచేతన బ్రహ్మము.

యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే, యేన జాతాని జీవంతి యత్ప్రయంత్యభి సంవిశంతి, తద్విజిజ్ఞాసస్వ తద్బ్రహ్మేతి" - తైత్తిరీయోపనిషత్తు.

భా|| దేని నుండి పశుపక్షిక్రిమి కీటకాదులు, సకల చరాచర జంతువులున్నూ, ఆకాశాది పంచభూతములున్నూ దేని యందుండి పుట్టుచున్నవో, దేని సత్తామాత్రముచేత జీవించుచున్నవో, మరల మహాప్రళయమున సకలము దేనియందు ప్రవేశించి లయించునో, ఆవస్తువే బ్రహ్మమనబడును.

పృథ్వి సూక్ష్మాంశమే గంధం. గంధం సూక్ష్మాంశమే క్రియా శక్తి, క్రియా శక్తి సూక్ష్మాంశమే లంబీజం, లంబీజం సూక్ష్మాంశమే బ్రహ్మ. బ్రహ్మ శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధమనెడు ఐదు గుణములు కలిగి పృథ్వి చేత స్థావరజంగమాది రూపము గల ప్రపంచమును సృష్టించినాడు. జీవులకు సుఖదుఃఖములు కలుగజేయుచున్నాడు.

బ్రహ్మాదులు: బ్రహ్మమొదలగువారు. ఆ బ్రహ్మమే చతుర్ముఖుడగు బ్రహ్మ. బ్రహ్మయనగా నాలుగుముఖములు గల బ్రహ్మ. సృష్టికర్త. పైన గల వివరములు చూడగలరు.

బ్రహ్మాదులు వివరణగా:

7. స విష్ణుః=అతడే విష్ణువు.

జలం యొక్క సూక్ష్మాంశమే రసం, రసం సూక్ష్మాంశమే ఇచ్ఛాశక్తి. ఇచ్ఛాశక్తి సూక్ష్మాంశమే వంబీజము, వంబీజము సూక్ష్మాంశమే విష్ణువు. విష్ణువు శబ్ద స్పర్శ రూప రసమనెడు నాల్గు గుణములు గలిగిన జలముచేత సర్వ ప్రాణులను కాపాడుచున్నాడు. స్వప్నమందు విష్ణువు జీవులకు లీల వినోదములు గలిగించుచున్నాడు ఆ బ్రహ్మమే విష్ణువు.

8. స రుద్రః = అతడే (ఆ బ్రహ్మమే) రుద్రుడు

రోదయంత్య సురానితి రుద్రాః మమ్ములను దుఃఖింపజేయువాడు రుద్రుడు.

అగ్ని యొక్క సూక్ష్మాంశము రూపము రూపము యొక్క సూక్ష్మాంశమే జ్ఞానశక్తి. జ్ఞానశక్తి సూక్ష్మాంశమే రంబీజము. రం బీజ సూక్ష్మాంశమే రుద్రుడు. రుద్రుడు శబ్ద స్పర్శ రూపమనెడు మూడు గుణములు గలిగి అగ్ని చేత సర్వమును సంహరించుచున్నాడు. సుషుప్తియందు జీవులకు సర్వ శూన్యమును కలుగజేసి జీవుని ప్రత్యేకపరుచుచున్నాడు.

Dr Dayananda swamy ebooks

9. స ఇన్ద్ర = అతడే (ఆ బ్రహ్మమే) ఇంద్రుడు.

ఇదంతీ తీంద్రః అనగా ఇంద్రుడు పరమైశ్వర్య యుక్తుడు. స్వర్గాధిపతి మహాశక్తి చక్రేస్థాన్నం యజ్ఞేషు హవిర్భాగాః అనగా యజ్ఞములందు ప్రధానమైన హవిస్సుగలవాడు. దేవతలకు, దేవలోకమునకు రాజు. ఇతని ఆజ్ఞకు వాయువు, అగ్ని, వరుణాది దేవతలు లోబడి పనిచేయుదురు. అంటే వారిలోని శక్తి రూపము బ్రహ్మమే.

10. స శమనః = అతడే (బ్రహ్మమే) యముడు.

యమనాత్ యమః క్షణేనంత పాపాత్మనాం స్వకృత ప్రవృత్తదోషాణాం స్వ శిక్షణాం - యముడు ఉపదేశించు రాజా ఇతరులను - ఇతని కింకరులైన మృత్యువు మొదలైన వారు ప్రాణులను ఎదుర్కొంటారు గనుక యముడనబడును. వారికీ రాజు యమధర్మరాజు. యమలోకాధిపతి. ఇతనిలోని శక్తియే బ్రహ్మము.

11. స సూర్య = అతడే (ఆ బ్రహ్మమే) సూర్యుడు.

సువతి ప్రేరయతి వ్యాపారేష్వితి సూర్యః వ్యాపారములందు ప్రేరేపించువాడు. ఏలనగా సకల జీవులు సూర్యోదయము నుండి సాయంత్రము వరకు తమతమ పనులు చేయుదురు. సూర్యుడు లేని సమయమున పనులు జరుగవు అతనిలోని శక్తి బ్రహ్మశక్తియే.

12. స చంద్రమాః = అతడే (ఆ బ్రహ్మమే) చంద్రుడు.

ప్రేమ్ణ సంతోషింప జేయువాడు చంద్రమా. చంద్రయతి ఆహ్లాదయతి చంద్రః ఆహ్లాదము చేయును గనుక చంద్రుడు. సూర్యచంద్రులు కూడా బ్రహ్మ ప్రకాశము వలనే వెలుగుతున్నారు. కనుక వారు బ్రహ్మమే.

13. స్తే సురా = అతడే (ఆ బ్రహ్మమే) సురులు

సురులనగా దేవతలు. తాము పొందిన ఆత్మ జ్ఞానము వలన ఇతర కారాలని గుర్తించి "ఆత్మాతీర్థం కేవలాత్మ" అని చెప్పబడే కేవలాత్మ స్వరూపమును పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమును తెలియజేయు శాస్త్ర గురువుల ద్వారా పొంది తాను తరించుట మాత్రముతో తృప్తి చెందక "స్వయం తీర్ణః పరాన్ తారయతి" అనే న్యాయముగ ఇతర మానవుల ఉద్ధరణకు తోడ్పడుట పరమార్థకముగా ఎంచి శ్రేయోదాయక కర్మలు ఆచరించువారు మానవులందరి దేవతలు. వారే సురులు, దేవేలు, మహాత్ములు వారిలో ఉన్నది ఏకశక్తి బ్రహ్మమే. కేనోపనిషత్తు ప.4 భాగములను పరిశీలించుము

14. స్తే అసురా అసురులు = వారే (ఆ బ్రహ్మమే) అసురులు

తత్త్వ జ్ఞానార్థదర్శనం లేకుండే జ్ఞానము లేదు అన్నది. అట్టి జ్ఞానరూపం సహాయ శక్తి కలవారైనప్పుడు తన మనస్సు దేవలం ఇతర ప్రయోజనముకు ఉపయోగించిన పరమ సమానుడే. కాగా అట్టి జ్ఞాన సముపార్జన గావించుటకై మానవులు తమ అధిక పరిశ్రమనుసరించి తత్త్వ విచారణయో, అంతః కరణేంద్రియ పంచకములోని జ్ఞానమునోయుక్త నిత్యానుభవములను పురస్కరించుకొని సాధన చేయుచున్నారు. ఆ సాధన వలన గలిగిన శక్తినో, మహత్వమునో తమ స్వార్థ ప్రయోజనముకై వినియోగించుకొని ప్రజాసామాన్యమునకు తామే గొప్ప మహాత్ములని చాటుకొనుట నమ్మకము కల్పించి మూఢ జనులను మోసగించి, ధనము సంపాదించు దుష్టులే మానవ రాక్షసులు - వీరుకూడా బ్రహ్మమే. వీరియందు బ్రహ్మము తమోగుణ ప్రధానమున, వైఖరి రూపమున నున్నది.

15. స్తే పిశాచ = వారే (ఆ బ్రహ్మమే) పిశాచములు.

పితరులు మధ్యంతరీతి పిశాచాలు మాంసమును భక్షించుచున్నారు. భూతప్రేతాదులు, మాంసము భుజించుటకు సత్తా నిర్ణయించు ఆత్మయే. చేసే కృత్యములతో పనిచేయు. ప్రాణాయామము జట్టీ అట్టీ పనులు అవి చేస్తున్నవి. కాని ఆ పనులు చేయుటకు సత్తానిచ్చునది బ్రహ్మమే. కనుక బ్రహ్మమే పిశాచము. వాటినామ రూపములు వదిలితే అంతా బ్రహ్మమే.

16. స్తే మనుష్యా = వారే (ఆ బ్రహ్మమే) మనుష్యులు.

మానవశరీరము మనస్సు అనుశక్తిని సృష్టించి కలిగినదనవచ్చును. ఐతే పశు పక్షి క్రిమికీటకాదులందు మనస్సు లేదా అంటే వాటి యందు ఈ మనస్సు ఉన్నది. ఈ మనస్సు వానికి కావలసిన ఆహారపానీయములు సంపాదించుటకు తగినంత మాత్రమే యున్నది. మానవుడు వైఖరీ వాక్కు కలిగి తన భావములన్నియు వర్ణాత్మకముగను శబ్దాలములతో కూడిన వాక్కు ద్వారా వ్యక్తపరచుచున్నారు. ఇక్కడ బహిర్ ప్రయోజనములతో కాక మానవుడు తన మానసిక శక్తులను విద్యాభ్యాస, తపోనిష్ఠ వంటి సాధనములచే పారమార్థిక విషయములను చైతన్య మానసిక ప్రత్యక్షము గావించు కొనుచున్నారు. మన అనగా మననే మానవుడు. వీరియందు పరావాక్కు తపోనిష్ఠానంద రూపమున బ్రహ్మమున్నది గాన వీరు బ్రహ్మమే.

17. స్తే స్త్రియః = వారే (ఆ బ్రహ్మమే) స్త్రీలు.

స్త్రీలు కూడా బ్రహ్మమే. నేనే బ్రహ్మనని అహం బ్రహ్మాస్మియను మహావాక్యము పలుకుచుండగా నేను స్త్రీ లింగభేదముచే బ్రహ్మము కాకపోదు. స్త్రీ కూడ బ్రహ్మమే. వారు మనస్సు వాక్కులు గలవారు. మనుష్యులే, లింగ భేదము చేత, జననాంగములందు భేదములచేత, మరి కొన్ని ఆకృతుల వల్ల మనకు వారు స్త్రీలుగా కనబడుచున్నారు. వీరియందు బ్రహ్మము ఆత్మరూపములో నుండి సకల వ్యవహారములు చేయించుచున్నది. కావున స్త్రీ పురుషులు కూడా బ్రహ్మ స్వరూపులే.

18. స్తే పశ్వాదయ = అతడే పశ్వాదులు. పశ్వాదులు కూడ బ్రహ్మమే.

బ్రహ్మము 84 లక్షల జీవరాసులను సృష్టించినది. అవి జడములగుట వలన దాని వాటి యందు అనుప్రవేశము జేయుట వల్ల వాటికి చేతనము కలిగినది. పశువుల యందు బ్రహ్మము మధ్యమ వాగ్రూపమున నటించుచున్నాడు. వాటి యందలి నామ రూపములు వదిలితే అంతా బ్రహ్మమే.

19. స్తత్ స్థావరం = ఆ బ్రహ్మమే స్థావరము

"సృష్టికి పూర్వము 'సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్' " అంటే సృష్టికి పూర్వము ఈ బ్రహ్మము సత్ పదార్థముగానే యుండెను. అనంతరము "సోऽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి" ఆ బ్రహ్మమునకు "ఏకం అనేకం భవతి" అను అనేకము కావలయునని కోరిక కలిగెను" ఏకం అనేకం భవతి" అనే అనేక మాయెను. అట్లనేకముగా సృష్టించినను జడములగుటవల్ల "తత్ సృష్ట్వా తదేవానుప్రావిశత్" అంటే తానే అనుప్రవేశము గావించెను. వాటిలో రెండు రకములు. స్థావరములు, జంగమములు, పృథ్వీ స్థానమునుండి కదలనివి స్థావరము. కదిలేవి జంగమము, వీటియందు సూక్ష్మముగా "ఓం" రూపములో బ్రహ్మమున్నది. కనుక స్థావరములు బ్రహ్మమే.

Dr Dayananda swamy ebooks

20. తేబ్రహ్మాద్యాదయః = అటువంటి బ్రహ్మాదులు తే బ్రహ్మాదాదయః
సర్వంఖల్విదం బ్రహ్మ, నేహనానాస్తి కించన సర్వము బ్రహ్మమే. బ్రహ్మదేవుడు మొదలు బ్రహ్మాండాంతము భేదము కొంచెమైన లేదు. పై చెప్పిన వస్తు బ్రహ్మమే. సర్వవస్తువుల బాహ్యాభ్యంతరముల యందు నిండియున్నది. పరమాణువు యొక్క బాహ్యాభ్యంతరములందు ఈ బ్రహ్మజ్ఞానము వ్యాపియున్నందున వస్తువంత బ్రహ్మమే. ఘోరతర వస్తువు గాని, నామరూపములు గాని మిథ్యయని బ్రహ్మమే సత్యమని చెప్పబడినది. సృష్టికాముడు కలిగిన బ్రహ్మమే నామరూపములు ధరించి, స్థూలముగా జగద్రూపము ప్రకటించి "సర్వంఖల్విదం బ్రహ్మ" బ్రహ్మదేవం నటించిన బ్రహ్మము కన్న అన్యముగా యేమి లేదు. అంతా బ్రహ్మమే. అందుకే బ్రహ్మైవేదం విశ్వమిదం వరిష్ఠం" విశ్వమే బ్రహ్మము. నేను (బ్రహ్మము) తప్ప మరొకటి విశ్వమునందు లేదు. అందుకే జీవో బ్రహ్మైవనాపరః అను శ్రుతి.

శ్లో॥ ఆ బ్రహ్మస్తంభ పర్యంతం పరమాత్మ స్వరూపకం ।
స్థావరం జంగమంచైవ ప్రణమామి జగన్మయం ॥

అని గురుగీత గానం చేసింది. గడ్డి పోచమొదలు బ్రహ్మ పర్యంతము సమస్తము పరమాత్మ స్వరూపమే గాని అన్యములేదు. కదలనివి, కదిలేవి అగు సమస్త ప్రాణులున్న బ్రహ్మమే. జగమంత ఆ పరమాత్మమయమై యున్నది.

మం. శ్లో॥ జాతిరీతిచ, నవర్ణశ్చ నరక్తస్య నమాంసస్య నచాస్థినః, న జాతి రాత్మనో జాతి ర్వ్యవహార కల్పితా, కర్మేతిచ, క్రియ మాణేంద్రియైః కర్మాణ్యహం కరోమీత్యధ్యా [illegible] త్మనిష్ఠతయా, కృతం కర్మైవకర్మ, అకర్మేతిచ, కర్తృత్వ భోక్తృత్వాద్య హంకారతయా, బంధ రూపం జన్మాది కారణం నిత్య నైమిత్తిక యాగవ్రత తపోదానా దిషుఫలాభి సన్ధానం యత్తదకర్మ -6

తా॥ జాతి యనగానేది? చర్మమునకు జాతి లేదు రక్తమునకు జాతి లేదు. మాంసమునకు జాతిలేదు. అస్థికి జాతి లేదు. ఆత్మకు జాతి లేదు. వ్యవహారమునకు మాత్రమే జాతి పారమార్థికము కాదు.

కర్మయనగానేది? కర్మేంద్రియములు కర్మను చేయునపుడు ఆ కర్మలను నేను చేయుచున్నాను. అని అధ్యాత్మ నిష్ఠగా చేయునది యే కర్మ.

అకర్మయనగానేది? కర్మ గాని ఆత్మయందు కర్తృత్వమును భోక్త గాని ఆత్మయందు భోక్తృత్వమును ఆరోపించు నదియునగు కర్మ - జన్మాదులగు బంధములకు కారణమని తెలిసి నిత్యనైమిత్తిక కర్మలను, యాగ వ్రత తపోదానా దులను చేయుచున్నను, ఆ కర్మ ఫలమునందు సంగము లేనప్పుడు సంబంధము నిష్కామ కర్మ అకర్మయే యగును

21. జాతి రీతిచ = జాతి యనగా

జాతి అనగా పుట్టుక, కులము, సామాన్యము. రీతి అని అర్థములు గలవు. సామాన్య వారసత్వ భావన కీర్తి ప్రతిష్ఠలు. కష్టనష్టాలు సుఖదుఃఖాలను గురించిన సమాన సంస్కృతులు కలిగి ఒక రాజ్యములో కలసి జీవించవలెనెడి గాఢమైన కోరిక కలిగి తమ సంస్కృతి నాగరికతను వారసత్వంగా తమ సంతతికి అప్పగించెడి కోర్కెవున్న ప్రజాసము దాయమునే జాతియని నిర్వచించారు. లేకన్, ఇట్టి సమాజములో నున్నవారి నందరిని పరిశీలించిన వారి చర్మమునకు జాతిలేదు. వారి రక్తమునకు జాతి లేదు. వారి శరీరము

లేక్పాదీన మాంసమునకు జాతి లేదు.వాని ఎముకలకు జాతి లేదు మరియు వాని ధనికికి జాతి లేదు. వాని ఆత్మకు జాతి లేదు. వ్యవహారమునకు మాత్రమే జాతి. పారమార్థికముగా లేవు. పారమార్థికంగా ఆత్మ ఒకటే, రెండుగా లేవు. భేదమేమంటే ఉపాధిలో ఉన్నప్పుడు ఆత్మను జీవుడన్నారు. ఉపాధిరహితమైన బ్రహ్మయని అంటున్నాము. ఆత్మ శరీరములు కలిసేయున్నవి. మానవుడు పుట్టుకతో మనస్సుంచి, చర్మము రక్తము ఎముకలులుండి ఇచ్చియున్నాడు. కాని శరీరములకు చర్మమునకు రక్తమునకు మాంసమునకు జాతి కులమున్నటూ లేదు. పుట్టుకతో పెరిగితే. కులములో ప్రదేశములో పుట్టినా ఆ ప్రదేశము యొక్క జాతి వాని జాతిగా నెంచబడును గాని రక్త మాంసములతో కాదని తెలియవలయును.

శ్లో॥ "జాతినీతి కులగోత్రదూరగం । నామరూప గుణదోష వర్జితమ్ దేశ కాలవిషయాతి వర్తియ । బ్రహ్మ తత్త్వమసి భావయాత్మని" వ్యాఖ్యానోక్తము. మానవుని వ్యవహారమున తనకు నచ్చినవిధంగా కొన్ని కట్టు బాట్లు చేసి ఒకే రక్తము వుండుకొని పుట్టిన వారందరిని జాతిగా పరిగణించుచున్నారు. ఎరుక యందు ఎరుక సత్యమే గనుక, ఎరుకతో వున్నవానికి నామ, రూప, రంగు, గుణములను బట్టి భేద బుద్ధి వాని జాతి యనుచున్నారే గాని నిజంగా వారి వస్తువిని పట్టి ఎరుక పట్టిన వానికి జాతిలేదు కులము లేదు, రంగు లేదు, రూపము లేదు, తానే లేదు అన్నీ ఎరుకది అనే ఆలోచనలో వుంటారు. ఇవన్నీ ఎరుక కల్పితములని గ్రహించవలయును.

22. కర్తృత్వ = కర్తయనగా.

కర్తయనగా కృ అనుధాతువునుండి వ్యుత్పత్తి. కర్తయను శబ్దమునకు పని యందు, ఆపని చేయుటవలన కలిగిన ఫలమును అనుభవించుట గలదు. సకల కర్మలకు జ్ఞాన శక్తి, వ్యవహారము. జ్ఞానేంద్రియముల ద్వారా శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధ విషయములను తెలుసు కొని వాని యొక్క మంచి చెడ్డలు, మనోబుద్ధులు, చిత్తాహంకారములను అంతఃకరణము ద్వారా నిర్ణయించును. 2. ప్రాణ శక్తి (క్రియాశక్తి) క్రియారంభ కంతకు ప్రాణశక్తి ఆధారముగా నున్నది. ప్రాణ శక్తియే కర్మేంద్రియములద్వారా వచన గమన ఆదాన విసర్జన క్రియలు గావించునదియు ప్రాణ శక్తియే.

ఈ విధముగా కర్మ జరుగుచు ఉన్నా కర్మానుభవములో ఆనందమువల నన్నే ఆతడో అంతఃకరణము ఎరుకచూచు చుండును గాని అనుభవమునకు రావు. అందు దృష్ట ఫలమే ప్రస్తుతము సిద్ధించును గాని అదృష్టఫలము ముందెప్పుడో గాని సిద్ధించదు. మానవుడొనరించు సుకృత దుష్కృతములను గూర్చి ఇచ్చట తెలుపకొనరాదు. చేత జాతలతో చెప్పినాము. ఇట్లు స్మరించుకొనుచున్నాను. ఇతరులకు వాటిని గురించి చెప్పుట వల్ల సంస్కారము లేర్పడును. అట్టి సంస్కారములను దృష్టాదృష్ట ఫలములని పేర్కొనడినది. ఈ త్రివిధములైన సంస్కారములను నాశనము గావించు కొన్నప్పుడే జన్మ రాహిత్య మోక్షము సిద్ధించును. ఇది తెలుపు పరిపూర్ణ బోధవల్లనే సమకూడును.

23. అకర్తృత్వ = అకర్తయనగా

పరిపూర్ణ సిద్ధాంతమున ఆత్మయే కర్త, భోక్త, జన్మాదులకు మూల కారణమనిరే

నిర్ణయము. పరిపూర్ణ భావముల దృష్టితో స్వయం ప్రకాశము గల ఆత్మయే సర్వమునకు మూలము. జ్ఞానము, గుర్తు లేకుండా అనగా సంకల్పరహితంగా ఏమనుట్లు ఏదో కర్మచేయుట. ఏది లేకుంటే కర్మ జరగదో దానినే కర్మకర్తగా చెప్పవలయును. "తేనవినా తృణాగ్రమపి నచలతి" అనగా సర్వ సూత్రాంశమాత్మయైన ఆత్మయే లేనిచో ఏది జరుగదు. కనుక సర్వమునకు ఆ పరమాత్మయే కర్త, భోక్త. దాని సత్తా లేనిచో గడ్డి పరక కూడా కదలదు. ఆ బ్రహ్మ చైతన్యమే లేనిచో జీవేశ్వరుల వ్యాపారమేలేదు. ఏది లేకుంటే అసలు కర్మ అనేదే జరగదో దానినే కర్త అని అనాలి. అందుచేతనే శ్రీ కృష్ణ దేవేంద్రులవారు తమ కీర్తనలలో కీ.ర.52 **ఆటాడీ ఆడ కుండను ఆటాడిన మనువాన్ని యాటాడకనే, ఆటాడు ఎరుక నుమయొడి। యాటాడించేటి వాడు అతడేరా కర్త । అంతటికీ ఎరా ఆపల మరర్తా । చేతుపాటుల తెలిసితే పొన్ను ఫలము । మన్మౌళి కనుభవించు । మరల జననము లొంద । నతడ్డు దాతర్తా** " అంటూ పరిపూర్ణ బోధకీర్తన సిద్ధాంతము చేసి యున్నారు. కనుక పిండాండమునందు ఆత్మనే కర్త మరియు భోక్త, బ్రహ్మాండమునందు పరమాత్మయే కర్త మరియు భోక్త యని సిద్ధాంతము.

ఆచల సిద్ధాంతము ప్రకారము ఇచట నిష్కామకర్మ అకర్మయనుటయూ సరియైనదిగాదు.

కర్మచేయకుండ యుండుట సాధ్యముగాదు. అంతరింద్రియ ప్రేరణ వ్యాపారముల వల్ల సంస్కారము ఏర్పడుచున్నది. ఈశ్వరాపేక్షయునకు కర్మసన్యాసము అసాధ్యము. నిరుపయోగము అయివున్నది. నిష్కామ కర్మయనగా ఫలము నాశించకనే కర్మ చేయుట లేక ఈశ్వరార్పణముగా కర్మలు చేయుట, కర్మ ఫలములను శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు. శివార్పణమస్తు అని కర్మాంత మందు కర్మఫలము దాన చేయుట వల్ల కూడ ఉన్నకర్మల నుండి విముక్తి పొంద జాలరు. ఎట్లనగా?

1. ఏ ఫలము కోరకుండా ఏ పనైనను ఎవరైన ఎప్పుడు చేయరు. 2. స్థూల పదార్థములను తేలికగా మరొక చేతిలో పెట్టినట్లు సూక్ష్మమగు అదృష్టమును మార్చుటకు అవకాశం లేదు. 3. అస్తు అంటే అగుగాక అని అర్థము. శివార్పణమస్తు అంటే కర్మఫలము శివునకే చెందుగాక ! అంటే చెంది పోతుందా ? అట్లు చెందించగలశక్తి ఏ మనుష్యునికైనా నుండునా నేటికి సాధారణ సాధకునికి సాధ్యమగునా ? 4. పుణ్యఫలమును పరులకు కొరకు త్యాగముగా ఇచ్చుకొనునేమోగాని, ఒకని పాప ఫలము పరులకు ఇచ్చి ఎవరైనా చేయగల వలెను ? తాను విషము త్రాగి ఇతరులు చావవలెనంటే వచ్చునా? కర్మఫలము తేలికగా వదిలిపోదు. కావున పరిపూర్ణ భావముల అనుభవించుటకు కర్తృత్వరహిత కర్మాచరణ విధానమును సూచించినారు. పరిశీలించతము.

కర్తృత్వముగా ఒక పని చేసినందుకు బాధ్యత. ఐదు కారణములు లేనిదేని జరుగదు. " **అధిష్ఠానం తథా కర్తా కరణం చ పృథగ్విధం వివిధాశ్చ పృథక్చేష్టా దైవం చైవాత్ర పంచమం॥** భ.గీ. అనగా అధిష్ఠానము శరీరము (స్థూల శరీరము). 2. కర్త అంతఃకరణముతో కూడిన చైతన్యము (జీవుడు చిదాభాసుడు) 3. ఇంద్రియములు 4. వివిధములగు ప్రాణముల యొక్క క్రియలు. 5. అధిష్ఠాన దేవతలు. ఈ ఐదు కారణములతో

Dr Dayananda swamy ebooks

గూడిన చైతన్యము ప్రధానకర్తని చెప్పవలెను. ఎలననగా జీవుడే గుణత్రయుడు నాకర్మలను యథేచ్ఛాపూర్వకముగా చేయుచున్నారు. మరి బ్రహ్మాండమందు కర్మకర్తెవరిది? అంతర్యామియగు ఈశ్వరునిదే ఇక పోతే సృష్టి కర్మకు ఆదిలో కర్తృత్వ మెవరిది? సృష్టి సంకల్పము చేసిన బ్రహ్మయే. అయితే జీవేశ్వరులు బ్రహ్మము కంటే భిన్నులు కారు. ఆ బ్రహ్మచైతన్యమే జీవేశ్వరులనే పేరుతో పిండాండ బ్రహ్మాండములందు కర్తృత్వము వహించుచున్నది.

కర్తృత్వాభిమానము లేకపోతే కర్మఫల భోక్తృత్వముండదని జ్ఞానులు పరిపూర్ణ భావజ్ఞులు సిద్ధాంతము చేసియున్నారు. ఎట్లనగా - యజమాని చెప్పినట్లు సమస్త వ్యవహారములు చేయుచుండు మాత్రమే ఆ వ్యవహారములో వివరకు కలుగు లాభనష్టములతో యేమాత్ర సంబంధముండదు. అట్లే నీవేరని గావించుచున్నాను, నేను నిమిత్తమాత్రుడనై విద్యుక్త ధర్మముల నాచరించుచున్నాను. అందలి ఆయా ఫలములతో నాకు నిమిత్తము లేదు అనే భావముతో అహంకార మమకారము లేకుండా భక్తుడు సకల కర్మల నాచరించినయెడల ఆ కర్మఫలములచే బద్ధుడగుటలేదు.

శ్లో॥ జ్ఞానం జ్ఞేయం, పరిజ్ఞాతా, త్రివిధకర్మ చోదనా। కరణంకర్మ కర్తేతి, త్రివిధః కర్మ సంగ్రహః - భ. గీ. అనగా కర్మను ప్రోత్సహించు ప్రవృత్తి ఏమనగా జ్ఞానము, జ్ఞేయము, జ్ఞాత, ఎందుచేతననగా గుర్తెరుగ కుండా యెవ్వరూ ఏ కర్మ చేయరు. 1. కర్మ 2. కర్త, 3. కరణము (పనిముట్లు) అను త్రిపుటివే కర్మ జరుగుచున్నది. జ్ఞాత యొకడు జ్ఞానమే కరణము ఈ రెండు లేనిదేవని ద్వంద్వ సంశయమై కర్మ చేసే అకర్మ చేసియు చేయనట్లే ఆగుచున్నది. ఇదే వినదగే వినుట, తినుటనే రుచుట, తినదగే తినుట ఈ రెండు త్రిపుటులు లేనివాని నిశ్చయమున్నవానికి కర్మ ప్రవృత్తి కలుగదు. కాంక్ష (ఫలాసక్తి) గాని, కర్తృత్వాభిమానము గాని ఉండదు. అంటే కర్తృత్వ రహితముగా నిష్కామకర్మ జరుగుచున్నది. అది బంధకారణము గాదు. అహం అనే అంకురము కాలిపోవును. వేయించిన విత్తనము మొలకెత్తనట్లు తిరిగి పుట్టుక లేక పోవును. ఇట్టివానికి మోక్షము సిద్ధించును కనుక కర్తృత్వ రహిత కర్మాచరణమే అకర్మ.

మం. శ్లో॥ జ్ఞాన మలిన దేహేంద్రియ నిగ్రహ సద్గురూపాసన శ్రవణమనన నిదిధ్యాస వైరాగ్యశ్చ శ్రద్ధశ్చ స్వరూపం పర్యాంతరస్థం సర్వసమం ఘటపటాది పదార్థమివా ఏ వికారం వికారేషు చైతన్యం వినా కించిన్నాస్తీతి సాక్షాత్కారానుభవజ్ఞానం. అజ్ఞానమితిచ, తత్ర సర్వ భ్రాంతిరివా ద్వితీయే సర్వాసు మూర్తే సర్వసమే బ్రహ్మేతి దేవ తిర్యఙ్నర స్థావర స్త్రీ పురుష వర్ణాశ్రమబంధ మోక్షాది భేద కల్పితం జ్ఞాన మజ్ఞానం - (7)

తా॥ జ్ఞాన మనగా ఏది? దేహ. ఇంద్రియ. నిగ్రహములచేతను సద్గురు సేవచేతను, శ్రవణమనన నిదిధ్యాసనముల చేతను, ముక్తికి స్వరూపమైన దంతయును సర్వాంతర్యామియై యున్నది. ఘట పటాది వికార వస్తువులందు వికార రహితమైనదగు చైతన్యము తప్ప వేరొకటి ఏదియు లేదను సాక్షాత్కారానుభవమే జ్ఞానము. అజ్ఞానమనగా నేది? తాడు యందు సర్ప భ్రాంతివలే కేవలం సర్వాంతర్యామి సర్వస్వరూపమగు బ్రహ్మము నందు దేవతలు. పశువులు, మనుష్యులు, స్త్రీలు, పురుషులు, వర్ణ శ్రమములు. బంధ మోక్షములు అను అనేక భేదములచే కల్పితమైన జ్ఞానమే అజ్ఞానము.

Dr Dayananda swamy ebooks

24. జ్ఞానమితి = జ్ఞాన మనగా.

జ్ఞాన శబ్దమును భగవద్గీత నిర్వచించిన విధమును తెలుసు కొందము.

శ్లో॥ అధ్యాత్మ జ్ఞాన నిత్యత్వం, తత్త్వ జ్ఞానార్థ దర్శనం ।
ఏతజ్ జ్ఞానమితి ప్రోక్త మజ్ఞానం యదతో௨న్యథా ॥

తా॥ నిత్యమగునది ఆత్మ యొక్కటియే యనియెరింగి ఆత్మ తత్త్వము యొక్క సాక్షాత్కారము పొందియుండుటయే జ్ఞానము గాని మిగతా అంతయును అజ్ఞానమని భావము.

శ్లో॥ యద్ జ్ఞాత్వా న పున ర్మోహ మేవం యాస్యసి పాండవ ।
యేన భూతా న్యశేషేణ, ద్రక్ష్య స్యాత్మ న్యథో మయి॥ భ.గీ॥

తా॥ దేనిని తెలిసినచో తిరిగి మోహము కలుగదో దేని వలన తెలియుటచే నీయందును నాయందును కూడా సకల భూతములను చూడ గలవో అదియే జ్ఞానము. మరియు సర్వభూతస్థమాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని" అనగా తనయందు సర్వభూతములను సర్వభూతముల యందును తనను చూడ గలుగుటయే జ్ఞానము.

అట్టి జ్ఞానము మానవులందు మాత్రమే సాధ్యము. మానవుని మనస్సుకు అతీతశక్తులున్నవి "మనోహిమజతువత్" అనగా మనసు లక్కవంటిది. లక్కను కరిగించి ఏ మూసలో పోసిన ఆ యాకారము ధరించునట్లు ఏ వస్తు రూపము నందు మనస్సు ఏకాగ్రమగునో ఆ వస్తురూపము మనస్సు ధరించగలదు. ఆ వస్తువు యొక్క స్వరూప స్వభావములను సంపూర్ణముగా మనస్సునందు వ్యాపకము కాగా మనస్సు తన్మయమై పోవును. ఇదే వస్తు సాక్షాత్కారము, తత్త్వజ్ఞానార్థ దర్శనము, ఆత్మ సాక్షాత్కారము. ఇట్టి దర్శనం లేకుంటే జ్ఞానము లేదు.

25. అజ్ఞాన మితి = అజ్ఞానమనగా

అజ్ఞానమనగా జ్ఞానము లేకపోవుట అని కొందరు అంటారు. కాని అజ్ఞానం అట్టి భావన రూప పదార్థమగునది, అభావ పదార్థమే అగునో దాని వల్ల ఎవరికి ఎట్టి బాధ కలుగ కూడదని మరి కొందరంటున్నారు. లేని సర్పము భయహేతువై బాధపెట్టుటలేదా? యనియు అంటున్నారు. గాఢాంధకారములో కన్ను మిన్ను కానరానప్పుడు చీకటిలో పడి యున్న త్రాడు వల్ల యెవరికీ యే బాధ లేదు. కాని మందాంధకారములో మసక చీకటిలో ఆ త్రాడునే చూచి అది పాము అని భయము కలిగినది. కనుక చీకటి దట్టముగా వుంటే బాధలేదు. కాని అజ్ఞానమునకే విక్షేపము అను మరొక శక్తియున్నది. ఆవరణ శక్తి నిజరూపమును తొలగించుక మరొ రూపము కల్పించును. అదే భయభ్రాంతులకు కారణమగుచున్నది. వస్తువు సంగతి యేమీ తెలియకపోయిన బాధలేదు. లేక వున్నది వున్నట్లుగా తెలిసిన బాధలేదు. తెలిసీ తెలియని లక్షణమే బాధాకారి. రెండు అజ్ఞానమే. ఒకటి తమోగుణ సంబంధము. ఉన్నది వున్నట్లు తెల్పుట సత్త్వగుణాంశము, కనుక ఒకే వస్తువునందుండే సత్త్వగుణలక్షణముచే "సత్త్వాత్ సంజాయతే జ్ఞానం" జ్ఞాన మస్పష్టమైనను గుణాంశములచే ఆవరణ శక్తులు గల అజ్ఞానమును అనిర్వచనీయమైనది. జీవునకు ప్రకృతి యందలి రజస్తమోగుణాంశములు చేతనే సృష్టి ఆయెను గదా!

Dr Dayananda swamy ebooks

శ్లో॥ గూఢా విద్య జగన్మాయా. దేహోత్ప జ్ఞాన సంభవః
విజ్ఞానం తత్ప్రసాదేన గురుశబ్దేన కథ్యతే। గురుగీతా.

తా॥ అవిద్యా (అజ్ఞానము) అతి రహస్యముగానున్నది. జగత్తు మాయా స్వరూపము. దేహము అజ్ఞానమువల్ల కలుగుచున్నది. ఎవరి కృపవల్ల విజ్ఞాన మంతయు తెలియుచున్నదో అతడే గురుశబ్దముచే చెప్పబడుచున్నాడు.

ఈ శ్లోకమునందు దుఃఖాదులకు హేతువైన అజ్ఞాన విషయమే చెప్పబడినది. అట్టి జ్ఞానము దేహోత్పత్తికి కారణమైనది. ఎట్లనగా జీవి కేవలం పరమాత్మ స్వరూపముగా నున్న తాను తన యందున్న తమో గుణము యొక్క ఆవరణ దోషముచే తన స్వరూపమును మరచినాడు. అంతటితో ఆగక రజోగుణ సంబంధమగు విక్షేపశక్తి ప్రభావముచే తన ఆవరణమును పూనుకొని అదియే తానని అనుకొన్నాడు. ఈ దేహ తాదాత్మ్యమే తన బంధ కారణమై పోయెను. ఈ శ్లోకమున "దేహాత్మా జ్ఞాన సంభవః" అనగా దేహము అజ్ఞానము వలన కలిగినదన్నారు. అట్టిదేహమునే నేను అను కొనుటే జన్మపరం పరలకు కారణ మగుచున్నది. ఎట్లనగా ఆదేహమే నేననుకొని ఆదేహ సుఖమునకు తోడ్పడు ధన కనక వస్తు వాహనాదుల యందును పుత్ర మిత్ర కళత్రాదుల యందు మమకారము పెంచుకొని పాపపుణ్యకర్మ లొనర్చి ఆగామి కర్మను ప్రోగుచేసుకొనుచు భావిజన్మలకు పునాదులు వేసుకొనుచున్నాడు. అట్టే మన పూర్వ జన్మము నందలి దేహతాదాత్మ్యమే వర్తమాన దేహమునకు కారణమైనది. ఈ విధముగా పూర్వ పూర్వ దేహములయందలి అజ్ఞానము ఉత్తరోత్తర దేహోత్పత్తికి కారణమగుచున్నది. స్వస్వరూప విస్మృతియు, తదనంతరము దేహ తాదాత్మ్యమును రెండునూ అజ్ఞాన కార్యము.కనుక దేహాత్మా జ్ఞానసంభవః అని చెప్పినది.

మం. శ్లో॥ సుఖమితిచ, సచ్చిదానంద స్వరూపం జ్ఞాత్వా తత్స్వరూపావస్థితిరేవ సుఖమ్. దుఃఖమితిచ, అనాత్మసంసార విషయ సంకల్ప ఏవ దుఃఖమ్. స్వర్గ ఇతిచ, సత్సంసర్గః స్వర్గః, నరక ఇతిచ, అసత్సంసార విషయ జనసంసర్గ ఏవ నరకః బంధ ఇతిచ, అనాద్య విద్యా వాసనయా జాతో౽హ మిత్యాది సంకల్పో బంధః, పితృ మాతృ సహోదర దారా౽ పత్య గృహారామ క్షేత్రాది మమతా సంసారావరణ సంకల్పో బంధః కర్తృత్వాద్యహంకార సంకల్పో బంధః. అణిమాద్యష్టైశ్వర్యాశాసిద్ధ సంకల్పో బంధః, దేవ మనుష్యాద్యుపాసనా కామ సంకల్పో బంధః, యమాద్యష్టాంగ యోగా౽ భ్యాసా౽ ది సంకల్పో బంధః, వర్ణాశ్రమ ధర్మకర్మ సంకల్పో బంధః, ఆజ్ఞా భయ సంశయాత్మ గుణ సంకల్పో బంధః, యజ్ఞ వ్రత తపోదాన విధి విధాన జ్ఞాన సంకల్పో బంధః మోక్షాపేక్షా సంకల్పో బంధః, కేవల మోక్ష సంకల్పో బంధః సంకల్ప మాత్ర సమ్భవో బంధః - (8)

తా॥ సచ్చిదానంద స్వరూపమునెరిగి ఆనంద స్వరూపముతో నుండుట సుఖము. అనాత్మరూపములైన సంసారవిషయములు యొక్క సంకల్పమే దుఃఖము. సజ్జనుల సాంగత్యమే స్వర్గము. సంసార విషయ వాంఛలలో జనించిన సంసర్గమే నరకము. బంధమనగా అనాదియగు అజ్ఞానము యొక్క వాసనచే నేను జన్మించినాను అను ఈ ప్రకారములైన సంకల్పములు కలిగియుండుటే బంధము. 1. తల్లిదండ్రులు, సోదరులు, భార్య బిడ్డలు, గృహము, ఉద్యానము, పొలము మొదలైన వానియందు మమత్వము

కలిగియుండి సంస్కారము యొక్క ఆచరణమును గూర్చిన సంకల్పము కలిగియుండుటయే బంధము. 2. కర్తృత్వాదులు. అహంకారము చేసిన గూర్చిన సంకల్పమే బంధము. 3. ఇతరులకు అష్టైశ్వర్యములను గూర్చిన ఆశ వానిని గూర్చిన సంకల్పము బంధము. 4. కేవలం సంకల్ప మాత్రమే బంధము. 5 దేవతలను మనుష్యులను ఉపాసింపుకోరిక యొక్క సంకల్పము బంధము. 6. యమ నియమ ఆసన ప్రాణాయామ. ప్రత్యాహార, ధారణ, ధ్యాన సమాధి - అను అష్టాంగ యోగాభ్యాసాది సంకల్పము బంధము. 7. వర్ణాశ్రమ ధర్మ కర్మ సంకల్పము బంధము. 8. ఆజ్ఞ, భయము సంశయము మున్నగు వానిని ఆత్మగుణములుగా సంకల్పించుట బంధమే. 9. కేవలం మోక్షాపేక్షసంకల్పము గూడ బంధమే. 10. సంకల్పమాత్రమున సంభవించునదంతయు బంధమే.

26. సుఖమితిచ = సుఖము అనగా

సచ్చిదానంద స్వరూపము నెరిగి ఆనంద స్వరూపముతో నుండుటయే సుఖము. సచ్చిదానంద స్వరూపములను గూర్చిన వివరములు శ్లో సంఖ్య 11 యందు చూడగలరు.

ఆనందము సుఖము అను శబ్దముల తాత్పర్యము గమనార్హము. సుఖ దుఃఖములనేవి ద్వంద్వములు. సుఖము వెన్నంటియే దుఃఖము వెంటాడుచున్నది. ఈ సుఖదుఃఖములు రెండు శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధాత్మకమై యున్నవి. పంచతన్మాత్రల వలన కలిగిన కోరికలు తీరిన సుఖము. తీరనిచో దుఃఖమగును.

27. దుఃఖమితిచ=దుఃఖ మనగా

అనాత్మ రూపములైన సంసారవిషయముల యొక్క సంకల్పమే దుఃఖము. ఆత్మ, అనాత్మయనుటకు రెండు వస్తువులు లేవు. ఈ విషయమును గ్రీకుల కంటే పూర్వమే భారతీయులు వెల్లడించినారు. వేదాన్తమంతయు అద్వైత సిద్ధాంతానికే వశము. అనాత్మ రూపములైన సంసార విషయముల సంకల్పమే దుఃఖమనుటకు సందేహము లేదు. ఆత్మరూప సంసార విషయ సంకల్పమే దుఃఖమని అనుట సమంజసము.

భార్య బిడ్డలు, ఆస్తి పాస్తులతో గూడినది సంసారము గాదని, జనన మరణములతో కూడినదే సంసారము అని చిత్ర సంసారమన్నారు. అశ్రేష్ఠపదార్థము లనేవి శ్రేష్ఠ పదార్థము సారమని చెప్పబడుచుండు. సంసారము అనగా సం+సారము = సంసారము. అనగా అత్యంత సారభూతమైనదే సంసారము. సర్వ సృష్టికి కారణమైన బ్రహ్మ (ఆత్మ వస్తు)యే సంసారము, కనుక శ్రీ కృష్ణభక్తుల వారు "జగము నిగమాదినిష్ఠాగత మధ్యాగ్రమ్" అనగా అనంతములైన జగములు నిగమములు ధనధాన్యాదులు అన్నియు సాగరమునా జేసి మధించినచో తేలిన సార భూతమును పదార్థము వచ్చినా నీకు ప్రసిద్ధిగాంచిన ఆత్మయే (దేవుడ)యే యాదనే చిత్ర సంసారమని వర్ణించబడినది. పండుకనుగా.

శ్లో॥ సన్నాప్య సన్నా ప్యుభయాత్మికానో, భిన్నాప్య భిన్నా ప్యుభయాత్మికానో సాంగాప్యనంగా ప్యుభయాత్మికానో మహాద్భుతా నిర్వచనీయ రూపా॥ అనగా మాయ. సత్తు, సదసత్తులు భిన్నము, భిన్నా భిన్నము సావయవము నిరవయవము ఉభయాత్మకము అన్ని అయుక్తమని ఉండదుట్టమని నిర్ణయించ రానిదై మహాద్భుతమై యున్నదన్నమాటలు అక్షరాల సత్యమున్న వర్ణించుటకు కనుకనే ఆత్మనే మహాద్భుతమైనది. ఎన్నో విచిత్రాలు ఈ మాయ చేయును. కన్నె

పీడలకు పుట్టినిల్లని శ్రీకృష్ణపరమాత్ములు సెలవిచ్చియున్నారు. కావున ఆత్మ దూరమైన సంసారము అనగా జనన మరణముల యొక్క సంకల్పమే దుఃఖము.

28. స్వర్గమితి = స్వర్గమనగా

'సత్సంగత్వసుఖ' సత్పురుష సాంగత్యమే స్వర్గము సత్సంగత్వే నిస్సంగత్వం నిస్సంగత్వే నిర్మోహత్వం। నిర్మోహత్వే నిశ్చలతత్త్వం। నిశ్చలతత్త్వే జీవన్ముక్తిః॥

అని చెప్పబడినది. అనగా సాధకునకు సత్సంగమువలన అసంగత్వము కలిగి మోహరహితుడై తత్త్వజ్ఞానము తెలిసి తాను బ్రహ్మమని తెలిసి జీవన్ముక్తి సాధించును. తాను జీవుడనే భావమును వదిలితే బ్రహ్మభావము కలుగును. బ్రహ్మ భావన వల్ల సంసారము నుండి ముక్తి లభించును. ఇదే స్వర్గము. పరిపూర్ణభావము దగిన శ్లోకమును గమనించగలరు.

శ్లో॥ న మోక్షో నభసః పృష్ఠే న పాతాలే న భూతలే
అజ్ఞాన హృదయ గ్రంథ్యనాశో మోక్ష ఇతిస్మృతః ॥

ఆకాశమునందు మోక్షము లేదు. పాతాళమందును అది లేదు, భూతల మందున మోక్షము లేదు. అజ్ఞానరూప హృదయ గ్రంథి యొక్క నాశనమే మోక్షము అనబడును. మానవ సాధకులైనవారు పరిపూర్ణ గురువు నాశ్రయించి పరిపూర్ణ బోధ సంపూర్ణంగా తెలుసుకొని కర్మ త్యాగము, కర్మఫల త్యాగము సమర్పించునట్టి కర్తృత్వరహిత పద్ధతిగా కర్మలొనర్చి హృదయ గ్రంథి విడువాడు పద్ధతి తెలుసుకొన్నవారే సంతోషముగా జనన మరణ భీతి రహితముగా కాలము గడుపగలరు. ఇట్లుండుట స్వర్గములో నుండుట. విషయములు లేనిదే కైలాసము. కుంఠితముగానిదే వైకుంఠము. బ్రహ్మానందస్థితము.

29. నరక మితి = నరకమనగా సంసార విషయ వాంఛలలో జనించిన సంసర్గమే (సంబంధమే) నరకము. జనన మరణములతో కూడినదే సంసారమని మనము తెలుసుకొన్నాము. సంసార విషయ వాంఛలతో జనించిన సంసర్గమే నరకము. కామ క్రోధ లోభమోహ మద మాత్సర్యములందు దగిలి కోరి చివరకు కోరిన కోరిక తీరక అవి తీర్చుకొనుటకు పెడదారిపనులు చేస్తు అనేక దుఃఖములకు లోనగుట నరకము.

30. బంధ ఇతి = బంధమనగా అనాది యగు అజ్ఞానము యొక్క వాసనచే నేను జన్మించిన వాడను" అను ఈ ప్రకారమైన సంకల్పములు కలిగియుండుట బంధమనబడును.

బంధమనగా కట్టుబడి యుండుట. అనగా తన ఇష్టమొచ్చిన రీతిని సంచరించుటకు, కోరిన ఫలప్రాప్తి కలుగుటకు స్వతంత్రము లేకుండ ఏదో అవ్యక్త శక్తిచే సంకెళ్ళు వేయబడినట్లుండుట బంధమనబడును.

శబ్దాది విషయములను గుర్తించునది మనస్సు కదా? గుర్తించకపోతే బంధము లేదు, కనుకనే మనపెద్దలు **మన ఏవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః। బంధాయ విషయాసక్తం మోక్షం నిర్విషయం మనః॥**

అనగా మనసు విషయములతో కూడినప్పుడు బంధము. నిర్విషయము చేస్తే మోక్షము, తత్త్వ జ్ఞానార్థ దర్శనం.

Dr Dayananda swamy ebooks

బ్రహ్మాదు సంకల్పము కలుగుట యేమనుట. అదే జాగ్రత్తనన కారణము. అది జ్ఞాన కర్మల బంధము. జ్ఞాన కర్మలు కలిసి రెండింటిని బంధించునని చెప్ప వలయును. కనుక పరమాత్మ స్వరూపమైన బంధము యుక్తిచే. ఈ జ్ఞాన కర్మలు అనాదిగా యుండుటచే బ్రహ్మాదే బంధమునపొందెను.

అజ్ఞానము అనాది. అజ్ఞానము వ్యష్టిభావము. జ్ఞానము సమష్టి భావము. సమష్టి భావమును మరచి, వ్యష్టి లక్షణములను అలవరచుకొని కర్మ బంధములో చిక్కుకొని జీవ భావములో యుండుటవల్ల తాను జన్మించినానని కర్మ బంధములో చిక్కుకొని యుండును. జ్ఞాని యైనవాడు సమష్టిభావములో యుండి తాను పుట్టనే లేదు. తనకు బంధ మోక్షములు లేవనె భావనతో కర్తృత్వ రహితముగా కర్మలు చేస్తాడు.

బంధము - రకాలు

1. పితృ మాతృ సహోదర దారా పుత్ర గృహారామక్షేత్రాది మమతా సంసార సఙ్కల్పో బన్ధః,

తల్లిదండ్రులు, సోదరులు, భార్య బిడ్డలు, గృహము ఉద్యానము పొలము మొదలైన వానియందు మమత్వము కలిగియుండి సంసారము యొక్క ఆచరణను గూర్చిన సంకల్పము కలిగి యుండుటయే బంధము. ఇందుకు యోగి వేమన చెప్పిన పద్యమును పరిశీలింతము.

ఆ॥ సతులు సుతులుమాయ, సంసారముమాయ
ధనము ఘనము మాయ తనువు మాయ
మాయగెల్చువాడు మర్త్యుడగు యోగి
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ ।

ఈ యొరుక యను మాయ యే భార్యాబిడ్డలు. సంసారము కూడా ఎరుకనే. మాయనే. ధనము కీర్తి ప్రతిష్ఠలు మాయనే. ఈ శరీరము కూడా మాయనే. మాయ యనగా ఏదైతే లేదో అదే మాయ. కనుక ఇటువంటివాటిని పరిత్యజించు వారు యెరుకను గెలిచిన మర్త్యులని వేమన తెలియజేయుచున్నారు. కనుక తల్లి దండ్రులపైన, భార్య సంతానములపైన, భవనములు తోటలపైన అనురాగము ప్రేమ కలిగి యుండుట బంధము.

2. కర్తృత్వాద్యహంకార సఙ్కల్పో బన్ధః = కర్తృత్వాదుల అహంకారము దీనిని గూర్చిన సంకల్పమే బంధము.

ఇతరులు ఆత్మ అకర్తయని, అభోక్తయని అంటారు. కాని పరిపూర్ణ భావజ్ఞులు గుర్తు (జ్ఞానము ఆత్మ) సకల కర్మలకు మూలం. కనుక ఆత్మనే కర్త మరియు భోక్తగా నున్నదని నిరూపించియున్నారు. క.ఉ. 52 "ఇట్టిది అది కుండును" అనే పద్యమును ఆలోకించే ఎవరి పురుషుడే బ్రహ్మ, ఆత్మ కర్త భోక్తయని. అతడు పరిపూర్ణము మునుపటికి అకర్త యని స్పష్టపరచబడినది. ఇదియేనాత్మ బ్రహ్మ వార్తిక సర్వమామునారము సర్వము బ్రహ్మమే యని ప్రవర్తించినను ఆనర్థము తెలియునది ఎరుకనే. ఇప్పుడు నేనే చేస్తున్నానని అహంకారము తప్పక కల్గును. నేనే కర్తను భోక్తనని తలంచును. ఇట్లు నేను చేస్తున్నాను, నేనే భోక్తను అనే అహంకారమును గూర్చిన సంకల్పము కలుగుటే బంధమని ఈ ఉపనిషత్ వాక్యం చెప్పుచున్నది.

Dr Dayananda swamy ebooks

3. అణిమాద్యష్టైశ్వర్యాణ సిద్ధ సత్యల్ప్ బన్ధః = అణిమాది అష్టైశ్వర్యములను గూర్చిన ఆశ వానిని గూర్చి సంకల్పము బంధము.

ఐశ్వర్యమనగా అణిమాదులు, అవి ఏవనగా.

1. అణిమయనగా అణుస్వరూపుడైయుండ గల్గుట.
2. మహిమయనగా తానుమహత్తు కంటే పెద్దవాడు కాగల్గుట.
3. గరిమయనగా శరీర బరువు ఎంతైనను పెంచగలుట
4. లఘిమ యనగా శరీర బరువును ఎంతవరకైనను తగ్గించుట.
5. ప్రాప్తియనగా ఇష్ట పదార్థములను లభింపజేయుకొనుట
6. ప్రాకామ్యము అనగా కోరుకొన్నవిధముగా సర్వశక్తులు అనగా ఆకాశగమనాదులు చేయగల్గుట.
7. ఈశిత్వమనగా ఇంద్రియాధిష్ఠాన దేవతలపై మాత్రమే గాక ముక్కోటిదేవతలను. త్రిమూర్తులను శాసించగల్గుట.
8. వశిత్వము అనగా సర్వప్రాణులను వశము చేసి కొని వానిచే యిష్టవచ్చినట్లు తన కార్యములు చేయించగల్గుట.

ఈ సిద్ధులను ఉపయోగించినవాని పారమార్థిక జీవితమును ఇంక పురోభివృద్ధిగాంచ లేదు. పేరును కోరుట ఆశ. ఆశలందు అంత రాని దాని కోరుట ఆశ, సిద్ధులన్నిటిని సాధించినవారు నాటికి నేటికిని యున్నారు. సిద్ధిని ఆశించి పొందిన ఘన కీర్తి ప్రతిష్ఠలకే గాని మరెందుకు కొరగావు. అంతేగాక అష్టసిద్ధులు ప్రయోగములో వలన పుణ్య హానియు ఫలము కొరకు సిద్ధులు ఇష్టపరంపరలు ఎత్తవలసి వచ్చును. కనుక ఈ భ్రాంతి సాధకుని యెంత మాత్రము యుండరాదు

కనుక సకల కోరికలకు ఆశలకు భ్రాంతులకు మూలం మూలం లేని యీగుణ్ణదే శరీరమే అని నిర్ణయించి దాని రహితమందు తప్ప, ఆశలు బంధ కారణమవుతునే యుండును. నేను అనేది ఉన్నంతవరకు అన్నీ బాధిస్తాయి. నేను లేకుండే యిక ఆశలేవరికి భ్రాంతి, బంధము, ఎవరికి, జనన మరణము లెవరికి. ఆ నేను లేకుండ చేయుమార్గము పరిపూర్ణబోధ. పరిపూర్ణములనెరిగి ఎరుకను విడుమాటయే మార్గము ఆశలనికి పుట్టే ఆశలుండవు. భ్రాంతులుండవు. అతడు సర్వ కర్మలు చేసియు చేయనివాడగును. ఆత్మారాముడైన పరమాత్మకు మాత్రమే యిట్టి శక్తులున్నవి. అట్టి పరమాత్మ స్వరూపుడైతే ఈ అష్టసిద్ధులు ఒక్క సారిగా చేకూర గలవు. ఆశలన్నిటిలో గొప్ప ఆశ తాను బ్రహ్మ స్వరూపుడగుట. కొత్తగా బ్రహ్మ స్వరూపుడు కావలసినది లేదు. ఎందుకనగా తనకు తెలిసిన తెలియకున్నా తాను తనతోపాటు సమస్త విశ్వము బ్రహ్మమే అయివున్నది. ఈ విషయము ఆరూఢముగల జ్ఞానముగను, అప్పుడతడు ఇంక ఆశలుండవు. 'కిమిచ్ఛన్_కస్య కామాయ' రీతిగా విచారించును. వారే ఆశలుడిగిన జ్ఞానులు.

4. దేవ మనుష్యాద్యుపాసనా కామసంకల్ప్ బన్ధః

అనగా దేవతలను మనుష్యులను ఉపాసించు కోరిక యొక్క సంకల్పము కూడ బంధము. దేవతలు మనుష్యులు ఈ సృష్టిలోని వారే. "జగము వలన సంకల్పము జగమూసంకల్పమునను ఇవ్వయుండును." మరియు కర్మము అనుటకు దైవము కర్మము

సుఖదుఃఖములకు కారణమునకు పో॥ యను నిర్గుణుడు నారము వేదాది నైన స్వరూపంబులు. వారు యొనర్చు కర్మఫలంబులు క్రీడించగానే తిరిగి జన్మలు పొందుచున్నారు. కనుక వారిని పరమాత్మ దేవతలని చెప్పరాదు. వీరు నశించునట్టి. అనగ మరణధర్మములైనందునే ప్రవహించెదరు. కావున వారిని పూజించుట వ్యర్థమే. మనుష్యులు వీరిని పేర బ్రహ్మైక్యము పొందవచ్చుననే అనేక గాథ. మోక్షబ్రహ్మైక్యము పొందవచ్చుననే భ్రాంతితో పూజిస్తారు. కాని వారు కేవలం బ్రహ్మయే. తాము బ్రహ్మము కావలెనని కోరికతే పూజించుట భ్రాంతియే. భ్రాంతి వలనను గాఢముగా కొన్ని ధర్మములు జన్మరహితముగేని దేవతలను మనుష్యులను పూజించిన భ్రాంతి అధికమగును. కనుక వీరిని పూజించవలయుననెడి కోరిక భ్రాంతి జన్మల బంధ కారణము. అందుకే "యదేవ బ్రహ్మత్వం విద్ధి నేదం యదిద ముపాసతే" అన్న శ్రుతి దేవని ఉపాసించువారికో అది బ్రహ్మము కాదు. అని తెలియపరుస్తు ఉంటుంది. కనుక దేవతలను పూజించవలెననే కోరిక బంధమే.

౯. యమాద్యష్టాంగ యోగా భ్యాసాఽది సంకల్పో బన్ధః. యమ నియమాది అష్టాంగ యోగా భ్యాసము చేయుటయందు సంకల్పము కలిగియుండుట బంధమే.

1. యమము = అనగా అహింస. సత్యము, దొంగతనము చేయకుండుట దానం ప్రతి గ్రహించకపోవుట.
2. నియమము = బాహ్యాంతర శుద్ధి. తపస్సు, సంతుష్టి, వేదాధ్యయనము పరమేశ్వర ధ్యానము.
3. ఆసనము = ప్రాణము నియమించుటకు అనువగు ఆసనములనుండి కూర్చుండుట.
4. ప్రాణాయామము – రేచక. పూరక. కుంభకములను యథావిధిగా నడుపుట
5. ప్రత్యాహారము = ఇంద్రియ ములను విషయములనుండి వెనుకకు మరలించుకొనుట
6. ధారణ – పుణ్యస్థానములందు మనసు నిలుపుట నిలుపుట.
7. ధ్యానము = సగుణ నిర్గుణ రూపములలో పరమాత్మను ధ్యానము చేయుట
8. సమాధి = ధ్యానవిషయములందు మనస్సు చేర్చుట సమాధి.

ఈ అష్టాంగ యోగములు చిత్త వృత్తి నిరోధమునకే గాని మోక్ష సాధకములు కాదు. మట్టి నిండి యుండినంత కాలము చిత్తము నిరోధించవచ్చును గాని జ్ఞాన దశయందు మట్టి నడచిన మనస్సుమాత్ర యధాస్థానమునకు సంకల్ప వికల్పములు చేయుటయే యుండును. ఈ అష్టాంగ యోగములవల్ల ఫలితములు మనోనాశముగాక జన్మకు కారణమగును. అందుకే వీనిని సంకల్పించుట కూడా బంధమే.

౧౦. వర్ణాశ్రమ ధర్మకర్మసంకల్పో బన్ధః

వర్ణము అనగా జాతి కులము. వృత్తి మొదలగు అర్థములు గలవు. ఇచట వర్ణాశ్రమము అనగా కులము మొదలగు అనాదిస్వరూపములను గూర్చి సంకల్పించుట కూడా బంధము. సాంఘిక దురాచారాలలో వర్ణ (కుల) వ్యవస్థ అనేక దురాచారము లకు మూలమైయున్నదని యోగివేమన చెప్పియున్నారు. బ్రాహ్మణ కులంలో పుట్టినంత మాత్రాన ఒకడు బ్రాహ్మణుడు కాజాలడని అయితేవారము బ్రాహ్మణాత్వమునకు యజ్ఞోపవీతమునకు సంబంధము లేదంటాడు. యజ్ఞోపవీతముతో జనము పుట్టలేదు. లోకాన్ని ఏలిన

పోషించుచున్నాడు వానిని వెంట తీసుకొని పోలేదు. కన్నతల్లికి అంధత్వము లేదు. బాల్య మధ్యలో వచ్చిన ఋషిత్వ పితము ఒక వ్యక్తికి ఎలా బ్రాహ్మణత్వము ఇవ్వగలుగుతుంది? పుట్టుకతో ఎవరు బ్రాహ్మణుడు కాడు. బ్రహ్మ జ్ఞానము పొందినవాడే బ్రాహ్మణుడు, వాల్మీకి జన్మచే బోయవాడైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానము వల్ల బ్రాహ్మణుడయ్యాడు.

రామనామ జపన రయమున వాల్మీకి । పరగలోకమునకు బాపడయ్యె. కులము ఘనము గాదు గుణమే ఘనంబురా । విశ్వదాభిరామ వినురవేమ ॥

ఒక కులం కంటే మరొక కులం ఉత్తమమని చెప్పడము అర్థరహితము, ఇతర కులాలను మనము ద్వేషించరాదు. మనకు ఆ హక్కు లేదు. ఒక కులము కంటే మరొక కులం, ఉత్తమమని కాని హీనమనిగాని చెప్పడానికి ప్రమాణమేమున్నది? కులం కంటే శీలము గొప్పది. ఏ కులము వాడైన, మహా యోగ్యుడైనచో వానిని సన్మానించవలెను

సకల జీవులు కలలో మనుష్యుల వలెనే పుట్టుచున్నారు. కలలో వారి వలెనే వేర పోవుచున్నారు. కులము ఎవ్వరు చూచినారు? గోత్రములను ఎవరు చూచినారు? కుల గోత్రములను అహంకారమే ఏర్పరచినది. అహంకార మొదట గాని అహంకారమునకు జీవికి కులము గలదా?

ఇట్టి అహంకారమునకు రూపములను ఇట్టి కులములని, గోత్రములని అహంకారమే ఏర్పరచి తానే ఏర్పరచిన కట్టు దిట్టములతో అహంకారము గల నేటి మానవ జాతి తిరుగుచున్నది గదా! అహంకారమునకు గురుని వలన కలిగిన జ్ఞానమనె అహంకారమునే ఒక గొడ్డలిగా చేసుకొని దేహాలయము మూలమైనట్టి అహంకారమును మొదటికే బాగా తెగవేయవలెను అని బ్రహ్మనిష్ఠులైన శ్రీ శివరామ దీక్షితులవారు తెలిపియున్నారు. వివరములకు గ్రంథములోని పరిశిష్టము చూడగలరు.

7. అజ్ఞానము సంశయాత్మ గుణాన్వితుడు

అజ్ఞానము, భయము, సంశయము మున్నగు వాటిని ఆత్మ గుణములుగా సంకల్పించుట బంధము అని గలదు. అజ్ఞానమునగా పుత్రులు, దండనము అను అర్థములు గలవు. ఉత్తరములు దండనము నిర్ణయించు సంకల్పములు కలుగుటకూడా బంధము. అజ్ఞ సంశయము భయము మొదలు కనుకనే లేవు. ఆత్మకే వాటికి మూలము. ఈ క్రింది శ్లోకమును పరిశీలింతము.

శ్లో॥ జన్మాభావే కర్మం నాస్తి, కర్మాభావే ఫలంనహి
ఫలాభావే భయం కుత్రా భయభావే ససంశయః॥

తా॥ జన్మలేనిచో కర్మలేదు. కర్మలేనిచో కర్మఫలము లేదు. కర్మ ఫలము లేనిచో ఇక ఎక్కడన భయముండగలదు? ఎట్టి భయము లేనప్పుడు అభయమగునపు, అసంశయమైన విశాలమే యుండును. అందుకే శ్రీ కృష్ణభగవానుడు **సంశయమే జన్మహేతువు । సంశయమే గురుని మాట విని గాని నిలుచును। సంశయమే తీసునొదవు। సంశయమొక వాస్తవిక చాలము వద్దు॥** అని తెలిపి యున్నాడు.

సంశయాత్మా వినశ్యతి అని గీతా చార్యుడు చెప్పినాడు. శాస్త్రము గట్టిగానే తెలిసి యున్నంత వరకు సంశయములు ఏర్పడిన కొలది పెరుగుచునే వుంటాయి. సర్వసంశయములకు కారణమగు ఈ గట్టిగనే శరీరమునకు పోటీయని నిరాలంబమునకు

గురుపరంపర తెలుసుకొని గుర్తించే శరీరము (ఆత్మను) భావనా రూపమున వదులవలెను. ఇట్టి విధమునందలి పరిపాలకము కావలయునన్న వారిని సంకర్షించుచు మనస్సు లేకుండా చేసుకొనవలయును.

8. యజ్ఞవ్రత తపోదాన విధి విధాన జ్ఞాన సఙ్కల్పోబన్ధః

యజ్ఞ వ్రతము, తపము దానములు మున్నగు విధి విధానముల సంకల్పములు కూడా బంధము. ఇవన్నీ చేయుట వల్ల పుణ్యాపుణ్యములు కలుగునని వాటిలోని నియమములకు భంగము కల్గకుండ చేయుట కూడా అవి బంగారు సంకెళ్ళే. అదికూడా బంధమే. కం॥

పురుషోత్తముడని పూజనొనరించెదరు పుడమి నానా దేవతల దర మొదలగు భూతములను విరుత శక్తులు దాసు కొనెడి చేష్టల రీతిన్ ॥

ప్రపంచమున అనేకులు పృథివ్యాది పంచభూతములను పురుషోత్తముడని పేరు పెట్టి పామర జనులు పూజించెదరు. చిన్న బిడ్డలనూడ బొమ్మ పిల్లలు బొమ్మలచే ఆడుకొను సరళల విధముగా తెలియుచున్నది. ఎట్లనగా అచల పరిపూర్ణ స్థితి గల శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ పురుషోత్తమప్రాప్తి యోగములో క్షరాక్షర పురుషుల స్వరూప యందుకు అతీతముగా నుండు పురుషుడని నిర్ణయించినారు. కనుక నూరి జనులకు పరిపూర్ణ భావజ్ఞులే పురుషోత్తములుగాని పంచ భూత సముదాయమునందు తెలియుచున్న వికృత సృష్టిములగు విరాట్టు, హిరణ్య, గర్భ అవ్యాకృత ఈశ్వరులు పురుషోత్తములు గారు. వారిని పూజించుటలో నియమ నిబంధనలు పాటించుట, దానము ధర్మము, యజ్ఞము లాంటి విధి విధానములు పాటించి చేయవలెననెడి సంకల్పములు బంధములే. వీటి విధి విధానములవల్ల దేవ లోకమందు శాశ్వత సుఖములు ఆనందములు పొందవచ్చుననెడి ఆశచే వాటిని చేసి భ్రాంతి పరులగుచున్నారు. వీరు కూడా క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి యను న్యాయమున పుట్టుచుండువారలే. ఇట్టి సంకల్పములుండుట కూడా బంధమే.

9. కేవల మోక్షాపేక్షా సఙ్కల్పో బన్ధః

ఇతర కోరికలు లేక కేవలము మోక్షాపేక్ష కలిగియుండడము కూడా బంధము అని ఈ ఉపనిషత్తు నొక్కి చెప్పుచున్నది. మోక్షమనె మాటకు కొందరు ముక్తి, కైవల్యము, నిర్వాణము, నిరతిశయ సుఖానిర్వాణము అనుమాటలు ఉపయోగిస్తున్నారు. బంధ మోక్షములు, లేక బంధ విముక్తులు సాపేక్షములు. ముక్తి సాలోక్య, సామీప్య, సారూప్య సార్షిత్వ, సాయుజ్యముక్తులు అని పంచ విధములగు ముక్తులు చెప్పబడుచున్నవి. ఈ ముక్తులు విష్ణు శివుడు మొదలగు దుష్ట దైవముల లోకములు సామీప్యాదులు పొందుట యని అర్థమునే ఇచ్చును. కాని మోక్ష శబ్దమునకు విడుదల, విముక్తి అర్థములో ఈ సాలోక్యాదులు అర్థవంతములు గావు. "ఆబ్రహ్మ బ్రహ్మ పర్యంతం బంధమున చిక్కియున్నారనియు, బ్రహ్మమే బంధమున కట్టుబడినట్లు కారణమని" తెలుసుకొన్నాము. అందుకే మోక్షమంటే ఈ మొత్తం సృష్టి, సృష్టి కారణమగు బ్రహ్మమును అతిక్రమించి పోవుట యే నిజమగు విడుదల. అదియే ఇక్కడ చెప్పడు ఇది [illegible] సమ్యక్ నివృత్తి [illegible] ప్రాప్తి [illegible] యందు పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు ఆనందము లేదు. దుఃఖములేదు. ఏది పుణ్యా

Dr Dayananda swamy ebooks

ఇది బంధమే కాని మోక్షము కాదు. సర్వము మనస్సే శ్లో॥ త్రైలోక్య విశ్వస్, మనఏవజీవో, మన ఏవ విశ్వం, మన ఏవ ఈశః। మన ఏవ మాయా మన ఏవ బంధో । మనోలయే ముక్తిరయం యథార్థః – జీవన్ముక్తి ప్రకాశిక

తా॥ మనస్సే జీవుడు. మనస్సే విశ్వము. మనస్సే ఈశ్వరుడు, మనస్సే మాయ, మనస్సే బంధము, మనస్సులయమైనచో ముక్తి, యిది యథార్థము. ఇట్టి మనస్సు ఏ స్థితియందు లేకుండా చేయుటయే అమనస్కము. మనస్సు నిరాగ్రహమైన మనోనాశము కాదు. మనస్సు గాని, దాని అధిష్ఠానమగు ఆత్మగాని పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమందు: లేనే లేదని అనాథత నందిన వానికి అనుభవించునది లేదు. కనుకనే అనుభవమే యింతవరకు యున్నది. తానే లేడు. ఇట్టి అనాథతతో యేకార్యములు జేసిన చేసియు చేయని వాడగుచున్నాడు. ఇది యే నిజమగు కర్తృత్వత్యాగము, కర్మత్రయము మాటిమాటికి సేకరించుచున్నది. కనుక వేయించిన విత్తనము మొలకెత్తనట్లు జన్మరాహిత్యము సిద్ధించును. కనుక అనేక మరణములు లేకుండ చేసుకొనుటయే మోక్షము సాలోక్య సారూప్యాది మోక్షములు గావు. అట్టి మోక్షములు కావలయునని సంకల్పించుట బంధము.

10.సంకల్పమాత్ర సమ్భవో బన్ధః

సంకల్పమాత్రమున సంభవించిన దంతయు బంధమే. పరబ్రహ్మకు సంకల్పము కలుగడమే బంధము. ఆ సంకల్పమే జ్ఞాన రూపము. ఆ సంకల్పమే జన్మ, ఆ సంకల్పమువలన కలిగిన చలనమే ప్రాణము. ఆ ప్రాణ శక్తి యొక్క పనియే కర్మ. కనుక జ్ఞానము. సంకల్పము. జన్మ. చలనము. ప్రాణము. కర్మ యివన్నియు ఒకే బ్రహ్మమునకు ఒకే సంకల్పముతో ఒకే కాలములో యేర్పడుచున్నవి. కనుక జ్ఞాన కర్మలు బ్రహ్మ సంకల్పము వలననే సంభవించినవి. అవి బ్రహ్మమునందు అనాదిగా నుండుటచే బ్రహ్మమే బంధము. యాదృశీ భావనా యత్ర తాదృశీభవతి నిశ్చయం అను రీతిగా సంకల్పములు కలుగుచునేవుంటాయి. నిర్మలమనస్సుతో కోరిన కోరికలు తీరును. అవి సంభవించును. అట్లు కోరుట, అవి ఫలించి ఫలరూపము పొందుట కూడా బంధమే అంటున్నది ఈ మంత్రము. కనుక అన్ని సంకల్పములను నీ క్షేమము అంటే జన్మరాహిత్యముకొరకు విడువ దగినదే.

క.ప. 73. జన్మరాహిత్యం బనె స్వర్గంబగు లోభయుమును నష్టములనరి। యత్నైనె కూడని దసిరా। స్వచ్ఛందుల మాటలన్ని సత్యము వినరా। అని శ్రీ కృష్ణ దేవేంద్రుల వారు సెలవిచ్చియున్నారు. శ్రుతి ॥ సంకల్పమాత్ర సంభవో బంధః అను అక్షర పరుపనిర్ణయము మోక్షాపేక్షా సంకల్పోబంధః" యని క్షరపురుష నిర్ణయముగా నున్నందున కోరిక రహితమైన మార్గము శ్రేష్ఠమని స్వచ్ఛందులగు సత్పురుషులు నిర్ణయించినారు. అట్టివలననే జనన మరణములు కలుగుచున్నవి, కనుక కోరిక మంచిది గాదని, అత్యుత్తమమని నిర్మల హృదయములు నిన్ను వాక్యంబులు సత్యమైనవని భావము. మరియు క.ప. 74 వ యోపేక్ష జనించిన। నాయాపేక్షలెల్ల మాయ। యని తెలియదగును అయానమౌనమానసము। ధీయని విడువదగును। క్షేమము కొరకై ॥

ప్రపంచ పారమార్థిక కోరికలు పూర్ణయనే గనుక జన్మ బంధమని నిర్ణయము.

అందువలన జనన మరణ రూప శ్రమ అధికమగును. గనుక చిత్తము శాంతి కల్గి సకల కోరికలు కర్తృత్వరహితముగా విడువుము భావము.

మం. శ్లో॥ మోక్ష ఇతిచ, నిత్యానిత్య వస్తువిచార జనిత్వ సంసార దుఃఖదుఃఖ విషయ సమస్త క్షేత్ర మమతాభి సమస్త బంధ సంబంధ క్షయో మోక్షః. ఉపాస్య ఇతిచ, సర్వ శరీర చైతన్య బ్రహ్మప్రాపకో గురు రుపాస్యః, శిష్య ఇతిచ, విద్యాధ్వస్త ప్రపంచావ స్వరూప గాహిత జ్ఞానావశిష్టం బ్రహ్మైవశిష్యః - 9.

తా॥ నిత్యానిత్య వస్తువిచారముచే అనిత్యము లైన సంసార దుఃఖవిషయములందు సమస్త వస్తువులందున్న మమకారబంధ సంకల్పక్షయమే మోక్షము. సర్వదేహ శరీరములందున్న చైతన్య బ్రహ్మము పొందించు గురువు ఉపాసింపదగినవాడు. విద్యచేత తన కంటే వేరగు జగత్తు అంతయు అదృశ్యమగునప్పుడు తన కంటే వేరైన వస్తు వెద్ది యున్నలేక తానొక్కడుగానే మిగిలి యుండునపుడు (మిగిలియున్న) శిష్యుడగు వాడే శిష్యుడు.

31. మోక్ష ఇతిచ = ఇది మోక్షము.

నిత్యానిత్యవస్తు విచారముచే అనిత్యములైన సంసార దుఃఖవిషయములగు వస్తువులందును మమకార బంధసంకల్ప క్షయమే మోక్షము. నిత్య [illegible] నిత్య మైనది, సత్యమైనది, శాశ్వతమైనది. [illegible] సమస్తము అంతర్బాహ్యములలో లేదు వస్తు [illegible] విషయ సమస్తక్షేత్రములందు మమకారము [illegible] నిరాకరించుట చేసినచో, కనుక [illegible] వాటికి అస్థిరమైనది, దాని మోక్షము [illegible] అనుభవించుట. గనుక [illegible] తానే లేకుండా పోవును. కనుక యెరుక యుండుట్లనే బ్రాంతి [illegible] నాకు [illegible] లేదు స్వానుభవము లేదని పృథక్ వైనదో అశ్రయించినది రహితమై జన్మకు రాని మోక్షము సిద్ధించును. తిరిగి జన్మకు వచ్చె మోక్షము గాదు, వచ్చిన ముక్తియన్ను మోక్షము గాదు. [illegible] చేసిన యెరుక లేని [illegible] జన్మరహిత మోక్షమని శ్రుతి వాక్యములు కర్థము.

32. ఉపాస్య ఇతిచ = ఉపాసింపదగినవాడు సర్వశరీరస్థ చైతన్య బ్రహ్మప్రాపకో గురురుపాస్యః. సర్వ జీవుల శరీరములందున్న చైతన్య బ్రహ్మము ప్రాప్తింపజేయు గురువు ఉపాసింపదగినవాడు. [illegible] బ్రహ్మ [illegible] సకల జగా [illegible] **"గురోరన్యం నవిద్యతే"** [illegible] గురుసాక్షాత్కారము పొందక దానిన్నా [illegible] వల్ల తన [illegible] ఉద్ధి స్వస్వరూప జ్ఞానము [illegible] గాంచిన వానిని తప్పక పూజింపవలయును సేవింపవలయును. [illegible] గ్రంథ [illegible] కోటి గ్రంథము చదివిన

Dr Dayananda swamy ebooks

లభించని బ్రహ్మ జ్ఞానము ఒక్క గురువు వల్ల లభించును.

శ్లో॥ "తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన, పరిప్రశ్నేన సేవయా
ఉపదేక్ష్యంతి తే జ్ఞానిన స్తత్త్వదర్శినః॥ - భ.గీ.

కావున సద్గురో పాసన రాజమార్గము. గురుదీక్షయే శక్తి పాతము. అందుకే గురుగీతయందు పార్వతీదేవి యడిగిన శ్లో॥ యస్య దేవే పరాభక్తిర్యథా దేవే తథా గురౌ। తస్యైతే కథితాహ్యర్థాః ప్రకాశంతే మహాత్మనః అని మహాదేవుడు జవాబిచ్చినాడు. అందుకే గురు గీత పఠనీయము.

181 శ్లో॥ యస్య ప్రసాదా దహమేవ సర్వం। మయ్యేవ సర్వం పరికల్పితంచ। ఇత్థం విజానామి సదాత్మరూపం। తస్యాంఘ్రి పద్మం ప్రణతోస్మి నిత్యమ్॥ అనగా నేనే సర్వమగుచున్నాను. నా చేతనే సర్వం కల్పింపబడినది, అటువంటి జ్ఞానము గల్పుటకై నిత్యము సద్గురు పాదములను కొల్చెదను అని వర్ణించుచున్నది.

శ్రోత్రియ బ్రహ్మ నిష్ఠుడను, అనుభవ జ్ఞానియగు గురుమూర్తిని పూజించుటవల్ల పూజనీయుని సల్లక్షణములన్నియు పూజించు వాడు తప్పక పొందును.

39. శిష్య ఉచితం = ఉత్తమ శిష్యుడు

శ్లో॥ గురు మూర్తిం స్మరేన్నిత్యం। గురోర్నామ సదా జపేత్,
గురోరాజ్ఞాం ప్రకుర్వీత। గురోరన్యం న భావయేత్॥ గు.గీ - 117

ఎల్లప్పుడు సద్గురు స్వరూపమునే స్మరించవలయును. ఆ సద్గురు నామమునే జపించువాడు. సద్గురు ఆజ్ఞప్రకారమే చేయువాడు ఇతరమును దేనిని తలంచనివాడు అట్టి వాడు శిష్యుడు. స్వయం తీర్ణః పరాంతారయతి అనే న్యాయముగా తాను సర్వ భ్రాంతి రహితము చేసుకొని ఇతరులకు శక్తిపాత దీక్ష ద్వారా బోధాధికారము పొంది కేవలం లోకసేవయే పరమార్థంగా ఎంచి బోధ చేయుటకు ప్రయత్నించువాడే నిజమైన శిష్యుడు.

సం. విద్యావినీత, సదాచారస్థ, ప్రజ్ఞావిద్వాన్, మూఢ ఇతర, కర్తృత్వ భోక్తృత్వాహంకార భావనావన్ మూఢః, ఆసుర ఇతర, బ్రహ్మ విష్ణ్వాదీనా మైశ్వర్య కాముకయా నిరశన జపాగ్ని హోత్రాది వ్రతరూపక్లేశం సహమానయుత చాతుర్వర్ణ్య రాగ ద్వేష హింసా దంభాద్య పేక్షితంతపం ఆసురమ్ -10

దా॥ విద్వాంసుడు ఎవడు? బ్రహ్మ మొదలు గడ్డిపరక వరకున్నగల సర్వమునందుండు గల స్వరూపమును స్వస్వరూపమును తెలిసినవాడే విద్వాంసుడు. మూఢుడనగా ఎవరు? మనుష్యాది శరీరములందు వర్ణములయందును ఆశ్రమములయందును కర్తృత్వ భోక్తృత్వములయందును అహంకారభావన కలిగియుండువాడు మూఢుడు. ఏది అసురము? సద్గురు బ్రహ్మము విష్ణువు ఈశానుని, దేవేంద్రుని ఉద్దేశించి భోగైశ్వర్యములయందలి కోరికను పొందుటలకు ఉపవాసముచేతను, జపముచేతను, అగ్ని హోత్రాదులచేతను, అంతరాత్మను తపింపజేయుట, ఉత్పుగ్రరాగద్వేష హింసాదంభాదులతో ఆచరించు అపేక్షసహిత తపస్సు అసురము.

34. విద్వానివ = అతడే విద్వాంసుడు

అచల పరిపూర్ణభావస్వరూప ఆత్మకు అతీతమైన కేవలాత్మ – నిరాలంబమును అపరోక్షము గావించు కొన్నవాడే విద్వాంసుడని నిర్ణయించినారు.

శ్లో॥ అచలమేవ సత్యం నిరంజనం నిర్వికల్పం
పరాత్పరం బ్రహ్మమేవేతి విద్వాన్
అస్య జ్ఞానం భ్రాంతి వృత్తి ప్రయాతి

ఏవం జ్ఞాత్వా ఉస్మరాహిత్య మత్స్మృతి। అనగా అచలం=చలము. సత్యాసత్యములు, అంజన నిరంజనము, సవికల్ప నిర్వికల్పాదులు ఇలాంటివిన్నియు ద్వంద్వములు, సాపేక్షికములు, నిరాలంబం ఒకటే నిర్ద్వంద్వము. నిరపేక్షకము, కలుకన కేందనిది కనుక ఈ ద్వంద్వములలో దేని చేత సూచింపబడనిది. సద్విద్యాసంపద బ్రహ్మము సర్వమునై యున్నందున సర్వద్వంద్వములు ఇవే. కనుక అచలము సత్యము నిరంజనము, నిర్వికల్పము పరము అయియున్నది. ఈ పరమునకు పరమై యున్నందున పరాత్పరమని బ్రహ్మమని నిరాలంబమని, పరబ్రహ్మమని చెప్పబడుచున్నది. పరిపూర్ణ బోధజ్ఞులైన పండితుల చేతనే నమిపించబడగలది. ఏలననగా పరిపూర్ణము తెలియబడునది అని గాని, తెలియరానిదని గాని చెప్పుటకు వీలు లేనిది. కనుక ఈ ప్రతి అని మాత్రము చెప్పబడినది. విద్వాన్ అనే మాటకు శాస్త్ర పండితుడని అర్థ కాదు. "పాండిత్యం నిర్విద్యా" అని శ్రుతి. విద్యావిద్యలకు రెండింటికీ అతీతమైన నిర్ద్వంద్వస్వరూపమే నిరాలంబం, పరిపూర్ణం, గురూపదిష్ట సాక్షాత్కార మనగా తెలివితో దానిని కనిపెట్టినవాడే పండితుడు. చూస్తేనే ఎరుక పారిపోవునుగా. అని అన్నారు శ్రీకృష్ణదేశికులు మాదిన అతడుసూచెప్పబాలరు. ఇతరమైన మార్గములనే భ్రాంతి అధికమగునుగాని జన్మ రహిత విధానము గాదని తెలియవలయును పరిపూర్ణ పండితుడు మృత్యువునకే మృత్యువు.

35. మూఢ ఇతిచా = ఇతడే మూఢుడు.

మొదట అహంకారమును గురించి తెలుసుకొందుము. ఆ బ్రహ్మము యొక్క పరిణామ దశలు యందు బ్రహ్మము వల్ల అవ్యక్తము, మహదహంకారము వర్ణించినది. సమస్త సృష్టికి తానే కర్తను భోక్తను అని అభిమానించునదియే మహదహంకారము. అదే విధంగా అంతరింద్రియములలో వృత్తి అహంకారము ఏర్పడి.

దీనికి అధిష్ఠానదేవత రుద్రుడు, అభిమానించుట అది భౌతికము, శరీరములందు అహంకారములు అధిష్ఠవాడు మూఢుడు.

జీవగణములైన స్థూల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరము, మహాకారణశరీరములలో స్థూల శరీరముతో తాదాత్మ్యము చెంది ఒకడు అహంకారముతో నేను తెల్లగావున్నాను, నల్లగా వున్నానని, సూక్ష్మశరీరముతో తాదాత్మ్యము చెందినపుడు నేను సుఖిని, దుఃఖిని అని, కారణశరీరముతో తాదాత్మ్య చెందినపుడు నాకేమి తెలియదని. చివరకు నేనే బ్రహ్మము అని మహాకారణ శరీరముతో తాదాత్మ్యము చెంది అహంకారముతో అంటున్నాడు గాని లోకవ్యవహారములన్నీ బ్రహ్మ భావనలో వుండి చేయుటలేదు. అట్టి తన

శరీరాభిమానముతో మంటలు పలుకుచున్నాడు ఎందుకనగా అవిద్యవల్ల తన స్వనిక పరిపూర్ణమునందు (నిరాలంబము) నందు మ్మషయసే యెరుగడు, ఇది గురు రహస్యం.

ఇక వర్ణములు అనగా కులములు, బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రకులములని మరెన్నో కులములున్నవి. ఆశ్రమములు ఏవనగా – బ్రహ్మచర్యాశ్రమము, గృహస్థాశ్రమము, వానప్రస్థము, సన్యాసాశ్రమము అందురు, వానిలో యున్నను కర్తృత్వ భోక్తృత్వములందు అహంకారముతో నుండు వారు మూఢుడు.

38. అసుర జాతి ■ వీరే అసురము

బ్రహ్మను, విష్ణువును, శివుని, దేవేంద్రుని గూర్చి ఘోరమైన తపస్సులు చేసిగాని, మర్త్యులుగారులు తేరి గాని వారిని మెప్పించి భోగములు ఐశ్వర్యములు అనుభవించుటకు వరములు పొందుతారు. ఇట్టి అపేక్ష కలిగి అహంకారమున వరములు పొందిన వారినే నాశనముచేసి తానాపదని అలంకరింపబడియున్నదని తప్పుడు మాపుగలరు. వారులోక కంటకులై చేయరాని దుష్కృత్యములు చేయుదురు. వారు నీచయోనుల యందు జన్మిస్తారు. అన్యాహిత్యము వారికే వెంటనేమీయే. ఇట్టిది అసురము.

సం. శ్లో॥ తపఇతిచ, బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యేతి ప్రత్యక్ష జ్ఞానాగ్నినా బ్రహ్మాద్యైశ్వర్యాశాసిద్ధ సంకల్పబీజ సంతాపరూపం తపః. పరమపద మితిచ. ప్రాణేంద్రియాద్యంతః కరణ గుణాదేః పరతరం సచ్చిదానంద మయం సర్వసాక్షికం నిత్యముక్త బ్రహ్మస్థానం పరమం పదమ్. గ్రాహ్యమితిచ, దేశ కాలవస్తు పరిచ్ఛేద రాహిత్య చిన్మాత్ర స్వరూపం గ్రాహ్యమ్. అగ్రాహ్యమితిచ, స్వస్వరూప వ్యతిరిక్త మాయా మయ బుద్ధీంద్రియ గోచరజగత్సత్యత్వచింతన మగ్రాహ్యమ్. సన్యాస ఇతిచ, సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య, నిర్మమో నిరహంకారో భూత్వాబ్రహ్మేష్టం శరణ ముపగమ్య తత్త్వమసి సర్వంఖల్విదం బ్రహ్మ, నేహనా నాఽస్తికించన ఇత్యాది మహావాక్యార్థాఽనుభవజ్ఞానా ద్బ్రహ్మైవాఽహమస్మీతి నిశ్చిత్య నిర్వికల్ప సమాధినా స్వతంత్రో యతిశ్చరతి సన్యాసి సముక్త సపూజ్య స్వయోగీ సపరమ హంసస్సఽవధూతస్స బ్రహ్మణఇతిచ (11)

బ్రహ్మాదుల ఐశ్వర్యమందలి ఆశచే సిద్ధించిన సంకల్ప బీజమును బ్రహ్మ సత్యము జగత్తు మిథ్య అను ప్రత్యక్ష జ్ఞానమను అగ్నిచే దహింపజేయుట తపము. ప్రాణములు, ఇంద్రియములు, అంతఃకరణము వాని గుణములు మున్నగు వాటికంటే పరతరమును సచ్చిదానంద మయమును. నిత్యముక్తమగు బ్రహ్మస్థానమే పరమపదము. దేశ కాల వస్తుపరిచ్ఛేదము లేని చిన్మాత్ర స్వరూపమే గ్రాహ్యము. స్వస్వరూప వ్యతిరేకమైన మాయామయమగు బుద్ధీంద్రియములకు గోచరమైనదగు సత్యమును చింతనము గ్రహింపదగినది కాదు. ఇది అగ్రాహ్యము. ప్రాపంచిక విషయములనెల్ల పరిత్యజించి, నిర్మముడు, నిరహంకారుడై, తన కిష్టమగు బ్రహ్మమును శరణు జొచ్చి తత్త్వమసి, అహం బ్రహ్మాస్మి. సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ, నేహనా ఽ నాస్తి కించన మొదలైన మహావాక్యములయొక్క అర్థమును అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుటవల్ల నేను బ్రహ్మనే యగుదును అని నిశ్చయముగా తెలిసి నిర్వికల్ప సమాధితో కూడి స్వతంత్రుడై యతి సంచరించుచుండును. అతడే సన్యాసి,

Dr Dayananda swamy ebooks

అతడు ముక్తుడు, అతడే జ్ఞాని, అతడే యోగి. అతడే పరమ హంస. అతడే అవధూత. అతడే బ్రాహ్మణుడు.

37 తపమితి = ఇది తపము.

'బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా జీవో బ్రహ్మైవ నాపరః' అని సర్వజ్ఞ సిద్ధాంతం బ్రహ్మమును, నేహ నానాస్తి కించన అని అద్వైత తత్వముగ పరమాత్మ స్వరూపమని ఈ ఉపనిషత్తులందే ఈ మంత్రమునందే వెల్లడించి బ్రహ్మ సత్యం జగత్ మిథ్య అనుట పరస్పర భావన ద్వయముగా ఉన్నది. పరిపూర్ణ జ్ఞానులు బ్రహ్మ, జగత్తు రెండును సత్యములు గాని లేదా అసత్యములు గాని అనవసరమని అభిప్రాయము గలవారు. ఇక జ్ఞానాన్ని గురించి చెప్పవలసివస్తే జీవ బ్రహ్మైక్యమే జ్ఞానాన్ని పొందుదురు. జీవుడు బ్రహ్మము కలిసిపోతున్నారు. మహాత్ములు కర్మయోగమును 'సంతతాభ్యాస యుక్తత' అని చెప్పుచున్నారు అనగా సాధనము చేతనే ముక్తియును పొందుట కొరకు చేయవలసినదేమి అని ప్రశ్నము. కనుక జీవబ్రహ్మైక్యము జ్ఞానాన్ని ఇస్తారు. దాని వల్ల కర్మఫలములన్ని నాశనమగును. అనగా మిగిలియుండును. ఇట్టి జ్ఞానాన్నిచ్చే సంకల్ప బీజమును ఎండించు విధమే తపము అన్నారు. గాని నిరాలంబం వంటి స్థితికి స్థానము లేదు. మానవుడు తాను దృఢముగా నమ్మి విషయము పలు కష్టనష్టములుగా కర్మపరంపర చేసి నెమ్మదిగా సంకల్ప బీజమును ఎండబెట్టినట్లు తెలియవలెను. బ్రహ్మ సర్వ సంకల్పములు నశించును. ఇట్లు విషయము ఎండించేయుటయే తపము.

38. పరమ పద మితి = ఇది పరమ పదము.

శ్లో॥ స్వయం బ్రహ్మ మయోభూత్వా తత్పరం నావలోకయేత్
పరాత్పర తరం నాన్యత్ సర్వగం తన్నిరామయం॥ గురు గీత - 212

తా॥ మనుడు తాను బ్రహ్మస్వరూపుడై ఆ పిమ్మట దాని పరిపూర్ణ సర్వవ్యాపకమగు కేవలాత్మ (నిరాలంబం) ఆగుచున్నాడు. అట్టి పర స్వరూపమగు నిరాలంబం కంటే అన్యమేదియు లేదు. అది అంతట నిండియున్నది. నిరామయమై యున్నది. ఇది దేనికి ఆధారము గాదు అని స్పష్టంగా చెప్పుచున్నది ఈ గురుగీతా శ్లోకము. ప్రాణములకు, ఇంద్రియములకు, అంతఃకరణములకు పరతరమగు సచ్చిదానంద బ్రహ్మము సత్యమయినది గాదు. ఆ సచ్చిదానంద బ్రహ్మమే బంధమునకు మోక్షమునకు మూలకారణమని వేరుగ ఉన్నదని తెలుసుకొన్నాము. ఇలాంటప్పుడు పరమ బ్రహ్మమే సత్యమైనది, శాశ్వతము, దానికంటే అన్యమేమి లేదని నమ్మినచో వాడు భ్రాంతితో మునిగి జనన మరణ మనే చక్ర భ్రమణమందే తిరుగుచుండును. ఆ పరమ బ్రహ్మము పరమ పదము. ఆ పరమ బ్రహ్మమును గురు కృపచే తానే సరి తెలుసుకొని, తన కంటే (స్వస్వరూప బ్రహ్మకంటే) అన్యమైన నిరాలంబమును దర్శించి సర్వ భ్రాంతులు దాటి పరమశాంతిని పొంది అన్యమునకు అన్య రాహిత్య మోక్షము పొందును. ఇదే పరమపదము, నిరాలంబమే పరమ పదము.

క.ఉ॥ 4.5 నరకు పడమని బయలున । గురుగుహ్య మనంతమునని గోప్యంబనని పరిపూర్ణమనియనుచును । అరయుచుగా బహ్మవయులు తెలియ మాయప్పా । ఆ తెలిసిన తెలివి మానప్పా .....”

39. గ్రాహ్యవిరహిత = ఇది గ్రహింపబడనిది

అధిష్ఠాన చేతన బ్రహ్మమే గ్రహింపబడనిది. ఎందుకు బ్రహ్మము, మాయ బ్రహ్మలు వేర్వేరు కావు. బ్రహ్మ వల్లనే మాయ. గనుక రెండు ఒకే వానియందున కూడ్య వారును కాంటివి. గ్రాహ్యగాని బ్రహ్మము నిరాలంబం. ఇందుకు ప్రమాణంగా వేదమునందు ఒక చరణమును పరిశీలింతము. బ్రహ్మమనగనున్న బ్రహ్మంబనగ రాదు” అంటే ఎందుక, సచ్చిదానంద బ్రహ్మమును పదంకుండగ నిరాలంబమును గ్రహించ లేమని స్పష్టపరచుడినది. కనుక బ్రహ్మమే గ్రాహ్యమని చెప్పిన వేదాంత బడిన మట కొన్ని శ్రుతులను పరిశీలింతము.

శ్లో॥ ఏష సర్వేషు భూతేషు గూఢోత్మా న ప్రకాశతే
దృశ్యతే త్వగ్ర్యయా బుద్ధ్యా సూక్ష్మయా సూక్ష్మదర్శిభిః ॥ కఠోపనిషత్.

తా॥ అతీంద్రియమగు బుద్ధితే ఈ బ్రహ్మము గ్రహింపబడగలుగుచున్నది అనగా బుద్ధీంద్రియమునకు నిత్యమా నిత్యములు అవిభాజిక వ్యాపారక యున్నది. ఈ వ్యాపారము వదిలినచో ఆ బుద్ధితో అతీంద్రియమనబడి ఈ బ్రహ్మమును గ్రహించ సమర్థమగుచున్నది

శ్లో॥ ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మంతవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః॥ బృహదారణ్యకోపనిషత్.
ఆత్మయే చూడ దగినది వినదగినది ధ్యానముచే పొందదగినది అనగా మననముచే తెలియ దగినది గానున్నది.

40. అగ్రాహ్య మితివ = ఇది అగ్రాహ్యము

దిగువ శ్రుతులు నిరాలంబం అగ్రాహ్యమని చెప్పుచున్నవి. పరిశీలింతము.
శ్లో॥ <u>న తత్ర చక్షుర్గచ్ఛతి</u>, న వాగ్గచ్ఛతి, నో మనో, న విద్మో న విజానీమో, యథైత దనుశిష్యా దన్యదేవ తద్విదితాదథో అవిదితాదధి ఇతి శుశ్రుమ పూర్వేషాం యే న <u>స్తద్వ్యాచచక్షిరే॥</u> కేనోపనిషత్.

తా॥ వాక్కుకు అందనిది! మనస్సుకు చక్షువునకు అందదు. జ్ఞానమునకు కూడా తెలియరానిది ఏదో అది తెలియని దాని కంటెను, తెలియరాని దాని కంటెను వేరుగా నున్నదని పూర్వము పెద్దలు తెలుసుకొని శిష్యులకు ఉపదేశించిరి. (అదే నిరాలంబం।

శ్లో॥ నైవ వాచా న మనసా ప్రాప్తుం శక్యో న చక్షుషా అస్తీతి బ్రువతోఽన్యత్ర కథం తదుపలభ్యతే కఠోపనిషత్॥

తా॥ వాక్కుమనస్సు చక్షువులకు పొందింపరానిది. ఉన్నదని చెప్పువారికి తప్ప మరొక రీతిగా దాని యుపలబ్ధి కాజాలదు

యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ ॥ <u>తైత్తిరీయం॥</u>

ఎ.మనః వాక్కులకు తెలుసుకొనుటకు అసమర్థములై వెనుకకు మరలునో అది నిరాలంబం అది గ్రహింపరానిది.

Dr Dayananda swamy ebooks

కనుక అభ్యాస చేతన బ్రహ్మము, ఏకైక బ్రహ్మము గ్రాహ్యము, వివాదము, పరిపూర్ణపరబ్రహ్మము అగ్రాహ్యమని గమనించవలయును.

41. సన్యాసి ఎవరు = ఉత్తమ సన్యాసి

ప్రాపంచిక విషయములన్నీ పరిత్యజించి, ఈ ప్రపంచమును, దానిని సృష్టించిన బ్రహ్మ విషయములన్నీ వదలి వేయవలెను. ఎందుకనగా జీవుడు, జీవుడు వసించు ప్రపంచము రెండు బ్రహ్మమే. బ్రహ్మమే సృష్టి కారణమని సర్వాంగీకారమైన విషయమే. పంచభూతములన్నీ కలిసి శరీరములు. ఏక పూర్ణదృష్టియే రూపమైతే ఎరుకే ఈ జగమయ్యినవి. కనుక పరిశీలనగా శుద్ధ జ్ఞానము తప్ప మరేది మాయయే అగుచున్నది. కనుక సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ "ఏకమేవా అద్వితీయం బ్రహ్మ" ఏకమేకం భవతి, ఇత్యాది శ్రుతులలోవున్న బ్రహ్మ శబ్దమునకు పర్యాయపదముగా అర్థమగునట్లు ఎరుక అనే శబ్దము వాడినారు. శాశ్వతమైనదిగా సృష్టించుటకే కార్యరూపమగుచున్నది. కార్యకారణములుగా అభేదమైనట్టి పరిణామములు చెందుచున్నవని వేదములు బ్రహ్మజ్ఞానులు మహర్షులు చెప్పినారు. ఈ ఎరుక నానాత్వము చెందుచున్నది. ఎరుక యందు స్వగత భేదమున్నది గాని సజాతీయ భేదములేదు అంతా ఏకమే. కనుక సజాతీయ భేదమును పరిపూర్ణులు అంగీకరించిరి. ఈ భావమునే పొందిన ఎరుకను స్వీకరించవలయుచున్నది. ప్రాపంచిక విషయములు త్యజించిన వ్యష్టిరూప ఎరుక సర్వంగా సమిష్టిగా ఎరుక నిర్వికారులై తరగ నిశ్చయము కావలయును. "ఎరుకౌశ్చర్యుండెవ్వడని ఎరుకే ఈ విశ్వరూప సర్వమయ్యెనని" అన్నారు శ్రీ కృష్ణదేవేంద్రులవారు. దానిని ఎరుకనే పరిత్యజించ వలయును. ఈ దృష్టి కోణమునే ఈ సన్యాసి అంశములు పరిశీలించవలెను.

నిర్మలుడు: అనగా మలము లేనివాడు. మలము అనగా మురికము. మలములు మూడు 1. అణవ మలము = పరమాత్మ నేనుగాక సంసారముతో మునుగుట. 2. మాయామలము = పర బ్రహ్మాపేక్షచేత ఇతరులకు కీడుచేయుట. 3. కార్మికమలము జనన మరణ హేతువైన వ్యాపారములు చేయుట. ఈ మూడు మలములను వదిలి ప్రవర్తించువాడు నిర్మలుడు, పరమార్థ రేఖలు నిర్మలుడు కాదు పక్షసర్వులవైపే యున్నట్లు లౌక్య సామాన్యం మాత్రమే

నిరహంకారుడు: అహం వృత్తి లేనివాడు. నేను అనుభావన లేనివాడు నిరహంకారుడు. ఇట్టి గుణములు యుండవలెను. తల్లి వాడుతన బిడ్డలను బ్రహ్మమును తరలు తోడ్పడి యుండును. ఇట్టి అనేకవిధమైన బ్రహ్మము తరలుకొనియుండదను అంటే నష్టములేని బ్రహ్మము కూడా యున్నదా! అంటే "అహంబ్రహ్మాస్మి అహం బ్రహ్మోస్మి" అట్లు మానకగలుగుటచేసి కొన్ని విషయ తత్త్వ బ్రహ్మ యందు మొదలగు చెప్పబడిరి. వీరు కూడా సృష్టిలోని నాకే యని గుర్తుంచుకొనవలసి యుండును, ఇట్టి వానిని తరింపజేయు తత్త్వము. అహం బ్రహ్మాస్మి సర్వం ఖల్విదంబ్రహ్మ, సోహం అనుకొని అను మహావాక్యముల యొక్క అర్థము అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుట. వానిని గురించి వివరించితిని.

Dr Dayananda swamy ebooks

తత్త్వమసి: ఈ మహావాక్యము సామవేదాంతర్గత ఛాందోగ్యోపనిషత్తు నందలిది. లక్షణావృత్తియను చేత అనగా జహల్లక్షణ అజహల్లక్షణ. జహదజహల్లక్షణములు చేత ఉపదేశక్రమము తెల్పబడును.

వివరణము: తత్త్వమసి అను వాక్యమున మూడు పదములు గలవు. 1. తత్ అనగా ఈశ్వరుడు, 2. త్వం= నీవు, జీవుడు. 3. అసి= అయితివి అనగా ఆ బ్రహ్మము నీవైతివి.

వివరణములు

1. తత్పదము.

ఏ) వాచ్యార్థము= మాయ. మాయ యందలి చిదాభాసము. అధిష్ఠానము-బ్రహ్మ, చేరి ఈశ్వరుడు తత్పదమునకు వాచ్యార్థము.

ఈశ్వరుని ధర్మములు. 1. సర్వజ్ఞత 2. సర్వశక్తిత్వము, 3. వ్యాపకత, 4. ఏకత, 5. స్వాతంత్ర్యము 6. సమర్థత, 7 పరోక్షత, 8 మాయోపాధి, ఈ యెనిమిది ఈశ్వర ధర్మములు.

బి) లక్ష్యార్థము= ఈ సర్వ ధర్మములు సహితముగా మాయ, మాయ యందలి చిదాభాసము, మాయాధిష్ఠాన బ్రహ్మము ఈశ్వరుడు తత్పదము యొక్క లక్ష్యార్థము.

2. త్వం పదము

ఏ) వాచ్యార్థము. అవిద్య, అవిద్యయందలి చిదాభాసము కూటస్థుడు చేరి జీవుడు త్వంపద వాచ్యార్థము.

జీవుని ధర్మములు 1. అల్పశక్తి 2. అల్పజ్ఞత 3. పరిచ్ఛిన్నత 4. అనేకత 5. పరాధీనత 6. అసమర్థత 7. అపరోక్షత 8. అవిద్యోపాధి, ఈ ఎనిమిది జీవ ధర్మములు.

బి) లక్ష్యార్థము= భాగత్యాగ లక్షణములతో అనగా సకల జీవ ధర్మములు సహితముగా అవిద్యయందలి చిదాభాసమును పరిత్యాగము చేసినచో పరిశేషమైన కూటస్థుడే త్వం పదమునకు లక్ష్యార్థము.

3. అసి పదము

అసి పదమునకు అయితివి అని అర్థము. అసిపదము తత్. త్వం పదములకు ఐక్యతను కల్పించును.

తత్త్వమసి అను వాక్యమునకు "అదినీవైతివి" అను వాచ్యార్థము. కించిజ్జ్ఞ అపరోక్షాది ధర్మములు గల ఈశ్వరుడెట్లగును? కనుక ప్రసిద్ధార్థము వాచ్యార్థము అంగీకరించినచో వాక్యార్థము సమన్వయము మగుట లేదు. విరుద్ధములగు రెండు తత్త్వములకు ఏకమెట్లు పొసగును? పొసగదు. కావున

వాచ్యార్థ విరుద్ధము ప్రసిద్ధమైయున్నందున లక్షణావృత్తిచే విచారించిన నేగాని ఈ విరోధము పరిహారమగును.

మహావాక్యమునందున్నయటువంటి జహల్లక్షణముగాని, అజహల్లక్షణముగాని,

ప్రయోజనముకావలెను. ఏలననగా జహల్లక్షణముచే తత్పద వాచ్యార్థమైన ఈశ్వరుని త్వం పదవాచ్యార్థమైన జీవునిగాని పూర్తిగా విడిచిన యెడల లక్ష్యత ఎవరికి? అప్పుడు జీవేశుల అనేక దుఃఖరూప దేహ ప్రపంచములను గ్రహించవలసి యుండును. కనుక జహల్లక్షణము వర్తించదు ?

అజహల్లక్షణమందు వాచ్యార్థమునందు ఏమి త్యాగములేక పోవుటచే తత్, త్వం పదములందలి విరోధార్థములు పరిహారము గాక మిగిలి యుండును. అనగా జీవేశ్వరుల విరుద్ధ ధర్మములైన సర్వజ్ఞత్వ పరోక్ష అపరోక్షములు కూడా విడువబడక పోవుట వలన వాక్యమునకు సమన్వయము కుదురదు. కనుక మహా వాక్యమునందు జహదజహల్లక్షణము చేతనే పద ద్వయమునకు ఐక్యత సిద్ధించును. ఎట్లనగా 'తత్' 'త్వం' పదములందలి విరోధ భాగమునకు త్యాగమున్ను, అవిరోధభాగమునకు గ్రహణమున్ను జరుగుట వలన పదార్థము ఐక్యత చేయబడును.

1. కనుక తత్పదవాచ్యార్థమైన ఈశ్వరుని యందు ఉపాధిసహిత మాయ, మాయవలన కలిగిన సర్వజ్ఞ సర్వశక్తులను విడువబడెను.

2. అట్లే త్వంపద వాచ్యార్థమైన జీవుని యందు ఉపాధిసహిత అవిద్యాంశములను అవిద్యవలన కలిగిన అల్పశక్తి అల్ప జ్ఞానాది ధర్మములు త్యజించ వలయును.

3. ఇక జీవేశ్వరుల యందలి అధిష్ఠాన చేతనాంశమొక్కటే గ్రాహ్యాంశమైయున్నది. జీవేశ్వరుల యందలి యధిష్ఠాన చేతన సమాన ధర్మమై యున్నది. సమానమనగా రెండు గాదు. ఏకమేనని తత్త్వమసి వాక్యము బోధించుచున్నది.

శ్రీ కృష్ణ యోగీంద్రులవారు ఈ కింది కందార్థ దర్పణంబునందు యిట్లు వివరించియున్నారు. **“పిండ బ్రహ్మాండములు రెండును యీ రెండిలోని రెండహంములు యీ। ఖండములు నాలుగు కూడి అఖండము అగు ఎరుక రూపు గనరా మా తండ్రీ యిది తెల్పిన ఘనుడే తలిదండ్రీ”** అనగా ఆపాదమస్తక పర్యంతము తెలియుచున్న వ్యష్టి ప్రాణము పిండము. దాని యందలి వ్యష్టి మనస్సు అహంకారమే, మరియు వ్యష్టి ఆకాశము వరకు తెలియుచున్న సమిష్టి ప్రాణము బ్రహ్మాండము దాని యందలి సమిష్టి మనస్సు అహం అని సర్దుయును. ఈ పిండబ్రహ్మాండములు, రెండు అహంములు నాలుగు కూడి అఖండమగు ఎరుకయనబడును. ఈ ఎరుక యొక్క వాస్తవ లక్షణములను తెల్పేటి సద్గురువే తల్లిదండ్రియని అన్నారు. ఈ భావమునందు

1. పిండము + అందలి అహం = **త్వం పదము**

2. బ్రహ్మాండము + అందలి అహం = **తత్పదము**

పిండము + అందలి అహం + బ్రహ్మాండము + అందలి అహం = ఈ నాలుగు కలసిన అఖండ రూపే **అసిపదము.** అఖండ ఎరుక స్వరూపము.

Dr Dayananda swamy ebooks

వీటిని వస్తు నిశ్చయముగా తెల్పిన గురుడే తల్లిదండ్రి. తత్త్వమసి వాక్యములో చెప్పబడిన అర్థముకే గాక విశేషముగా అఖండార్థమునే ఈ కంఠార్థములో చెప్పబడినది. ఎట్లనగా మహావాక్య విచారణలో జహదజహల్లక్షణము (భాగత్యాగ) పద్ధతి చేత తత్, త్వం, అను పదముల యందలి విరుద్ధాంశములను త్యాగము చేసినచో మహా వాక్యార్థము అర్థమగును. అవిధముగా యీ విరుద్ధాంశములను త్యాగము చేయుచుండగనే శ్రీకృష్ణదేశికుల వారు అఖండార్థమును ప్రతిపాదించినారు. అంతేగాక పిండబ్రహ్మాండములు రూపుకేసుగా అఖండంబగు ఎరుక రూపు గాదని ప్రతిపాదించిరి. పరిపూర్ణ బోధాధికారులు తమ శిష్యులను యీ విధమును వస్తు నిశ్చయముగా తెలిపి ఆత్మ సాక్షాత్కారము అనగా అఖండ ఎరుక దర్శనము చేయించవచ్చును. ఇదొక మార్గము. అఖండ ఎరుక స్వరూప దర్శనమైనచో పరిపూర్ణ దర్శనము చేయించుటకు చాలా సులభమని గ్రహించగలరని ప్రార్థన.

అహంబ్రహ్మాస్మి : ఈ మహావాక్యము యజుర్వేదాంతర్గత బృహదారణ్యకోపనిషత్తులోనిది. దీనివలన అనుభవము వచ్చును.

అహంబ్రహ్మాస్మి యొక్క నిర్ణయము: అవిద్యకు యోగ్యమైన మానవదేహము యందు బుద్ధి సాక్షిగానున్న ప్రత్యగాత్మ ప్రకాశము వల్లనే నాడు, నేను అను అహం వృత్తి కలుగుచున్నది. అందువలన అహంబ్రహ్మాత్వ నిర్ణయము సిద్ధించుచున్నది. అస్మి అనగా అయితిని అని యర్థము. ప్రత్యగాత్మ అధోపరిణామములకెందుకే జీవోపాధులందు చేరుచున్నది. బ్రహ్మ నిర్ణయము తెలిసి ఊర్ధ్వపరిణామము చెందునప్పుడు నేను బ్రహ్మనైతిని అను యుక్తి నిర్ణయము సార్థకమగుచున్నది.

సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ: తత్పదము, త్వంపదము, అసి పదము, ఆత్మ, అండ పిండ బ్రహ్మాండములు బ్రహ్మము నీవే, సత్తు, చిత్తు, సాక్షిరూపము. క్షరాక్షరములు, క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుడు నీవే. కర్మ జ్ఞానములు, స్థూలము దీర్ఘములు మొదలైన సర్వంనీవేనని తెలుసుకొనుము.

నేహనానాస్తి కించన: 'ఆ స్తంబ పర్యంతం పరమాత్మ స్వరూపకం' అని శ్రుతి. గడ్డి పోచమొదలు బ్రహ్మ పర్యంతం సమస్తము పరమాత్మయే కాని అన్యమేమి లేదు. సకల చరాచరములందు బ్రహ్మ నీవా, తత్వంతి, మనస్సు ఏకే రూపమున నున్నది కనుక అంతాబ్రహ్మము అన్యమేమి లేదు. నేను (బ్రహ్మము) తప్ప మరొకటి లేదు.

పైన చెప్పిన మహావాక్యముల యొక్క అర్థమును అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుచున్న వానిని స్మరించుకొనుటవల్ల నేను బ్రహ్మనే యగుదును అను నిశ్చయముగా సన్యాసి నెరుగును అప్పుడు ఆ సన్యాసి సవికల్ప సమాధియందుండును.

సవికల్పసమాధి అనగా సాధన సంపన్నుడైన అధికారి గురుముఖముగ వేదాంత వాక్య శ్రవణాదులు (మహావాక్య శ్రవణాదులు) చేయుచు తాను బ్రహ్మననే భావించును. ఇదే సవికల్పసమాధి. ఇట్లు ఎల్లప్పుడుంటూ స్వతంత్రుడైయతి సంచరించుచుండును. అట్టిదే సన్యాసి యని ఈ మంత్రము చెప్పుచున్నది. ఇందు సన్యాసి సవికల్పసమాధితో

Dr Dayananda swamy ebooks

కూడి స్వతంత్రుడై యుండును అని ఇతరులు చెప్పుదురు. కాని ఉపనిషత్ లక్ష్యము అద్వైతాత్మ్య మోక్షము సిద్ధింపజేయుట. కనుక కేవలబుద్ధి నేను బ్రహ్మ నైతిని అనే భావనే. అది మొదటి భ్రాంతి. ఇదేః సాంప్రదాయ సిద్ధాంతము ప్రకారము ఆతడు బద్ధుడైనాడు ఈ బద్ధత్వమును నివారింపనిదే, నాకు నిరాలంబమున స్థానము లేదు. మూలము లేదనుకుంటే సర్వ భ్రాంతులు నశించును. అప్పుడే స్వాతంత్ర్యము, అప్పుడే అద్వైతాత్మ్యమోక్షము. కనుక పై వాక్యములన్నీ, ఎరుక లేదు వాక్యములు వాటిని పఠించిన వాడే సన్యాసి, ముక్తుడు, అతడే పూజ్యుడు, ఇతడు పరిపూర్ణపరబ్రహ్మ భావజ్ఞుడు.

మ.శ్లో॥ నిరాలంబోపనిషదం యోఽధీతే గుర్వనుగ్రహత స్సోఽగ్ని పూతో భవతి స వాయుపూతో భవతి, న స పునరావర్తతే. న స పునరావర్తతే, పునర్నాభిజాయతే పునర్నాభిజాయత ఇత్యుపనిషత్॥ 12 (నిరాలంబోపనిషత్సమాప్తా)

తా॥ సద్గురువుయొక్క అనుగ్రహముచేత ఎవడు నిరాలంబోపనిషత్తును అధ్యయనము చేయునో అతడు అగ్ని పూతుడగుచున్నాడు. వాయు పూతుడగుచున్నాడు. వానికి పునరావృత్తి కలుగదు పునరావృత్తి కలుగదు. అతడే ముక్తి అర్హుడు. ఇతడు మరల జన్మించడు. అతడు మరల జన్మించడు. (నిరాలంబోపనిషత్తు సమాప్తము)

ప్రపంచమునగల అన్ని సగుణ నిర్గుణ సాధనల వల్ల అద్వైతాత్మ్యము సిద్ధించునని పలుపుతి చెప్పబడుచున్నది. ఇట్లు చెప్పి ఫలము కలిగించుటకే గాని, సాధనల వల్ల భ్రాంతి అధికమగును. ముక్తి లభ్యమవ్వదు. అన్ని మత సాంప్రదాయములు గమ్యము బ్రహ్మముయొక్క సగుణ నిర్గుణ స్వరూపమైయున్నది. అన్ని మతములు చివరకు ఒకే గమ్యస్థానము చేరునని చెప్పుదురు. ఆకాశము నుండి పడిన వర్షము చివరకు సముద్రమునే చేరును. మరల ఎందుకు అవియే వర్షాలమున భూమిపైనే పడి మళ్ళి సముద్రమునే చేరును. కనుక మతములన్నీ తిరిగి వచ్చు పద్ధతినే సూచించును. పరిపూర్ణబోధ యొక్కటి మాత్రమే తిరిగి జన్మకు రాని మార్గము. పరిపూర్ణబోధ వలన అద్వైతాత్మ్యము కలుగును. ఎందుకనగా బోధ సర్వలక్షణ విలక్షణమైనది. అందువల్ల నిరాలంబ సర్వలక్షణ విలక్షణమైనది. అందుండు మార్గము అత్యంత విలక్షణమైనది. కాని ఆశయము కూడా విలక్షణమే అదే తిరిగి జన్మరాని పద్ధతి

అన్ని గ్రంథములు, ఉపనిషత్తులు ఒకటే ఫల శ్రుతిని చెప్పినవి. అన్నిటివల్ల అద్వైతాత్మ్యమే సిద్ధించునని సూచించినవి గాని, ఎట్లు అది సిద్ధించునో వివరించలేదు. పరిపూర్ణబోధ వాటికన్న విశిష్టమైనది. అవి అన్ని కేవల బ్రహ్మైక్యమును సిద్ధింపజేయును. అదే మాకు తిరిగి రానిపద్ధతి ఉంటారు కాని పరిపూర్ణబోధ ఇట్లు గాక జనన మరణ రాహిత్యము సిద్ధించు విధానము సిద్ధాంతపూర్వకముగా ప్రమాణ పరిచినారు.

పరిపూర్ణ భావజ్ఞుడు ఎరుకను అనగా నేను అను వస్తువును సంపూర్ణముగా నమ్మి నిర్విచారముగా వదిలినవాడు ఈ నేను అనువస్తువు సృష్టియందు ప్రత్యగాత్మ,

సమిష్టియందు పరమాత్మయే స్వరూపము. అనగా అఖండ ఏకరసమే స్వరూపము. పరిపూర్ణమందు ఈ అఖండ ఏకరస లేదనే భావం దృఢపడితేనే గాని వ్యష్టిరూపమగు స్వరూపము పూర్తిగా నాశనముగాదు. కనుక జన్మకారణమగు వస్తువును వస్తుతః గుర్తించి దాని రహితము చేసుకొను జన్మరాహిత్యవిధానము పొందు విధానము ఈ పూర్ణబోధయందే గలదు. ఈసిద్ధాంతము సనాతనమైనది. వేదసమ్మతమైనది. సర్వసిద్ధాంతములకు అతీతమైనది. పరిపూర్ణమందు ఏకరస లేదనుటయే భ్రాంతి రహితము, భ్రాంతి రహితమే జనన మరణ రాహిత్యము.

ఎవడు సద్గురు కృపవల్ల ఈ సిద్ధాంతోపనిషత్తును అధ్యయనము చేయునో వాడు అగ్నిపూతుడు, వాయు పూతుడగును అని చెప్పబడినది అదేదో పరిశీలింతము.

అగ్నిచే అంగారకములోని మలినము పోయి శుద్ధమగును. బంగారము, వెండి, పగడము మొదలగు వాటిని అగ్నిలో పుటము పెట్టి బంగారు భస్మము, వెండి భస్మము, పగడ భస్మలను తయారుచేయుదురు. ఇవి శుద్ధి చేయుటవల్ల అమృత తుల్యమగును. మనోపయోగము గాకుండును. పూతము అనగా పరిశుద్ధమగుట, తూర్పారబట్టుటయనే అర్థములు గలవు. వాయువుద్వారా ధాన్యమును తూర్పార బట్టుటవల్ల తాలు, పొట్టు, మట్టి పోయి పరిశుద్ధమైన ధాన్యము లభించును. అగ్నిపూతమువల్ల, వాయు పూతమువల్ల వస్తువులు ఎట్లుపరిశుద్ధమైనవో అట్లే ఈ సిద్ధాంతోపనిషత్తును గురుముఖంగావిని పరిపూర్ణము (నిరాలంబము) తెల్సినవారు. వారు తనలోని సర్వ సంశయము. సర్వభయములు. సర్వభ్రాంతులనే మలినములను వదలి పరిశుద్ధులై జన్మరాహిత్యము పొందుదురని అగ్ని వాయువుతో పోల్చి చెప్పబడినది. అంతే గాక జన్మరాహిత్యమువల్ల అతనికి పునరావృత్తి కలుగదు అతనికి పునరావృత్తి కలుగదు. అతడు మరల జన్మించడు. అతడు మరల జన్మించడని నమ్మకము కలుగుటకు రెండు పర్యాయములు నొక్కి చెప్పబడినది. ఇది నిశ్చయమైన సత్యము

ఇప్పటివరకు చదువరులకందరికి ఈ ఉపనిషత్తును గురుముఖంగా విని, కను గొనే శక్తిని ప్రసాదించు జన్మరాహిత్యము సిద్ధించుటవల్లా శక్తి సామర్థ్యములు ప్రసాదించవలసినదిగా సద్గురువులను ప్రార్థిస్తున్నాను. ఇట్టి అగ్నిపూతము.వాయు పూతమైన తర్వాత శేష జీవితము ఎట్లు గడపవలెనో దానిని ఈ సోహంపత్రయమున వివరించబడినది. పరిశీలిద్దాము.

పరిపూర్ణప్రబోధామృతము సోహంపత్రయము

1. "గురు కృపా ప్రసాద సిద్ధ్యర్థే జప వినియోగః" అని గురుగీతగానం చేసెను. అనగా పరమాత్మ స్వరూపుడై నిలుచుటకే సదా గురుకృప ప్రసాదమున సాధకుడు అఖండ ఏకరసను గుర్తించిగాని పరిపూర్ణమును తెలుసుకొనుట వీలుగాదు. అందువల్ల పరిపూర్ణబోధయును ఆ దశ పరమాత్మయందు తాను ఆత్మ స్వరూపుడై నిలుచుట ప్రథమ సోపానము.ఎట్లు నిలువవలెను ?

పరాభక్తి మనస్సుకు అతీత శక్తియున్నది. "మనోహితముపతే" అనగా మనస్సు

Dr Dayananda swamy ebooks

లక్ష్యమవుతుంది. లక్ష్యము కల్పించి ఏకధ్యానములోపోస్తే ఆ ఘటాకారము ధరించుటవల్ల చేయవలసినదనుకొనుచుండుట మనస్సు ఏకాగ్రమవుతుంది ఆ వస్తు రూపమును ధరించవలెను. ఆ వస్తువు యొక్క స్వరూప స్వభావములు పూర్ణముగా మనసు నందు వ్యాపించుట కాగా మనస్సు తన్మయమై బ్రహ్మాకారమే అయిపోవును. ఇదే ఆత్మసాక్షాత్కారము, అఖండ ఏకరస స్వరూప దర్శనము.

శ్రీకృష్ణదేశికేంద్రులవారు "పంచప్రపంచము తెంచు" అనే కంఠార్థ దర్శనంలో మహావాక్యమైన "తత్త్వమసి బ్రహ్మ" ను నెరుగుటకు జహదజహల్లక్షణముచే (భాగత్యాగ పద్ధతుల ద్వారా విరుద్ధాంశములను త్యాగము చేయుచుండగనే అఖండార్థము ప్రతిపాదించినారు. ఆపాదమస్తక పర్యంతము తెలియుచున్న వ్యష్టిప్రాణము పిండమని, దాని యందలి వ్యష్టిమనస్సు అహం అని వ్యష్టి మొదలు ఆకాశము వరకు తెలియుచున్న సమష్టి ప్రాణం బ్రహ్మాండమనీ, అందలి సమష్టిమనస్సు అహం అనీ ఈ పిండ బ్రహ్మాండములు రెండు అహంలు నాలుగు కూడి అఖండమగు ఏకరస స్వరూపమున కలిపివేయుచున్నారు. ఇట్టి అఖండ ఏకరస స్వరూపము (ఆత్మ స్వరూపము) ను దర్శనము చేసుకొనుటే తాను ఆత్మ స్వరూపుడై నిలుచుట. ఇదే **మొదటి సోపానము.**

తన స్వరూపమును ఈ గది తన రూపముగానున్న పరమాత్మను జన్మోత్సవము గావించుకొని ఆరాధించుట ఏకరస పరతత్త్వ బ్రహ్మానుభవము రెండవ **సోపానము.**

పరిపూర్ణ పరమాత్మ తెలియరాని దానిని ఎట్లు కనవలెను ? అంటే పరిపూర్ణపర బ్రహ్మము నిత్యప్రాప్తము, నిత్య సిద్ధము. వస్తువు మొదట లేనిదానిని గూర్చి క్షుణ్ణంగా విచారించి చూచి అది లేని చోట అదే పరిపూర్ణ పరమాత్మ అని భావించును. అట్టి లేనిదానిని పరిశీలిస్తే అంతా పరిపూర్ణబ్రహ్మమే. అట్లు విన్న శిష్యుడు ఆ ఏకరస స్వరూపుడు తానేనని గుర్తించి ఈ అఖండాత్మ స్వరూపుడు తానేనని గుర్తించుటయే ఆ లేనిదానిని తెలియుట. అట్టిస్థితి యందే అనుగాని తాను లేని పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమున్నది. తానేలేదు అనే యథార్థ జ్ఞానము శిష్యునికి కలుగుచున్నది. అప్పుడు మాయిక తెలివి లేనే లేదని దాని రహితమునకు కారణమే లేదుగనుక పరిపూర్ణమునకు గతి లేదు. ఇదే ఏకరసైక సేవించుట.

జ్ఞాన ద్వైత రూపముగా నున్న తన స్వరూపమును కంటె అన్యంగా పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు. తనకు నామము లేదని, స్థానము లేదని తెలుసుకొని తానే బ్రహ్మమనే **భ్రాంతిని పూర్తిగా వదిలివేయుటయే ఏకరస విడుచుట.** నేను పరిపూర్ణుడనుడు లేనని స్పష్టపరుచుటయే ఏకరసను మరచుట. నేను అనుక అక ఉంటే లేనివస్తువు లేనే లేదు. మనస్సే సంస్కారముల (సంచిత ప్రారబ్ధ ఆగామిల మూట) జనన మరణములకు మూలము. అట్టి మనస్సు నాశనము చేసుకొని యుంటే మరణకాలమున వ్యష్టిమనస్సులేకుండుటచే వ్యష్టిప్రాణమయిన్నది శరీరమునుండి బయలు పడి బ్రహ్మాండములోని సమష్టి ప్రాణముల చేరి పోవును. తిరిగి అన్నము వచ్చుటకు బయట సంస్కారములతో కూడిన మనస్సు లేదు

Dr Dayananda swamy ebooks

గనుక "ఈ రెండెవ్వరికలయు సేనాడే పుష్పనుపే ఎరుక మాట" అనక్కరా తిరిగి జన్మరాదు. ఇదే జన్మరాహిత్యము. సూనస్యాప్తె పృథ్వీనంతుటకు చేరుకుకోవలసిన ఇదే, ఇది రెండవ మెట్టు. అంతటితో పరిపూర్ణ బోధ ముగిసిందని అను కుంటారు. మరొక మెట్టు ఎక్కవలసియున్నది.

పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు ముక్తి చెందుట అనగా నేమి ? అన్ని గుణములకు భ్రాంతులకు మూలమైన ఈ జ్ఞానములతోని గుర్తెరిగే శరీరమునకు పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమునందు మూలము లేదు కాన్ను ప్రవేశింపజేయుటకు స్థానము లేదని అగాధర చిక్కిన పిమ్మట పరిపూర్ణము పుష్పవసిగాను, అందు ఎరుక లేదు అని నాటి దృష్టి అందు ఉంచుకొనక శేష జీవితమును గడుపుట ధృతియనోపాసనము. చివరి మెట్టు. పరమపదము. ఎందుకనగా తెలుసుకొన దగిన తెలివిని వదలిన వాడు. ఇక తెలివి ఎక్కడిది ? ఎరుకలేదు పరిపూర్ణము పుష్పమనుట ఎరుకవాక్యమేగదా ! భ్రాంతి రూపమంటే. కనుక "నిర్గుణమే మహాపాపము" అని దీక్షితుల వారున్న ఏ నిర్గుణమును చేయదు నేననని మహాత్ములెప్పుడు అని శ్రీ కృష్ణవేశేంద్రులవారు చెప్పియున్నారు.

శ్లో॥ ఆత్మాతీతం కేవలాత్మ దేహోనాస్తి కదాచన।
అస్తినాస్తీతి కోవేద । నిర్ణయో నాస్తి సర్వదా॥

తా॥ అది అద్వైతసిద్ధాంతము. ఆత్మ కతీతమైన కేవలాత్మ (పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము, నిరాలంబం) ఉన్నదంటున్నట. శరీరాత్మలతో కూడిన దేహమెప్పుడును లేదు. కనుక ఉన్నదని గాని లేదనిగాని తెలుసుకొనుటకు ఎవరున్నారు. (తెలుసుకొనే తెలివిని ఎరుకను వదిలిన తర్వాత దేనితో ఏదీ తెలుసు కొనుట జరుగదు అది అట్టి స్థితి) ఎప్పుడు యే నిర్ణయములు లేవు అని భావము. అట్టి అగాధతయే పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మము నందు కూడా ముక్తి చెందుట.

కం॥ 229 "ఇది తప్పదేమియులేదని । మొదటిది మొదటిమెట్టు మొదమున నివసూ। యిది యేమి లేదు పాప్మని వదలక రెండోది రెన్న । పదుల ఘండును గా। జయతెరుకాల సిద్ధి నిశ్చయముగా । అదెగాక నీ రెండ్ని నదలి నీ విష్ణుని వివిధముగా రెండ్ని విడవా మంత్రము విట్టు...." ఈ సిద్ధాంత వాక్యములను అనగా ధ్యానశి షోడశి మంత్రములను పరిశీలించిన పిమ్మట ఆ వాక్యములను విడిచి నేయవలసిన దేనని శ్రీకృష్ణవేశకుల వారు తెలుపుచున్నారు. ఈ రెండు మంత్రముల చివర ప్రయోజనము, ప్రేమ లేదు అని యుండుట లోని పరమార్థము కూడ వాటిని విడచి వదల వలసినదే అని చెప్పుచున్నవి. ఏమి లేదనే భావనలో యుండుటయే. ఎందుకనగా యెరుకకు స్థానములేదు కనుక ఆనందమే లేనిది. ఎరుకను వదిలిన తర్వాత బంధమేమియున్నది. నిజమేను. అంతేగాక శ్రీ శివరామ దీక్షితుల వారు బృహదారణ్యకము ఖండాను భవ రహిత ప్రకరణమునందు. "సర్వ కాలము యెరుకకు నెలవి పరిపూర్ణమును అవలంబించితే

Dr Dayananda swamy ebooks

వాటు, పొట్టిదే వ్యవహారము, అంతా తానే, తానే అంతా 100 అంతా తానే అని దేహ పతన పర్యంతం ఇలాగు యుక్తి యుండే వ్యవహారానకు పనిలేదు. ఇదే సిద్ధాంతం, ఇదే సత్యం, ఇదే మహా రహస్యం, మహా గూఢం యేమీలేదు". అని సిద్ధాంతీకరించియున్నారు. ఇచట మొక్క లేదు అనుభవలో గూడ శాశ్వత మైన పరిపూర్ణ పరబ్రహ్మమొందు. అశాశ్వతమైన ఎరుకకలు మూలం లేదు. సెలవే ఎందుకు స్వానుభవేదని ధృవపడిన తర్వాత తెలియదగినది యేమీలేదు. ఎందుకనగా ఎరుకను (తెలివిని) నే వదిలి వేయబడినది. నేను నన్ను నేను అంటే భ్రాంతి, ఎరుక మార్గ ఆవరించినట్లే కనుక పరిపూర్ణమందు తనకు మూలము లేదని అద్వైత దయమమెను. తానుశ్చేయని కాని ఏ నిర్ణయము లేక అంకర్మ పద్ధతిలో నుండి దివ్యమైన సేవ జీవితమునగుడుపు భృత్యు సోపానము.

ఇదే అంతిమ సోపానము ఈ సోపానము గురుడు శిష్యునికి చివర ప్రసాదించు అంతిమ ప్రసాదము. దీని తర్వాత ఇంకేమి లేదు. ఏమి లేదు. ఏమి లేదు, ఏమి లేదు...

శాంతి మంత్రము

శ్లో॥ పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్ పూర్ణముదచ్యతే ।
పూర్ణస్య పూర్ణ మాదాయ పూర్ణమే వావ శిష్యతే ॥

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

(చివర ఈ శాంతి మంత్రము తప్పక చదువవలెను.)

మహాబూబ్‌నగరము జిల్లా నవాబుపేట మండలము ఇప్పటూరు గ్రామ వాస్తవ్యులు కురుమిడంశెట్టి (శేంద్ర) వంశజులు సిద్ధాంతమునీ (మోహను) గోత్రజుడు కీ.శే. మంత వెల్లప్ప మంత చిన్నమ్మ పుణ్యదంపతుల ద్వితీయ పుత్రుడు శ్రీ మహలక్ష్మి ప్రశోధానంద మల్లు వెంకట విద్యాత్మ దేశిక ప్రభువుల ప్రియ శిష్యుడు మంత చిన్నయ్యచే 12 శ్లోకములకు భావార్థములు కూర్చబడిన నిరాలంబోపనిషత్తు సర్వం సమాప్తము.

సర్వం శ్రీ సద్గురు చరణార విందార్పణమస్తు

ఓం.ఓం.